Saunie
„Mārnieku laiki"
I
daļa.

I. nodaļa — 1–9 l.
II. " — 10–18
III. " " 18–28
IV. " " " 28–34
V. " " " 34–46
VI. " " " 46–55
VII " " " 56–68
VIII " " " 68–78
IX " " " 78–91
X " " " 92–104
XI " " 104–119
XII " " 120–135
XIII " " 135–146
XIV " " 146–159
XV " " 160–174
XVI " " 175–187
XVII " " 187–192

LATVIJAS VALSTS SKOLOTĀJU INSTITŪTS
RVLM
5661

RIGA
7992
LATVIJAS SKOLOTĀJU SAVIENĪBAS MUZEJS
IH/1220.

W.-P. L. B.

7. maja 1904 g.

Usaizinajums

beedreem un beedrenem.

Scha gada 18. maja pulkst. 2 pehz pusd. buhs

beedribas pilna sapulze.

Deenas kahrtiba: Rezidentu sinojums, preekschneezibas vehlesahana un gada deenas pahrzelschana uz januara mehnesi.

Ja schai reisê nesanahktu wajadsigais beedribas lozekku skaits, tad otra sapulzes deena nedeku wehlak. t. i. 23 maja

Beedrus un beedrenes usaizina uz sapulzi pilnâ skaitâ

Preekschneeziba.

Drukajis J. Ozols, Zehsis.

Parlaboņi

Latvieši

~~39~~ nr.

papildnojumi

4 Vanno mermieku

Lociņš

I. daļa.

Rīgas – Daugavas

Auldons ~~Pa~~ Augura mākslu dāla dāli

II. Ūdeņu, kāpināšanas un pārnešanas kārši

veapmiši, līmēšanas attēli. Karstumā pēc ūdens

ar kādu baramas, lai varētu nepārnešamos

aizgūnēm atb.

Dzeņā valodai viscauri jāsāk ciemi

lai galīvi vienādai

Šādas veoveatlie dzīvojušā Plinos

Līmēšanas mehanismi:- Palasteni, šķīmaši-

nas centrifugēs etc.

Pēc 6. lapas puses I daļā (Šķīj)

LATVIJAS VĒSTURES
SAVIENĪBAS MUZEJS
14/1220.

7995

R2/3

AGENTUR
MOSCOWITSCHEN
FEUER-ASSECURANZ
COMPAGNIE

"Ko majtad taldas waldibas lietas labas? Man gan weiza
ganišanas nepatīk."

"Labs nevar" "Brankis ņem darbu dēļ dabūt, paidrošu, es tik
kā lauku. Par lēzupšanu waldibām mehs waram
ar prokatot uz gribēdami, taupīt weiju nepa-
reizības un waimanas, bet par pastāwīgo waldibu
nedrikstam farīt nēnu zīta, ņa tik labu weenu un
klausīt ar labu prātu, ka dzīwa wabl, waiņaw ne-
Stāsta Stenči
Jaunā Gulbenē
12 martā 1897.

"Stāsta nēnu zīta grolēka."

№

"Ko tad mu jā tas darīt?" apdrošināšanas premijas tādēļ
tik frāni flawatas tai- preesim un neesu maksājis, pēc
mas laiki tas waiņa ramāka ar waļņi, mūsu tēwiņu gan
negribēs mis pašķiņi gra- stipri dabūt ir, bet lamāt kādēļ
tāsch? Es ~~[illegible]~~ tai- ar tam neesu maksājis apdrošina-
bas nihdēšanas tai- šanas tīs ir ezošķi dabūjušas.
tas neesa tik tad, ka Es labāk labs tīs ar, ne tāpēc ka mi pašas
pašhas labumus to pa- eegēnītahm pārtamīn apdrošināšanas
ņēmušas ar weenu waj ābu preeksmētas. Bet tanī šā ir ņēmušas maz
bet tad tahlāk otrādi." lajumeem nahp mūži ņēmāt. Kāda
ābu tai bēdēs waj bēdēs nodrošināšanas stāp. no ņēmta. Bet tam
mūži ~~[illegible]~~, bet par mūži ir par apdrošināšanas ņēmēju
labu tāpēc mēnešu ņēmāt tā rikšpejuma ņēmu ka mais dēļ
šhas waj ūdēj fiņā- ņēmāties, ka ņēmāties pēc premija
tai," "Stāsts nāja no ūdēn apdrošināšanas pēc ūdēn
ņēmēju waiņaw ņēmāja. Labāk ņēmāties ņēmēju pēc ūdēn
mas.

"Nabahs waiņa nē- ņēmēziņš. Ņēm ņēmēziņu
ko ahdoh, nē nēmāt."
"Jūrāts," kur mēkletēs, nā tik- pa ņēmēziņu bet pabrīnījās
mēgais Jāni
"Bet Augusta Antons ņēmēja, ņa ņēmēja kumone un wēja
bagāti."
ņēmēja, bet tā tāpēc mihl tik tam ņēmēja bagātibas dabūšanas,
bet nāt ~~[illegible]~~ pa dāt nāt projām, tad otrādi. Bet jā Augusta dabūs
finādams waj, nēkinādams ir ņēmējs par komunī nēwis par
"kumoni," nā tik lāsē tad pašheem nēweenam nēkas waiņa
nēsa, bet wēl pēdējās waldibai bē nēmāhdes dabūšanas
Waj nu Augusta Antons nēšinā, ko ņēmā. Wēlāk jau tik
tālāk ~~[illegible]~~ gadu gadēem."

Pawairīti Augusta Antonam, waj fiņa wēl pa gadēem
weenaj weenu.

6 Sergeante nodabūja ir [illegible] tei- [illegible] galam, to paplaiš II, [illegible] 4g. 39 i) taisījās aiziet

~~[illegible]~~ aiziet, atvērās durvis,

4 un ienāca Jēkaba vecais 30 lapis, sveicinādams: „Labdien jūs nājās:

Sew tahdam neftam

[illegible] nolinga [illegible] spainī aizdarzē" ~~[illegible]~~,

Tas lukko sew eeguhzet

Brencis [illegible] svei[illegible] atņemdams, [illegible] nedabūt sēden

līkt uz šeija [illegible] ~~[illegible]~~

Sirdij ir leela luste tam

pieprasīja, [illegible] pārau-

Uf kroggeem, fikrogeem [illegible]

ties trijatā. Mazu [illegible] par Stenģa mātes valodas [illegible] sāka pētīt!

Lai tur ar fihwo brandwihnu

„Es, nā [illegible] vis, esmu [illegible] gan [illegible] stāvēt, nevis sēdēt, vienmēr

Weiz darit sirdi preezigu

mēr gaudīt [illegible] vietā, [illegible] bet [illegible] piesēsties

Un ta tik wahdu brihdi

nāksies stāvot nevar [illegible] labi papirosa. Paldies par sēdeklīti!" Tā te-

Apmeerinaht to sirdi

kareivu [illegible] papirosu, [illegible] papīra gabaliņa [illegible]

Tad [illegible] gan 31 [illegible] tads, kas vaj nekad [illegible] nepaleks" [illegible]

gāne, [illegible] [illegible] gan [illegible], bet [illegible] cels nā

Un runge, [illegible] weenu spehdamu,

[illegible] lai gan, kā [illegible], gadi [illegible] devindesmitē."

Wahr teem fiho nahwes fapi

„Nu, [illegible] tādu jaunu [illegible], kas izmesības [illegible] būs viņam"

Lai nesaprohti semneeki

„Ja, mēs [illegible] nespēks [illegible] būt [illegible]", Brencis piebilda."

Eliksf eeskat to elles upi

„[illegible] nagurusi vai [illegible] ledu, [illegible] bet virsnieku priekšā vienmēr ~~[illegible]~~

See eir to leelas nelaimes dfen,

jādaslienas un jāsegra[illegible], priekš[illegible]", to sacīdams viņš [illegible] milzīgu

Lai semneeks dubles wahlatis, sten,

krūzi [illegible] pavēlēja labo roku pie cepures.

Lai ghdert wifu prahta

„Sacīt gan [illegible], [illegible], par savējo [illegible] varētu vaj [illegible] nepalaus",

Un teem nahk leelums slakta.

~~[illegible]~~ Sergeante vēl [illegible] skatīdamās sacīja: „Kaut būtu viena

vala [illegible]. Bet [illegible] ~~[illegible]~~

32

~~[illegible]~~ [illegible] to, [illegible] ilgi tu kalpoji [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

Stan mahzibaji maiz un rakf:

„Tā jau [illegible] gan [illegible] izstāstīt drošu, [illegible] bet [illegible] pie-

„Atstahjat tahdus grehkus!"

[illegible] Atlaist [illegible] [illegible] tai arī [illegible]

Lai Deewa baufklus preeschā wedj,

go4 868 Nonāmuts [illegible] gadus ~~[illegible]~~ atlaists, tikai [illegible]

Lai pohkewar meefas grehkus.

36 kara [illegible] pilniem [illegible] gadiem. Melnis gan

Bet neem tis gars nowahdfinats

pavēlēts [illegible] ilgi kalpot, bet es pats [illegible]

Tees fihts un daufits top un bahrts

trīs dienestu laikus, un tagad [illegible] astoņdesmit gadu

Tam nihst ir weena alga

beigās. [illegible] tarkus [illegible], [illegible]

Woj taisni eet, woj maldā

vēl jaunības spēka gados un [illegible] ar vēl [illegible]

[illegible] nara. Tā ~~[illegible]~~ Sippars [illegible] sacīja [illegible] vaļā

no jauna apsēdušies

par to laiku [illegible] [illegible]

„Nu, Namēr pilnīgi nedzīvoti; tikmēr labāk nepiekāpjies."

„Bet kad nu iziesim ārā noņemsim, no kā lai tad pa galvu dzīvo?" Stengene, kā domās nogrimusi dama, prātīgi.

„Viens dzīs pie vienkopjiem darbiņus un, ārzemju pastāvīgi strādāt. Kas cītīgi strādās, tie kaut no dzīves, kas slimīgs, tiem nekā. Un tad lai nodarītā zīmē neviens kaut stāvēdams bērnu raksti. Tādēļ tuliņ bērzs rādīt, jo par darba skumbu vien augstāku nepaceļam vērtēt, izturēsim das, cik izturēsim, kad atpēmsim ūtrādītāji, dalāt."

„Nu un no tad darīs un nespējīgie, kā tie ietīsim?"

„Priekš tiem atpēmsim, kaut ūtrāvēju dalāt un atļaujam dalīs strādājošiem, lai ēgrauzais kungs, vai kalps, lai saimnieks, vai amatnieks."

„Es jau un tādā jūklē neiesu", Stengene izsaucās, „lai dzīvoju, kā dzīvodama."

„Nu, kad gribēsi mīkstu gultu, tad spiesi arī nepiedīs, bet piederēs pašai nekas nepiederēs, jo tik tās sārandas nes mugurā."

„Vai tad glābšanās ik neviens? Vai brīvās pas veiksparādīsim nelīs?" vaicāja priecīgās

„Pa komuni ieved, pa komune palīdz, tad pa tūmsim, ka citādi nevarēs dzīt. Bet vaj viņš ie vedīs un viņš pastāvēs, par to neviens vēl nestāsmināsies. Es to izsaucēdrošs tik to, kas komune ir jēdzīgs vaiņ tās, ja to ievedīs, neizdzīvos."

„Tādēs labāk pie tiem pašiem neiesim, gantumiem, kad jēl esi par dzīvi, – nolaies na vēlāk uniers cauri," Stengene, kā izturēsies izsaucās.

„Nu tad nesteidzies viesmāk par tādu leiņ, gavilēk kungs nepazīsti. Ndomā, ka mantas dalīšanā būs tīrais jāņens, bet jādod arī, nedomā, ka mantu kopā balvīkā būs vienlīdzīgas tās niba un kāgluma, bet par gospodarbas ejot, ka par kāgalīto un par gospodarbas ejot, ārkārtīgi tāl vēja

(un ka nedēļas jāņa un nāl lielāka neiz, nasta

Tīrais jāņenis tas, ka ja nāk dalīšanas vaj nepaņem tās īsvārtā valdīšā tad mums nevēji tās jāpārdodas, nemēr vēja tādā pastāv. Viens, atvi, gribēs un kā pārtīkšā, un šeit tad vajāja

Vai kāmēr pilnīgi nedzīvoti, kāmēr labāk nepiekāpjies.

Par nosaukumu nu jauna un sarādīt vēl labāka.

5. lapp. I daļa

RVLM 5662

6

Kad gan, nu tikai kā no loiva calbum
cilvēkam jāpārvada kāds mūžs nē viņu
tulkam tik ērši kāpt kāmēr dažā
pie reizēm aga di jānotiek nākam pāri
kā šilai balsam bāz kāds šādā brauc-
ēji; kad no tad tu, Brāna, dzīvo ari bāz nākt
dās kāmēr laimes? Vajadzi iārtīties no
no kāda kustēšanās? „Ne aiz no loiva kāmēr
bet no kāmēja tēva un citu bērnu ēju tēvu tai-
mes." Vai tu tiešām pārliecini? Ar jūsu
gribēju gan nākt no nākamās nākamās un
ari, „Kāngēne kāmēdamas kāju?"
„Kāmēnā bāda mēs jūs vēsās ādā
sveramās vajag ārēties, bet bij dzīvs
slabj, vēl tēvs gēsu. Cēs pārādīt
tādu, kas vēlmēs nākt nākt ēnāt atrādīt
ar kāmēm vēl – pārmēlēja! kā tēvs
gāmās kāvē dārā, vajgāt un mātēm
ar vīsu nāmierā, dzīvojās
Vai nu cilvēks, mūsu pūtē vien vēlas vai-
nas? Jāņjam jūsu pūtē ari vēju
nāk mālāmēt. Kāngēna tēva pūtē
pāri pārim
Bet vēl tad nu kāgā tā laime un tad
labums, jā ari vainas dārā rāk dārāmas
ēt abām pūtēm? Tad labums ir to laimi tu-
tad tīrai pūtā, nākā vēju kāmēt
Kā nu vīsi kāmēt tā dāmat, kas tad bērt
no tās pūtā pārāmēs?
Ta tad nē tā vienīgā laime ir, ka
tā nākamās nākt kās tā dāmat
Dēl tās nāmejās un Kāngēna ka-
cēja Kāgēns:

RVLM
5664

Pie 6. lapas pūses I daļā. (Tēv.)

LATVIJAS KOLOKRĀSNIEKU SAVIENĪBAS MUZEJS
14/1220.

7.

pieraksti. Jo des gan es man ir ceļam nopadūs, bet dzīvībai kaitēja bandījumiem." Tādu nu vēl kādu, kādu [illegible] vienu, tabaku ~~mies domādamit~~ deviņi mēnešu gadu desmitē. Tādi man gja mātēs ~~it~~ īsais dzīves stāsts."

„Pēlnsfinti jau nu gan tev pansiņ vēl, ~~izturēt~~, nerādās vai rāvis vēl." Stūrgūne piebalsoja, „bet jel par gatāvu un ilgāku laiku pajumēm dabū mierā dienās ari pavaivoties."

„Man tās mierā dienas naiz vis nenāsas mierīgās, ja stāvu apkārņā kāpjot pilnā gadā par akmeņu karenitēm — mašas maitē nem, kas, vai jau pirāt, pārlauzīsies bez nekā, un jā vēl man ~~g~~ otrumma gadīties, tad bez vārda runāta. Savās labākā jau vis ~~no~~ vairāk nav pārāk dzīvot, nedz pilnā dzīvē gadā gaiši, nedz kārtā ari vis nezināgā, bet to nabāgā bērnu dēļ jāpalīdz gan vēl Dievīņ, lai vēl vairāk gadus piēlieu."

Par lielāko jau nu gan tev ~~ca~~ la kāda vaiznas, tā jau nu ~~dēvēs~~ pati zināt vēl nopelnīt." Stūrgūne teica. „Ej, kas vīrgi vārda? Kādā vaj nu mākslas?"

„Jāi" Kārlīna, ~~Kārlīna~~ Lapsis atbildēja. „Ka, bet lielākai tāvē ~~ē~~ lielākais vajzējibas priekšā? Caur tāvu nu gan ~~es~~ nu izvēlēs pa dalai vēl ar māte dzīvot, bet ir pārsāsari jāiet mācībā, kur nevar tāsīt ēstu- nāt par apsniegšu! — vajaga pienākta apgērba, pēc nāciga apavu, lai nav jāl cietiens par priedanzīb!

Jāi nu zēts man gādājams, bet ar kā? Pāpām jāsa- tāras nu par ciemu vēl abi bērni vāl. Māja pa dalai jau gan bāva tīmanas izīrēt nopelnīja, bet mākam palīdzēt nenāku vēl nezināmu vēsi vēl jāgāja ārā sāk līdz. Un vis, kā jāns tīrāmus, brāvrīgi dārgs, vaj grāmata, ~~vaj~~ vaj papīrs, lapīņa vaj mētēs ~~nopirkt~~ un ~~ārā vēl~~ kas vienādīgs. —

„To vecāgo no ~~tēva~~ audžu mātēm Māja ar ārīnis pāra rāzas nedzīs, un man tās ~~mat~~ bērns ļoti labi ēdīn," Brenāis teicīja.

„Ka man tāpat," Stūrgūne piebilda. „Vīņa tēla mīlēšanā un labsirdīgā. Vārtos ieminēja reiz bij vīņu ādšūjusi tālā aizpeļļiem. Tad tādu pārlieku mīļš mātēnams.

„Tas tīsa," Lapsis apstiprināja. Par Māju man bēda nav, to nekāi neiet, bet par mazo ~~pēc~~ mīzenīeku dēļ zāu bēda. Tas var man bērnā dabū dzīvot dažādu taiku. Tas ir pārsāsaņ ēd tāds spītēnāt. Par nobīs vēl ir ierādusies māja ~~nuspalaid~~

RVLM 5662

Ņetas jau vundze ar savu pipošanu un citāmu pelamanu ie-
raidu, vārdus atrunāt, pārlauzu, no piedzīgām vērpšelātas d'nēves
Nartam; un tad līdz no dzelzs vārk, tad tik pie Ņetas, un no var
vien beigt stāstīt, ciņ Ņete gadza, vārī mālu dziedāt, na kovas vēd
nēl un vājas pēlak, radītāi gradzēni un nofiņ nabas, „Kļūpīkšķum
lentas." Lai nu tā ņej tē, qutumu tev jau gan dieżgam, ondzja
zāu nāmu Plūm mājas mantnieces, pēdejās dienās bāš varbut
pašam kur pīemesties." Ņemšana sacīja.

„Dieva vārdu vam vēl tālu Plūm, kam ņemsa
cita vietā!" Lapsis izsauca.

„Tai jau nu gan dandīna, nadzīg ilgu gadu nomnieciņu
Vai vīna kamiņu mūžu cīmaties d'dzīt." Ņemšana drošī-
21. februar 1883. g. tāfa. „Nu tā mētāju neesmi jau to mūžu valdīja
līdz beigām." Plūgsmu
№ 62. „Ja, līdz pilnīgai izpaļēkanai!" – pats gadījumā uz gultas
pats ari savu tīkla bēdzēja un bēdzot vārīja, nad vīsa tīnē
posta un mūžu pazēm mantu allieņas par nauda, ai tāpēc tas
didzu kāmu vēlā mazā pēc mēnēšu tīnī pārdēvēja
papildīja Felv. Beidzbas rēķinātam P. Kaušīta rgm.
Stopmanis vārdos.

„Bet nu kārniem taišām liesīšu pie mājas palīem," tā Ņemšana.
Tā lūta gan domājums, bet tā pat. pospalēdināja Ņete rāda
ari ņauzu Svētdien mn. g. Marta J. dienā Beid-
nomnieku pulka māsām Priesīšam, tā dažādā brāļu
cēs vēcāmu ar tēvu ēj. Dēļ cēlušās – vēl pārmu Lāma kārtā. Bāz
balgā, Beidzbas telpās
tāu vēl ārkārtu Sākums pulksten 3 p. pusd.
ešot apraucējus par Plūgsmu. Nav tāju, vārīm ārā vēlus pie-
spriedās." Apspriešanas nākšu Beidzbas
„Nātrad kāpratāmu, par Ņete bēr, mazās lietās lūkot vien bāš
nu mīļi pārāk pārspriedumu
bteigušies nozīmīgās pulksten sprogā." Pronēs pārāpārā vārī gaidāmās
Ķēkluņģis notiekā lārā u
izpildā komitejas vēlēšanas par pārāpārā citas sāpēles „Par
Schlejumu erāstes
preņķi ņauzis par ņauzi." Mājas īstenā ziņā vēlāi nezināja
bet vajaga tīņ nauzbas, to izpaņķ izlāgu, tpēc pārādāmā
drāba mājas pārdēvēja Prersīšnieka uzdevuma
ja tā tīem pilnīgi vēlāja."

Sā tas būs gan, ja vēlāu Plūmus dabūs." A. Ozolinsh
Lapsis apstiprināja. „Bet ja domāju, na pēdējā dēļ
un vēlāk," tās nauzbas. Beid. rakstītājs.

8.

„Az postu, postu!" Stergēne izsaucās. „Nē kamēr tekstā un mans ~~[illegible]~~ mērķa tiešā ~~[illegible]~~ apgalvojumu, pārnākšanas ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ par algas līgumu, un tad vēlāk un kapelā notiksu. Kad viņa jau nesāk bez manis spriest par Ermanīšiem. Tā viņa jau dzirda, ne daudz kas pēc viņas tīkojot."

„Nē nu nē, nē nu nē," Breneis pasmīnēdams piebalsoja. „Sēpat viņa jau esam dzirdējusi i „Lapsis un es. Bet Stergēnieks ari nav neko tālu!"

„Stergēnieks, tas galā dzīvē nē rajs! Dāsīts viņš ārēji nav, bet! Pats savu pelnu ēna kā noplitēt un tad pēc citu labuma kviegties," Stergēne dusmojās.

„Bet ne zin, vaj par mums abiem tu nevēlēsi tīpsot?" Breneis vaicāja.

„Tūs vis man nevajag ar kārslā nenākšanu! Es tik daudz saprotu gan, jūs neesat tādi ir kārotāji! i citu nesaunīga rāneju dīzēgan, kas pēši kārotāji līdz tev plaukstas Stergēnieces," ir Stergēnes ieristinā.

„Es jau īstīnas arto pēc abām gan un pusass plato fonesgalam līdzīs savienojumiem," Lapsis balsīja. „Jūs man nevienam nebūs jautājumās pēc konses!"

„Ha tad es vēl vienmēr Ritēns neatkāpšos. Vai nāks brīvs galabs ir – lai dod; ja nav – īstīnsa tūlīt nā lidz tēvs no savienā rokas darbīnieciem," Breneis mierīgi ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ turpināja. Bet ar Stergēnieci vēlēn vēgli galā netikši, vai ar mans abiem Ritēns.

„Nē, lai tas nosaunga Dīvs vien!" Es viņam, dažu vien vārdu, jā tikai tīkšu laiskā algas līgumā mierā tiekas. Tam ketam vēl kādu jēgu. Bet ši, mēra ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ bet tad es ārkal pēc laika ir ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ badliesā?" Breneis vaicāja.

„Jūr ir algas līgumā ar pārnākšanas pēc dārza un negribēja nezinu aklais. Redzēs, nē izspriedīs."

„Šī tādi spriedēji nemitēji gan varētu ne vienu nē tīkšs, tapēc par viņam mana ķēde," Breneis dzīvojās.

„Bet viņi platīsies pa citām vietām ārēji kā kas reiz vīkonu pārtā iespiedīs, to ceļā dzīdrīnās, vaināt ka! ...dzīnās," Stergēne turpināja ar aizdomīgās balsīs.

„Es, bet ir vēlēšanās ieēsim ārēji ne mētāt, no tu vēlēsi, mēs ārēji ...dzīvojam." Stergēne Breneis vaicāja. Oh, dāsīs sapulāē par mums dzīvojam. Bet mēs nevēlēsim par to ...Stergēnes palīdzēt. Bet mēs nevēlēsim.

1920

10 januar. 2½ ℔ kuerytta

11 januar. 34 ℔ zukker galöt

29 januar. 1 pud. ruisp 3½ ℔ (14) kuoytta

2 febr. 2 pudi ruisp (Sortelt 2 pud. mysta)

2 marta 1 pud. ruisp 20 ℔ kerpu

(Sortelt 1 pudi ruisp)

RKLM 5661

8
1
40
9.40

kerpu 7 pd. ruisp. 2 pd. ruisp 3 pd. kaudus 1 pd. mesta

2 – 30 ℔ 3 2 – 5 ℔

10 ℔ 1 5 pd.

6

3 pd. mesta

2 ℔. [illegible]

Wez-Peebalgas

pagasta nodokļu aprēķins par 1909. gadu.

I.

Pagasta nodokļu maksātāju saraksts.

	Rubļos	Kap.	tiz.	Kopā.
				3286
			3252	
	3			

Pagasta kaitas sihreeschu dwehseles

Nodokļu nemaksā.

1) Mežgadīgee un bezee

2) Kara deenestā atrasdamees

	par.	tiz.	Kap.	Kopā.
1)	13		1	52
2)				43

Pagasta paradi, kas isdalami uz nodokłu maksatajeem:

		Rbl.	Kap.
	Nauda aprehkinata, magasinas paradi, kuri uzm. peedsenami debt rekinu izmhzinaschanas, pehz weetneeku sapulzes sprehduma no 1. septembra 1907. g. № 25 p. D.	20	51	25
	No schas sumas schogad isdalama uz maksatajeem . . . . dalu	408		25

III.

Wispahrejo nodokłu aprehkins par 1909 g.

1)	Pagasta ehku pirroschanaschanai	55	50
2)	Pagasta mahjas laboschanai	25	
3)	„ „ apgahmoschanai	60	
4)	„ „ apsilcischanai	270	
5)	„ „ kurstenu slanzischanai	20	
6)	„ „ atejas weetu tihrischanai	80	
7)	Nabagu „ laboschanai	25	
8)	„ „ apgahmoschanai	10	
9)	„ „ apsilcischanai	140	
10)	„ „ kurstenu slanzischanai	5	
11)	Nabagu mahjas atejas weetu tihrischanai	5	
12)	Dakera „ laboschanai	50	
13)	Sinneeku Wristeesas usturreschanai	144	40
14)	Gubernas-atdises	3	70
15)	Aprinkja pilsisas zikkuari	3	
16)	Algas: pagasta wezakam	145	
	4 pagasta „ palihgeem	280	
	pagasta skrihweram	1075	—
	pagasta teesas preekschehdetajam	75	—
	4 pagasta teesneschem	140	—

6664
RYLM

III.

Sniedziņev. Lauris, no bažām aizmirsis, ieskaņa savu vienkāršo no augšas pārlieku sīko skaņu bij ārēji, vaļā ieskrēja istabā Kārļa māsa Kārlens" un šāva viņam

„Kad tu redzēsi, ceļais Kārļa, mēles tekt vēl vienu kleiti, sacīsi par to man ziņu. Vecais Kārlis tai saraudā lidzgaldeesta sarāvumu pāldāsi par to ārēja tēva mums ar Maju nepatīkamā."

„Varēsim vajmanīgi rīkoties vien tādēļ, ka Kārlis stāsta Lauris, tipsk mierīgi ēsim mēnesi, nepagriezdamies zaļaj.

Mārtenes abam dēlam [illegible], vārdu [illegible] Kārļa kreiso roku Kārlens elsa" un stārās stāstīt tālāk pa rāvai pārstāstīdams sarunu ar vecāku, nad manīja no vecais kreiso [illegible] ārēji vienā brīnumu stāstīt klausītāji.

„Kad tu redzēsi, kad tu redzēsi! Vecais tie kleiti kaltaines mīļ umas no dēla vietas. Klausies jel, vecais kreiso!"

„Ka, jā, smeitan, es dzirdēju ari bet klausīsanos. Vecais atbeica Kārlis ar vienaldzīgu un nesa nēzēdamu

„Un tad [illegible] gaumē viņi tinas pārī [illegible] bēži [illegible] pliksas, prek [illegible] ārēji [illegible] kalādēta ar [illegible] Kārļa." to kalēja [illegible] Kārļa roku, izrāva viņu pie [illegible] pārsteigumu. Un tad [illegible] ar kalēju [illegible] kāpēc [illegible] kāpēc [illegible] ari nemaz nesaukties!" to [illegible] viņa [illegible] ar [illegible] kāpēc [illegible] pārsteidzis.

Vecais par to nerādīja [illegible] nevaidas nepakārsies bet vēl pasmīdās [illegible]: „Dzirdēju, dzirdēju, un jau es zu kāpēc ari [illegible]."

Pasmīnēja ari Maja, [illegible] pa to [illegible] un [illegible] Māsas brīnumā [illegible].

Kārļis, ēst pabeidzis, [illegible] brīnumā [illegible] un tad [illegible] Maja: „No [illegible] mēļu [illegible] ienāc [illegible] pārlauzties, [illegible] es stāstīšu [illegible]."

Maja pabeidzās darīt, [illegible] un Kārļis pa tam [illegible] bez papīrosa [illegible].

Kad Maja bij [illegible] un apēdusies, tad Kārlens, [illegible] nā ieradīs, nometās [illegible] pēc [illegible] salīsa [illegible] un [illegible]

IV.

Luteranu skolu nodoklu rehkinu sastahws us 1. janwari 1909. g.

	Agrako gadu paradi. Rbl.	Kap.	Tekoscha gada nodokli. Rbl.	Kap.	Kopa. Rbl.	Kap.
Pagahjuscha gada bija Jerechem	4034	96	6243	25	10363	21
Genems					1269	
Palikts parada (pagasta 2065 r. 12 k., ahrpus pag. 3743 r. 09 k.)					5808	21
Par skolu tahdu turpu peedsihschana Jerama					5262	96
Israhdijas par nepeedsenamaeem					549	25
Pehz dascheem nodokku aprehkina part. pahrmaksas					295	37
" " atkrihs					174	14
Cenahzis nepareedsenu eenahkumu					8	60
Nodokku aprehkins noslehgsies ar isturehtumu					658	88

V.

Skolas nodokku aprehkins par 1909. gadu.

	Rbl.	Kap.
1) Skolu ehku apdrohschinaschana	58	25
2) " labohschana (Ogreku skolai jaunu jumtu)	800	
3) " apgaismoschana	200	
4) " apsildischana	600	
5) " skolmeku slauzischana	20	

RVLM 5661

3) Pirmo gadu pehz isstahschanàs no kara deenesta . . .	" " 6				
4) Skolotaji, cerehdni, notcesatee, slimee u. t. pr. . .	1 " " 195 "	16	1396	1412	
Makfataju		18	1856	1874	
Tai skaitâ 38 tschetrpadsmit gadus wezee makfà tikai no tcehsoschà gada nodokku mekla .		19		19	
Palèek makfataju skaits		18	1855	1873	

II.

Wispahrejo pagasta nodokku rehkinu sastahws us 1. jauw. 1909. g.

	Agraku gadu parradi		Pehdejà gada nodokli		Rbl.	Kap.
	Rbl.	Kap.	Rbl.	Kap.		
Pagahjuschà gadà bija ja-eenem . .	5562	80	8032	50	13695	30
Eenemts					6082	33
Palika paradà: (pagastà 2470 r. 94 k., ahrpus tam 5441 r. 63 k.)					7612	57
tai sumà: tahdi kuru deedsihschana zerama					6776	24
israhdijàs par nepeedsenameem . . .					836	33
Pehz dascheem nodokku aprehk. pant pahrmaksats pagahjuschà gadà					418	36
" " " " " atlizis					428	42
Eenahzis neparedsetu eenahkumu . . .					195	95
Nodokku aprehkins nosleedsas ar isturrehkumu					561	32

J. Ozola tipografija, Zehsis.

VIDZEMES SKOLAS MUZEJS

	pagasta sinnescheem	670	—
	„ wezmahtem	85	—
	„ ahrstam	702	—
17)	Pagasta waldes kanzlejas wajadsibam	250	—
18)	„ teesas „ „	100	—
19)	„ „ preetschsehdetaja brauzamas naudas	52	—
20)	„ wezakam par braukumeem us Rigu	24	—
21)	Pasta issuhtischanai	36	—
22)	Palihdsibas nespehjneekeem naudâ	2200	—
23)	Nespehjigu pagasta lozeklu ahrsteschana	300	—
24)	Miruschu „ nespehjneeku paglabaschana	150	—
25)	Nabagu mahjas usturschana	900	—
26)	Pagahjuscha gada pahrmaksajumu nolihdsinaschanai	651	36
27)	Nepeedsenamu paradu segschanai	836	33
28)	Daktera mahjas apsildischanai	156	—
29)	Magasinas paradu segschanai	408	25
30)	Neparedseteem isdewumeem	272	53
	Kopâ	10335	07

RVLM 56.61

Schi suma sedsas:

Ar pag. gadu atlikumu		428 Rbl. 42 Kap.		
„ „ „ neparedseteem eenahkumeem		197 „ 95 „		
„ kapitalu prozentem:				
apgahdaschanas	1400 Rbl. — Kap			
pagasta	95 „ 40 „			
nabagu	51 „ 30 „	1546 „ 70 „		
Zaur isdalischanu us maksatajeem 1909. g.		8162 „ — „	10335	07

Isdalot scho sumu 8162 rbl. us 1855 maksatajeem, lutera un pareisi tizigeem, nahk us katru pa 4 rbl. 40 kap.

5

visiem [illegible] nabagus apsaistīt [illegible] tāla kalvam, un kad [illegible] tāds [illegible] [illegible] apgērbts, tad tiek jāmet galējā tumsībā. Šis [illegible] tur ir žāts. Austrumu [illegible] valdnieki [illegible] pieņēmuši par [illegible] kāzās ludzinātos [illegible] tā, ka priekšējā istabā pārģērbjas tajās drēbēs, kas no valdnieka tur priekšā [illegible] jau līdz [illegible] gatavas [illegible] pašu gāstu [illegible]

Austrumu [illegible] valdnieku [illegible] nav [illegible] neviens [illegible] pašu drēbēs, bet vajadzēja tās [illegible] priekš istabā [illegible] drēbes [illegible] kas tur no [illegible] jau gatavas [illegible] līdzlas [illegible], [illegible] tiem viss jāpārģērbjas [illegible] dotās drēbes apģērbā. Un ja kāds [illegible] tad tāds ir vainots [illegible] par viņa [illegible] tiek vainots, ka viņš atrodas bez [illegible] drēbēm, tad viņš [illegible], ka viņš [illegible] tādu [illegible], bet tiek [illegible], ka viņš [illegible] tajās [illegible]. [illegible] ar pastāvīgu Dieva [illegible] bet tikai [illegible] rotā, kas visiem gatavas [illegible]. Arī tas [illegible] un [illegible]."

[illegible] tādu [illegible] bijušu [illegible], es [illegible] arī [illegible] tam, "Vate [illegible] pa[illegible] kas ir [illegible] un tad [illegible] [illegible] tā stāvu, [illegible] [illegible] [illegible]

"Nu, nu," [illegible] Antons [illegible] līdz [illegible], bet man [illegible] tev [illegible]. [illegible] tu [illegible] man [illegible]. Man [illegible] vēl tas, ka viņš [illegible] pirms [illegible] nevienai meitai [illegible] [illegible] un [illegible] un [illegible] jau [illegible] meitenes [illegible], tad tu [illegible] vis [illegible] ar [illegible] [illegible] pēdējie vārdi par [illegible].

"Ak man [illegible] [illegible] un vai kāds [illegible] ir vai nav." [illegible] Vate [illegible] papirosa galu [illegible] un [illegible] bija [illegible].

"[illegible] tad un arī [illegible] tālāk [illegible] tu nedrīksti [illegible] viņa atrodas [illegible] izmisumā [illegible] to, ka [illegible] arī [illegible] Golgatā [illegible]

"Gol-gol-!" Rādījās, ka Vate arī par Golgatu gribēja [illegible] vārdu, bet [illegible] un [illegible] pār viņa [illegible] viegls [illegible] un viņa

Kad tu arī viņa [illegible] tiem [illegible] un [illegible] [illegible] tālums [illegible]

16 abi pajūsmas un izsīkšanu. Lai Laura [illegible] nopietnības pilnīgi [illegible] šīs [illegible]

Nešķiršies nu tik [illegible], ka nelīgāt ar cepures malām dažus skandarus, — vecā mājā," Lasis [illegible] panāk.

"Ļe, ļe, ļe," Jete vēl atgriezdamās atrunājās. "Kas jūs bēdas par manu cepuri vai šo māju! "Pliņu [illegible] man, ar visiem skandarams," tā tie skravajoties pie laika projām. [illegible] tās nabaga meitenes ņemšu līdz uz visu pilsētu, lai viņas te nabadzības nenonīkst! Man arī viņas [illegible] cas, lai gan tas [illegible]. Tiem tādiem [illegible] nevajaga nemazdos mājās." Tādēļ metat pie laika Pliņu mājas dalīšanas domas pie malas un nepūlējaties veltīgi tāļāk ar tām.

IV.

Kā tad! Antons norunātā vietā sagaidīja Jeti, valkādams uz labo pusi pašķiebtu melnu studentisku vāciņu, ko pa[illegible] ar [illegible] dilenu, kur ikkatram durvienam jānožīmē kads lielskalns [illegible] vārds.

"Sveiks!"

"Sveiks!"

Jete tūliņ droši piesitās Antonam pie kreisās rokas, vaicādama: "Vai tu jau ilgi te?"

"Būs vairāk par pusstundu."

"To jau es arī nomanīju; [illegible] mani nokavēja tas vecais krapis Lasis ar savām mantkārīgām atgriešanās tenkām."

"Kas tevi piespiedis viņās klausīties?" Antons lepni vaicāja. "Raidi viņu strapi no sevis nost!"

"To es saprastu gan un darītu arī," kļuva Jetes atbilde, "ja bar nebūtu kāda cita lieta, kuras labad man japacietās."

"Un kas tad tā tāda?" Antons ziņkārīgi vaicāja.

~~[illegible] tāda~~

"To turu ~~[illegible]~~ kā noslēpumu pie sevis viena un nedrīkstu nevienā ~~[illegible]~~ stāstīt."

"Un no manis tev arī kas jāslēpj?" Antons nepatikšanā piezīmēja. "Tad, protams, es arī tev nevarēšu uzticēties."

"Nav jau tāda lieta, kur jārunā būtu par neuzticēšanos, bet tikai tāda, kur manu nodomu nevienam nevajaga zināt, kā tikai man pašai.

RVLM 5966

„Vai es jau esmu ~~[illegible]~~ kaut no ~~[illegible]~~ izplāpāju?"

„Līdz šim nesa neizplāpāja nav laiks, jo mutes samilēšanas redz ~~[illegible]~~ un noprotami – pat tās pēc pieķēmoties „pret mani," tā Kate. „Bet fakts domājies, bet viņai šīs mutes turēt jāj. un nevam neko ~~[illegible]~~ neizpaust par manim cenšanām un nedomām," tad vaam arī stāstīt.

Tad nu laidām man nejādās pat vai sveicināties līdz Antonu atiecē.

„Ā, goda vaaks jādabū gan", Kate aksamēās.

„Kad man tik gaužām pēc vārdiem, tad labāk es no tiem atkāpjos," Antons pie līlda ar nomanāmu nepatīku, bet arī ar ~~[illegible]~~ nepatvarāmu kāzarīku.

„Ā, nu! vajaam jau tādēļ mūsu starpā lat pa lieku plaida?" Kate mierināja. „Tikai vēlēšanās apsēlts jums gan man jādzird."

„Ā tad dzirdi ar!" Antons izbrīnījās. „Bet pirms tu ieāzu stāstīt, mums ~~[illegible]~~ jādapīpo."

„Tiesa gan", Kate piekrita.

Ali apstājās, tapīpoja un Antons ~~[illegible]~~ uzsāka ~~[illegible]~~ tālāk: „Tad stāsti nu!" un cēli sāka lēnām gaišu tarpināt.

„Tu ari tins," Kate uzsāka, „tagad nāk tādi laiki, kur kami dalīs visiem, kas mīnu vēlēsies un nam būs tiesība to dabūt, un tiesība būs uz to tiem, kas vēlēsies kārtīgi varēja dzīvojuši vai viņu ~~[illegible]~~ vecāku."

„Ā tad tevi vecāki jau Pēterā ilgi dzīvojuši, kā man kāzams, tapēc to rindā ~~[illegible]~~ ir dabūsam," Antons sacēja.

„Tad gaužām es būtu tāsi vēna, bet ir citi pavēlēji ari ar tiesībām," Kate ~~[illegible]~~ Kate stāsta.

„Un kas tie tad?" Antons vaicāja.

„Ā tas ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ mazas meitenes. Es vecāki arī ir dzīvojuši Pēterā pēc manām. Negribēju un vēl igaunu pastāv. Un pēkšņi mani vecāki jau ari Gaunā, pēc gaužām; bet mīļas pēnacēja tā Rugienes arīnemes, tapēc mani domājams, ka mīļās domāt mešās pat Pēterā dabūsam. Mēja ~~[illegible]~~ ari vēstuli,

tad ~~un~~ to es dzirdu dalīties pie mīļa. Bet lielākie gaļtumi būs ar to pēc Lāpi un viņa gudrajām.

Vai tās nekādīgās šūtās mātes, laiksim mēja un Katrīna, esot lāsa mātes mātes?"

„Ja, ja," tēta aplūkojoja, izbīdzama kuplās dūmus, „un ~~ka~~ Ouva to pagana Lāpi ~~to~~ nego mieva mētāt ir mani lielākie sacensēji ūt Kļūgu mājas dalībām."

Un kurtad nu to tie tāvi norunājamie noslēpumi, par kuŗiem mani tik ļoti ieveinaji," Antons vaicāja. „To vīrs jau, protams, zina ikkārt, tapēc vēsāc apzināties mani; ik nā kārt es to kāju šķērsojis."

„Klusu, klusu! Līdz bīs par noslēpumiem nav vēl runāts, bet nu tiem jānāk," tēta pazīmēdamies valodas, „ārsts aizlīdzēja.

„Ko, un vēl tad tu gribēsi darīt?"

„Galvas sacensonīšu dabūt pie mātes," tēta pa-klusu aizlīdzēja.

„Un nā to īdarīt?

„Tas man pašai jēkina."

„Bet man jāpārjem vēgnīši tacīh."

„Drošs jau vēll nevas nav nodibi-nāts, — tikai domāt," tēta vēl ievērojamāk aizlīdzēja. „La nelīdz tik to pēta postā Lāpa tiem mulda mētēm priekšā, tad ~~ta tiem mulda mētēm~~ ~~mētēm šūtās~~ tie kāju bēg ievērojam manā vēja.

Nu, un tad? Antons pētīja arvien tālāk.

„Tādēs domāju vispirms nevēl viņus pārjem kādā vīrpēlēs, ~~tad tad~~ un tad kaudzītē ūas darāms tālāk.

Bet tad jau viņi to pašai jautā. ~~Pa~~ ~~ātrāk~~ Kas ārts ir gā-dāt ~~ir~~ Antons pilīdzēja.

Tas tīši gan, bet ne ūt ilgu laiku," tēta teica.

Es drīz gadāju ārzēt tos mulkīgumus tālākai rīkoši, lai iepriekšēja ar gaidāmiem dzīvas jautājumiem un priekšiem, lai vēr ārzēt vārdus ūt jāmā pēdēji ūt dienvidiem, kur tad nedrīzēdāju pātvēl nevienā gādā. Es izdzēsīju vēll labu kapitālu, ko man pēdēja vajādzīgs un ādvahinātēs no sacensēhas ūt Kļūgu vāju, tverot tādā ceļā līdzas mātēm ar vienu šūtēnu. Nu

tev vismaz galvenā vārdā tās jel sapratuses manas blēņainās domas. „Ko no tad tu dari ar Pliņu mājās?" jautāja Antons pretējā Lēte arvien tālāk. „Vai tad nemīl mani iegatnos?"

„Dārzā es negribu kaunināna garlaicināt un grūtības," Lēte jautrināklīdēja. „Pēc tam Prēve dandž laiciņa." „Ja tikai Lēte iadienas rīpo sauļās, tad labāk jau," Antons piebalsoja. „Bet tad jau man uz iegatnēm vēl daži ceļi." „Iegatnēs es neveletos, bet veletos tikai tīri izpaustā uz ciltuvēni," Lēte atteica. „Palāb gūdā pats dzīves vietu un aicināt mani tālāk." Bet tāms nav varādīgs tālu par Pliņiem dabūt, „nav pārdabūmā tālu mani." Atnāca Prēve to prasa.

Ā bet vai tu jau esi rupjināsies, Prēve? mētāj Lēte ar priecīgu un uzkārušu tēvu lēpīnā. Citādi nelūtu izspējams vīnus dabūt prāvāmi, „Antoni" atrādīja gādāt. Sādien es uzgāju vienu no savieni izrāvu apgerbiens, lai varētu pazāt ātrāk. Mārā priecājās par to, ja vārsta bet lielākā palīvā neizmantāmā. Tomēr ceļā ja vārsta ar lūku izdāla iebīdīt ari to. Es jau ceļā no grīdejā vestā sādien līdza uz viesiņu vakaru, ieņēmu to pēc vecās jau vienos no mātiņiem apgerbiens. Bet tad pēc vecās jau aizlīdzās laiski bērnā, izsūtrādāmās apnīkāmā, kā ar tādām rotām pārlūkāt par izsmiekla un vārsta mācītāja lūkā nekādā neviena mētā lūkāmā uz viesiņiem vakariem.

„Drīzāk es nākamā pavasarī iešot mācītāja. Tad jau jāiet man ari ja vēlam," Antons teica.

„Bet tad lūkā vīnu piedabūt pie prāta, tam vēgam vārkāmā reāpā neklausīt, bet lūs sapratīs priekšā pie mānis pēc dzīves laimes," Lēte pārcēlās.

„To nu ievērosim jau, ja tīm vārdā tiem," Antons lēmīgi atteica.

„Atā, tīm laudā tēv jāzaprot," Lēte uz sauca, „launs izveicīgs vārdiens ārēj ātrāk pārāk kārā vientiesīga mātēni kārā vien pārāk, ja ne uz raiņas, tad pamāzāmi un dīvās mācītāja nedēlās pa valāsā laiciem izdēvēbas dārgāmā. Ja kāds uz viena ceļiena neārī, tapēc nās jāatmet darbs pie malas."

„Atā, redzēsim, kā veiksies," ar to iem Antona sacītiens beigu vārdiem nādžās līdzsīnīga sārūna par pāreiztu un brīžiņu abi gāgā solāja lūkās vārdā dāmi: šāmie papīrosti ari bij izpīpēti un tāgāt izāā ir vāpināt abā ātrā pārā.

„Ja, lai ~~vai~~ par vienu lietu ejot japarunājas," Kate, nav aizgājusies ir bauāx. „Tur pulkā jau izdevīgas nelūs devīsāms sarunāns, — nav šīm rādīs domas nujam. Dzirdēju jau tu ari lietī, vai nāsam cēlušies ~~ir~~ izbludinātā izpildīs nomitejs velētāna."

„Dzirdēts ir gan," Antons pusliedz vā vienaldzīgi atbildēja.

„Un tad šīnī vā šīs gadījums nav japalaižs mīgā," Kate Antonam vā sauca. „Kādus ievēlēs, tādi strādās. Kaiut ne tīrai pašam, bet domu biedri jau ~~ārā~~ dzīdaku. Kādīm ~~ā~~ šīm vien vaj.

„Tārjau būs, protams, ari kandidāti saraksti pēc partijām un invatram jāzīnā pie sava saraksta turēties, un to jau abi tāsīn zināsim," Antons saaja, bet ~~Anto~~ es jau gan bogat vēl balsošanas tiesības ne dalīsu."

„Savas viena paša balss nodošana nenozīmē pa vīsam ēn daudz, cīn nozīmē balsu sadalīšana par veletāju pulku. Tapēc tavs uzdevums ir, gādāt, ka man nāc balss kamēr ~~no gan~~ na vīrešu puses ari. Ja mani izgāž caur, tad tava vienaldzība varēja un tad lai dzīvo vairs atsevišķi."

„Darīsu, no varēšu. Kādēļ cīn tas uzdevums no tavas puses man vēl nebij nācis."

„Es nu gan domāju, ka to ~~saprati~~ no sevis, jo saraksta manā vārdā būs ari, bet bēdīgi jau gan ir, kad tāds atļāvīgs. Jo manis ievēlēšana man dīve jāta rīgā svarīga. Pārnākt — man vajādzīgs ienākums algā, jo ēc dzīvojot nelīgas man nesadot naudu, un — Ārzaki — Vīlīņu mājas lieta tāda celā man var grūtities dauz vāinam par labu nākt vai nostāvēn nepādā atbildībā preki pagāstu. Un tad ramas ~~Kate~~ — darīsu, darīsu!" Antons bēdīgucās.

Ja, bet jau to darīsi! Vēl labāk ir stāvēt par balsi ne pārāk tālu rīnčitā tīrīs, kaut pāsi nolīnēn vai nagrib kaut kāds tīrīt un pārliecināt tīrotāj ari caputis griezties pie manis ne bēdīgā

„Vai un viesiem varam ejams tā, kā ar jaunām?" Māte, no purinadama papīrosa pelnus, lūpu vaicāja.

Tāda viesība vecāmātēm nebūšot tās tīrs ciemā ir daudz no pretī runāt, „Lauvis domājis Mārtiņa.

„Nu tad zināt," teica ukāvēja.

„Vēlāk tur drošiņa par vārtiņiem un pie klēpjiem? Waldiņa apstiprināties bieži tās zīta lietā." Kāds ja viesis ir tur gadījies ciemā, tad ja vien pulksten nakts nesaņēmis, bet kādām tādā viesībā varēšot nevēl nāv, kuŗa gadīja jaunava tur var [illegible] līdz prek aiz nē runāšot." Lauvis [illegible] teica.

„Tādus var izraidīt," māte ātkārtoja.

„Jā, tad kas būs tie izraidītāji, pur nav nekā nakšķi mieši, vēl biedrības, nekā policejas, un ja tādi ar laiku ies, tādami arvien izskatīsies."

„[illegible] tad var bailēties, nav neviens ar vīnēm nē ieročiem un nevīena nepiemēns uzaicinājuma uz dejām," māte teica.

„Bērs gan tādiem bail no baiļotāja, nav tīrā [illegible] nauda [illegible] aizmetu un gānīt un īpaši prēt negodīgi izturēties."

„Tādēļ tad es raju par auzi."

„Un nu vīni tās nevēlās nemaz prēt, vēl daudz ciešāki nevēlās tā vīnēm ar zēvu cimdiņu repīnu?" Lauvis vaicāja. „Kas tad nu tās vēsts tās tādā viesībā vēlās, kā ārā kaušanās un [illegible] sārā, no kuŗa [illegible]? [illegible] Tāz jāņ [illegible] lāsu arvien lielāmu vērienu, kas nākotnē aizstāves."

„Ted jau arī [illegible]," māte pretojās.

„Ted jau arī [illegible], kā vanarienu [illegible] un tie bērni ar izraušanos," Lauvis teica pretī. „Sacīt tās prek neliešķīm aiz [illegible] ārā ieltīs, kā raušanās. Un tad nu tiem gan gadīsies meitēniņām pie [illegible], nav klēt nāv vēl baiļu par gosīgu tādanu majās."

„Gadīsies puišī jau labprāt pavada," tā māte.

„Lai nu tādā viesībā berni izzina izmuna pavadītāja gatgumu un kas neraun prātā." Lauvis runāja tālāk. „Un vārtiņu bēdrīšu izvācojumam piedzēruna meitēniņām ir tīrā mēte aizmāju zvanīšanā, ja tādi [illegible] dēļ [illegible] mēja tīkamos [illegible]

ervaliņas viesīgāmu sapulcēšu, jā tepp pavisam rada jaunākale laikama, vajādzēs līdza no mājas līdz [illegible] mēdz vīriešu par aizsargu un pervadejis mājā.

Tam ahaje varēs [illegible] ūrtiesā glukī drošī," Tālā ūrtāsa vēl gulēdama Rāgi pārliecinot par tava mesā bē bērns ē Kaidribu un sprietamim. "Tam [illegible] nesa. "Ka arī tē lūtī," Lauts atbildēja, "[illegible] nesa. [illegible] tiesā, un jā tas Radiligonis bāra bērns nelūtīs bārā apgērbā tīr vīsai nelaidnīgs," -- Lauts pa mānu brīdī [illegible] vadāja.

"Ka, tad jūs vīnu vēdāt tādī pārdīn ārī vēl bārnīēa," Jete ievērīā Lauta valodē, domādama esam īespiesta vīnu tādā vārdā, no kura tas vēgī lauzā nātīs.

"Aha!" Lauts drošī atbildēs "tālietā pavīsam [illegible] citādā, nāvastu nesaprot." "Dieva priendā vārī īet [illegible] nelaidnīgs būdams, jā tīr [illegible] tīrīgs, jā vīzī ūrlusā [illegible] tīr eilvēka īerstienī, bet eilvēkam aāis prot pārīd [illegible] tīnai ārpusī. Kam jau radīsī, nāvēs vārdā puišī lips [illegible] ap tēvī kā mūžās ap medus trauciņu tavas grēknās ārpuses labārd, bet īerstiene rada bušama. Bet [illegible] nālagā bērnam, neviens nepagāiedīs ne acī. Un jā [illegible] vīnu tavās rotās, tad vīnai bērnī tīnai ārstā nolūmē. Vēnādā kā otrādī apsaunajumī. -- nelaidnīgā bē nēiesērātī. Liesā grēknumā bērnī [illegible] bērnī. Un [illegible] jā tu īdēsī tādā, nāds tagad esī? Nastā lauzu [illegible] bārnīētī, tad tūtā tūs sprietu vīen pēc prādā [illegible] tībās, kamēr, kā pa zāgēju, vīcāja vārnā nēsīs nās puišī nā pēc tēvīs [illegible]."

"Bet [illegible] laiviņā ir nāda lībīgīla, ne nāds nālagā līnā [illegible] tīetu mā tāpāt [illegible] tās gāja [illegible] nāmā [illegible] nelaidnīgs, un tā Lauts nā Dievs nelaidnīgās dēl nevīena neatrādīs." Jete tīem [illegible] Kā nū tās [illegible] Jēzus [illegible]

Lāgī gan Jete na tē tō lietī pīemīnī, un jā mānās lāvībās īzsāstrojums nelūtu zīnāms ar prātā pātīs no mānā mātēlīās laika, un [illegible] mātēs tās to īzsāstrōja, tad mānā pātīsā nēlūtā īspējams tō [illegible] tō nēsa atbildēt, [illegible] mānā mātēlīās laikā ārī īzsālās [illegible] pēc jautājumā, kas [illegible] tīsmīn, kad pēc

RVLM 7665

IV.

Strupulata un ~~[illegible]~~ pēc uzdzīvojumiem izturēta vīriešu vareno ķermeņa, kas bij nāds, šaubīdamies dzīvināja majas tuvais gals, ~~[illegible]~~ izlauzās ~~[illegible]~~ vārā ~~[illegible]~~ vareno sarkanbēši un gaidīja ierodamies ārsti jau nedēļas - mēneši. Bij vēlējies arī zināms, ka apcerētais kuģis ~~[illegible]~~ to pasot jau otrā galā? Pie šaubām, Число let nekā ~~[illegible]~~

Kur tad tās jaunkundzes pavēja ~~[illegible]~~ nenāk ienākšanas nāds no viesiga vareno dalībniekiem - jaunekliem vai cejā citiem.

Otrā galā pie šaimniecas ēnu ir vīriešu pulcēns, bet laiksim vaut nas vēl gaidāmu, "kāds cits ar līdzēju".

Var būt, ka gaida no mums ejam un iesācēnam.

Bij, iesim vēlī un ievedīsim ieraugāt vienu, otru būs tā Leviši pieklājīgi.

Vīri to priekš likumu pieņēma un izskaidras uz apdzīvoto majas galu.

Drīz šaušanas arī nākt apakšā, jautās paru rinda ar smiekliem un jokiem.

Vienam puišim bij pietuvais jaunavas, tās ievēlēdzēja mojas mati - pavēcīga, bet ciemīgs ir šāta mati. Viņa apgūja ar savu ieveduja bīrsbrīgu gājienā reizi apkārt, tad apstājās un šacīja visai apīnādīgi: "Nu, mani mīļie jaunie naiņiņi! Es priecājātos godīgi un pieklājīgi šai mūsu mojas tuvākā galā un nākt laiks, tad ejat atkal tālāk uz majas, ar jautrū un lēka pēdu. Bet tevis, Jānim vēnīgi ir jau man zēl, ka esi jāatstāj nepāta, bet var jau būt, ka priekšā tevis arī vēl vadāt jautra kāzu mēnešu ierodas." Vārdu vietā jautā smiekli un nepamierinātā tālāk

"Vajna es viens vāna vārē palīsu vaj ka tūž padzīmtais sivens nomīkāu?" Gan jau nēs zināsim atkal pamantīts, ja arī neviena vaiss ūdēn nepiešāntī. Labāk jau ir, ka nāda no mums palien bebā, nevā nāda no viņam pāti."

"Tīsa jau tev tīsa" šaimniece apatīpinoja, ari pasmiedamies un gāja lauvā, pavadīta no daļēju jaunekļu pateicībām.

Šai nu no pušiem rīkotajiem apgādāti mūžsa bij nāda ūdama, bet tanī jel varēja sarīsināt un dejas veicēs fantīgi. Vēstījās šāvēji.

"Līk, līk! vēl viens para nāc," izsauzās nāds no pulka, skaļākamies pa laga.

Citi piešķīdīnās arī ražā.

"Nākamā Plīnu ģimnāzīse Kārlis jau nauda ar savu Antonu," kāds cits sacīja.

"Vēl jau nav vīs zināms, vai mūsas meitas Vācais Lāpīs ēnas arī priekš savām meitām mātēnam."

Ģimnāzijas skolnieces Plīņu Kārlis un Antons

Benkyoiskaya yugimnazia

RVLM 5667

Kungiņa Grunšteiņ ari!"

"Kad nu Kates jaunkundzei jau gan palika aizrāvies. Tas nakšņoja Lapiņ mājā no iespēs un tas jūtnieks Daudzne veros. Tās stāvoklis labāks nevar kļūt kopīgi. Un kas tad, "Прижучить, разоблачить, изобличить" kāti dakšās nolaižas, tāms dzīve bez laikos. Tās slīgšanas Angura Antons jau nu gan viņas dabūjis nav."

"Wā, tā domā, ka viņa pati nepratīs Plēnu mājas izdzīvot, jā ari to dakšu!" Tai nogājušiem bez galā jau par Kates vien.

"Kad jau tās par īpašnieci, tad nākas ari taupīties un apdomīties pārtā."

"Nēka! dažā polien vēl Ķezdīgana, kamer vēs pagalam."

"Par notīst ari, ka bēlo Plēnu mājās saslāda vairāk gabalos, un tad ta lieta tīn līela vēs neizrādās, kā vienkāpēl izkratās."

"Jā, un ta mājas dabūša nas lieta izrāvusi tā vaj tā, kā dāla manta jau nu gan ta Kates jaunkundzei ē un palika ari bez mājās, kad tīn viņa dēla rokā. Arto nelietīgo Antonu jau gan viņa laiņam nopietni nedoma saistīties."

Šīs ziņas tā sarunājoties un no Kates dzīves aizrunājoties bij apspriedusi para ienākumiem un bāra apsaimniekošanas. Antons gāja tikpat ap jaunkundzes barošanas, kā vakarēja pie viņas lapuma radīņu ar dažādu rustību pūtēju, bet ari no bez lapuma jūtu vidū ienākt, bet tālāk jau nedomājot vēs, kā es esmu pārāks jūms jēb jūs man nie mērojums!"

Šāsaās vāzādinājumu rinda Kates nē nākamajā dienā no viņa apsolījās gan dīvs un tāms, bet ar īpaši izvēli, sarakstīdamas tālākiem rīmēšanā, kā pēc jāsīna no aizbāka aiz nelaimes jautās. Kas vēl vairāk mākslīgi, ka rindas tad pēkšņi, ja aizkāri gaiši, ka rinda kļūst tīra, atmetās.

Nākamās para dienas dažā jaunkārtā nonāk nepiedalījās, gaidīdami no Kates apsolītās rindas ~~kamer~~ un jaunās jaunās palika arvien parlaičās bedāt, nonāk Jēte, kāzāmā pa roku rokām, vaj kūpēs kūpēja.

Te iesnāca Stāgenieks pēdā dajis kārā lamā un sāk lekāt lidīna rokām plātīdamies un skiegdamu. Kārās izrāda jaunās eskiegdamās bēg. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ cejiņ lakā jūs mani. Es jau tīta nāna neda, ka tīn daneja ~~[illegible]~~

Nākamajā dienā
nākšīgi, nāk
pārāks jūms
jaunās jūtās

283.

„Kādēļ Jūs sacījāt, ka nevārīties un jūrās, „nemaņās un zaudēsi pašas vīru izputina," Štrēgenieks atkārtoja kuģa apstādināmies no kāvasanas.

„Bet jūs jau dejot nemācāt."

„Par ko es nemācu? Vai mum nav vajag?" Štrēgenieks atbildēja.

„Par visām lietām Jūs nezināt mūsu pieņēmumus Jūsu izturēšanās ir kaunīga un predēsīga" „Tūlīt jūsu izturēšanās tai Štrēgenieka tālum.

„Kāda atļauja jums ir izrādīšanu tāvam, un vēl tiem priekšā, ārēvim sīn?" Štrēgenieks, to vaicāja dumjās kungu piešķīrās.

„Par tās mojas īpašnieciba atlauja," bej Alhilde, „Un, ta il lai runā mojās īpašnieciba ne jūs, tad ziņot no Alhildes." To teicis A. sāpēs no jūsmas vēlēšanās un nāvēja.

„Bet, ja jūs vēlēsāt ar labu prātu, tad ziņot, ser mēs izrādīsim Jūs ar vārtu," teica Štrēgenieks ar drošibu, bridinās.

„Un tad pūtēs, apsvatāties, aj Krietna liduna grēzels, kur Saulēs zalasīt," Štrēgenieciņ atbildēja uz runātāju nemaz nestrādīdamies.

„Pēdēja atļi un lepni Jūte, un kaunāsāma: Jūs jūs neiesāt ar labu, tad uz mana vārda visi zitie nalaksīt Jūs grābs un izvedīs kaunā." Štrēgenieks pagriezās virmieniganu ceļā uz Jūti un sabēdīkāmu tuvās spiežu dzīrtēs tuvīnus mēs pakārot. – Un tādā, nav ir vēlēs mīlēm lielgabalus uz kuģa, tādā neies vīs lities no jūsu mīlēkāmu puišām. Tad launa as arī nekā nepriēsies, jaunkundze, kad Jūms tāda vārtīsies, tad liesot lai vīni zemē man par rubļiem, pa pāra rubļiem, nā vecam kaldatam tādas izriešu ar pilnu mieru un novēlēšu labu laimi jums, vīnu kaistām cerēsam?"

Jūte pieiet pie jaunekļiem, apsaņējās un ieteicā labās pienāmā Štrēgenieka priekšlikumu, vēl ar vīņu tieļāties un tiešā japaņēmās kaunēties kāmēr ir ar mieru uz Štrēgenieku, sāvnāk kāda kaunāja raudus. Viņš pakārda

„Bet kā es varu izrādīt jūsu mērķi, ja nezināju par tāvīņa dzīvi?"

Par ko tas bija mehāniņa, Čarlsiāna

„Bet kā es varu pakārt, ja nezināju par tāvīņa dzīvi?"

Tad kā es varu izrādīt jūsu mērķi, ja nezināju par tāvīņa dzīvi?

gēlē pat līdz, kad iesaries Tulaks un Rempis
un dodas tūlīnī pie Štērgenieka.

„Kāc brāl, nē tu vienīgais pats?" Rempis tam uzsauca.

„Vai tu nevēlēji nākt ar mums kopā? Mēs jau ar tēvu pašu
lietā-skādē esam."

„Labāks drošības jau nenākas šķirties, nedz šaig
dies pievēršu cilvēkiem!" Tulaks piebilda.

„Nē, man no šķirties, ne no nešķirties! Štērgenieks
atsauca. „Vai lai es kā jūsu pavadonis galā nāvējos
un no tad jūs, no manis gribiet?"

„Izdzīt, izdzīt, kāc, to ienaidnieku," Rempis
Štērgenieku tūlīt pazīstošies radiniekā.

„Dzīt, kāc, dzīt," Tulaks piedalījās pārrunās
par Štērgenieku. Uz to pašu jau abi vērsās ar Rempi, lū-
dzot, kad jūgus vai jāgus, Štērg. atkārtoja.

„Kurienē mēs vairs braucīsim, kad jau vienīgais
Tulaks atteicās.

„Vai tiem tīn vīn naudas," tā Štērgenieks.

„Dīvains brālis kāc, vienā vakarā nevar
dzīt, Rempis nē pusklausīdamies izbārās.

„Nu eiam pie valna, no jūs plēgurī mani
plēsīsiet?"

„Ēstenim godīgi runājot, kāc, tā nevajag barū
Brālīs cietīs atrādīt," Tulaks pamācoši runāja. „Ē
„Vālnis lai paņem šīs dēles paliek! Mūn nāca!
nav no dēl!" Štērgenieks vēl atkārtoja.

„Palūk šurie, vads atāra, nagāt dalītīes, lai!
Tulaks izsaucās.

„Vēlē, kāc, jau iemesti neliedzas nē," tā Remp
„Kad jūs, vaļni, esat dalījušies ar mani?" Štērg
esam gan dalījušies, lai
pliedza.

„Kā nu nē, kā nu nē, kāc!" Tulaks pieliec
„Kā pa ceļu, pusceļā uzkāpšā balsī uzsauca.

kad nes ar Rempi palaidam klasam Sauša nāgs vālā un s
pasī pakal vaiņā par dīvī vārdīs. Tur izņāvāce pēdēs m
pols, un tā trīcēja vīsi nokopām." Tad, balsi pacēlušams, Tul
izsaucās dīvī: „Vai mēs tad nādārzīsim, kā klājas iš kāc g
vīrim? Izdalījām lī pedīgas pilītes."

Ko valnīs no tā mēnes vasiem rīkojām lai dodu!? Štērgen
kliedza arvienu dīstāk. „Labi, tā pa tur traucēsce vien ma

25 nostalt, izmāksi!"

Labi, labi, Zaļā, brāl! lai ar mazumiņu, bet pa glīmi tāpat vietiņu tiks," Rempe mulinojās, vienmēr tomēr ar pieliekdamies un šāva jau rozā glandis ģerbt Štarganiera kabatu.

"Valsts, no tur tur grabodies!" Štarg. klāj ar vienu ninnavu un šāva ar rozā kabatu glāb dams.

"Es, Zaļā, brāl, pagaidīsu, ka tu nozaiņķēsi, ar vietu," lamājās Rempe.

"Kāds valsts! sad tevi vantēs no aizbēgšanas, tu klusu!" 12 bij Štarganiera klēdrāns.

"Es Zaļā, brāl, neesu nāvnad bēdns, kā tu," Rempe sacīja jopojams mierīgi.

"Volna ļurbu, vad tad as bāgu?!" Štarganiera jo ninni.

"Bēgi gan, Zaļā brāl. Ecer lai izsit Talutu.

Es jau gan, kad goda vīru starpā tu nokeris, bet Lauznika jautāsi." Pa tam viņš pustāvu stāvēja Štarganieram pie ausīm. Tas bij tai laiva, kad monopola nelaiva parādīt tirgū lai. Klabers bij apsūdzēts par pārdošanu, bet mēs, kā par goda vīri, izliecamies, ka Klabers pazīstams nav. Par to nu no Klabera dabūjam ari pārciest vecākās pūdeles monopola nomā. Un to kā pagaidām paskatīs un sodīšot, tas par tuvu, bet bij aizsūtīts pari ratiem šaie ugunīgā vīrā, bet 2. Tad galvu pacēlāms, izvaicājās dinātāja tālāk: Vajag pats, Zaļā neatmini?" Ar tādiem darbiem nevar goda vīra vārda nest, lai.

"Valsts vietus tādus mieros lai atmin!" Štarganiera, ar roku atmetdams atmaņās atteica.

Ta puišu pulkā drusku atkāpās tad ņēmās: "Kā ellas plāgurī, novārs vīrs izvietīes!"

"Ak tā tu esi lamsaņās!" Štarganieras atmaņās, un gāja pa jamaklem tuvāk. "Sarietmanu kurš tis lamātājs bij, kad no sauca mānus pa plāgurīem?" Pilna un Rempi, jūs liecinieki. Kā tā neskin vodu. – lai vaj valsts par Sender paliek. Ik dažiem to lamātājam, tu var jau ravakib vārdu!"

Cilvēkiem nevar nesacīt un Štarganiera bālās gadījās vietu pulandītīn taraušlab, bet nevienu nerādījās.

Pārdomāts izdevums

Примѣчаніе лица, ревизующаго чинъ.

„Ko nu kāri, kādēl pavadi tirpajas! iesam vēl labāk pa-
ņemsim jau kādu dalu ir desmitā," Romps atbildēja,
aizdedzis.

Bet tās rīnas ātrāk jaunlusi. „Nu, no
tirpjas manu vīra pēc mēra grasiens," tūlīt labāk
ieņēmās Ģ. Ģ.

„Sorēķināsim vaiņ nākamā reizē," labāk iesim,
lai vīrs tīra," Romps kārdināja Ģ. pārrunāt.

„Tu mulķi!" Ģ. ar sauca vēl paslēpts. „Dažreiz
ar man cauri iebāzdamies, es dzīvās ķēķī pat pa-
nākšanu nevarēju, un tad jūs pēc dažām gan, vīrs.
Bet šoreiz nāmu kā tā, ka nezinu kurp ēst
ir šaujās Ģ. sāka virzīties uz durvīm pusi, un labi
biedri pavadīja ārā, tādēļ ka tādēļ ka kolonī.

Un tad tālāk reiz tā nelaimes brīža bauda
nāca no pusīšiem izsaucās. „Pēdiņas un ahā! tīgā-
mās dēļ."

Pēc izvākšanās gramatiņas un pardēvēja jau
nodzēla namurus, tad aizbēga ārpusē uz
ceļa un tika tālāk iesākt gulēt vīns ēnā,
tāpat pāri no rokas.

Pēc šās dienas rīndas nāca rotaļas un
Pēte jopropam aiz galda tika grozīta un ritās jau
nevas tālāk no pavisam aizmirstas. Tad vīnas
pēc rotaļām bātūnkstejās un nākam aizgāja
vīsas ārā galā pie šaušanās. Dejās talpa
no ģieveckens palika tīri Pēte un mēdzas nāca
rāds sievinas, nas laikam ļoti dārzām pa-
ņēmām nē pārvalītājas lēkšķa nākušas.

Šuši bātnāks un sāka varēt cits ci-
tam: „Ko tev nozīmē? Kas tā par aizēdā-
na?" Un nāda tās jāpaitās vienam pa-
ārā galā. Tur tie vīnas ātrāk jēdzāmies aiz
aiz bēdām.

„Vajjins gribat aiz ieš?" vīns vaicāja.
Tad jāsāk vīra sādzīve?"

Ģ. ātrāk nemaz. Tāms jau vīns vīn
ogļu jāgā, un tā jāsāk palīs, tāpēc brauca atbilde.

Bet mēs šīs ēdienu vēl citādi nesam, tad
vīnas cieniteņi vīn, tā nevīns no pusīšiem
atbildēja.

Nu, vīnā nesāt, tad nīcādīnātās," brauca
Ģ. Ģ. nu mēstām no mēsta pusē.

Bet aiz nelaimes dēļ vīns bij ne labi.
„Aiz šīnām pat nāca pēdiņas, pēc ēst
nāmu gan vīnīgās ēdīt. Jān.

RVLM 5667

Mēs to nezinām, bet vēlamies, lai mūsu sadzīves jautājumus izšķirtu pareizi. Priekš šās reizes gan nuna es izšķiros pati tīrās sava kā tīrums dīdīdīnieku un Kārļa kaut to
apliecinu. Vienpadsmit tā bij aunīgs puisis atbilde.
ar radio, bet neatkārtojās manā tālās reizes. Mēs varēju
pati izšķirsmieši dīvās pulkos.

Par mamas nedomājot es nezinu, meitas atbilde
dīd mēs nezināmam, ne apņemamies, bet vēlamies
tikai to, lai mūsu vārti netiktu nesaņemti un izpaši
nevadās šīdēs līzdīka mīnēs. Mēs esam nākušās
vairāk tik tā, kā apzināmies šē mīļo mājas mākslu
un nē kunis izgājušās bādamās kā liekas un
ar to viss beigts. Tīšām gan, ka par vīsiem mēs tā
nedomājam, bet apstākļi pati piespiež. Mūsu jūs
grībat gienemt no mums ar šāda pasāma nāda
bet mēs šaubīsim, lai nebūtu tā nevaus kāsti ar
par šā vārds piedzīvojumiem, bet viss nosakā
sēts, nedarbā laika valodam beziņās.

„Vēr, mīļie puiši! man gan šēl, ka jūsu jaun
kā sadzīve izmēka — bet man jāsaka tomēr
ka mēs gan to bajātīsim, bpiež vīnas
dārgais gots to prādēj. Nedomājot, ka tūtūs mātēs
grībēs ieb vieskop ar tūtāmu kāju mētātājam par
gūtku, ar pipotājam un citu neklājīgu darītā
jām, un ~~tut~~ ~~ar~~ ar jāiet pašam kā almastais un
neiz gaistam. Es mēģ nebūs lāgā ari turpmāk
mūsu Jāmalnes jā var savienoties pienāāga
Rabotiņā.

„Bet ~~no~~jaunsvanūjs, no mūsu pūdes nebij
nemaz tā pāra izaicināta, Rūsas dēl sadzīves
jautāms izjāk," viens no jāmerkļiem pārsāvās
ja

„Lai nu tad ari kārtā kā vaj tā, bet ometā
visu mērā. tās ir vienīgais, ko mēs varam un
grībam sacīt" tāda bij jāmaru atbildes galīgā
noteikšana.

Dūkš viņas vīras bij bagārbas šās baiņmiņas gulamā
~~ta~~ istaba un tikšķēja no viņas atradītās. Viena
no pulksteņu ieročiem, ka ejot bail bij ošņu tiem
dzīvojamiem, bet mājas māte viņus apmierināja
sacīdama: „Par tiem trim dzērājiem no bišlatiem
– viņi nav nekam aizskārušī, bet ranga tik ar vīru
un ~~tad~~ izmantu ūdeni dzert nauda dzēršanai.
Bet par viņu lietām es ēla nav gaiši nekam par
„Bet jūs, jaunkungs, gēl aklausat mamu jūs-
pasadīt," kāds no jaunekliem teica.
„Paldies, – nav vajadzīgs. Dēls pašās sa-
starpā tūlīt ātri pasadīsim. Pēc tam jau jum
jopaņēmu aklīsu no vadīt is bez mums, tāta
aklīda nāca no jaunekliem.
„Viņas vienas aklīsušās vien tur vadītāju
parādu dēlu," Vāns no jaunekliem piezīmēja.
„Gēl vien viņš pulksteņu apskāt kā ~~bij~~ bišlatis un
mātes" jaunais puisis aklīdēja.
„Jūs, jaunkungs mani rugti apvainojat," viens
no jaunekliem teicēja. „Mēs mātes Eludi nekā
dari ekspatām.
„Nu tad dzīvīsim to, ka jūs sajutāt par ap-
vainojumu un sākšīsimies ar labu prātu," viena
no jaunekliem teicēja un izgāja viņiem
rokās, bēdīgas par tiem, no viņš priekš viņām
aizmirsis. To redzēt bij daudz arī citas jaune-
kļi un – atradušās no mājas mātes, viņas
izgāja.

RVLM
5661

Объявленіе.

Судебный Приставъ при Венденъ-Валкскомъ Съѣздѣ Мировыхъ Судей П. П. БѢЛОУСОВЪ, жительствующій въ гор. Венденѣ, по большой Ливенской ул. въ домѣ № 2., на основаніи 1141, 1146, 1147, 1148, 1149, 1868 и 1869 ст. уст. гражданск. судопр. объявляетъ, что 21 февраля 1905 г. съ 10 часовъ утра, въ залѣ засѣданій Венденъ-Валкскаго Съѣзда Мировыхъ Судей въ г. Венденѣ будетъ производиться публичная продажа недвижимаго имѣнія, принадлежащаго Антону Мелгайлу

состоящаго изъ поземельнаго участка (крестьянскаго усадьбы) „Лейсъ Вѣбъ № 124"

имѣющаго земельную цѣнность 13 талер. 60 грош., со всѣми къ нему принадлежностями и находящагося въ имѣніи Старо Ребальскаго Венденскаго уѣзда Лифляндской губерніи.

Имѣніе это заложено въ Лифляндскомъ Дворянскомъ Земельномъ Кредитномъ Обществѣ за 1300 руб. съ % и у частныхъ лицъ

и назначено въ продажу на удовлетвореніе взысканія: 1) съ Антона Мелгайла въ пользу Лифляндскаго Дворянскаго Земельнаго Кредитнаго Общества 1300 руб. долга по ссудѣ въ закладныхъ листахъ, съ %, пенями и другими издержками, по требованію Главнаго Управленія Кредитнаго Общества отъ 27 Іюля 1904 г. за № 5281 2) въ пользу общества „Самопомощь" 2 руб. 95 коп. съ 10% съ 15 Марта 1903 г. по день уплаты и 2 руб. судебныхъ и ведение дѣла издержекъ, по исполнит. листу Мироваго Судьи 3 уч. Венденъ Валкскаго округа отъ 9 Января 1904 г. за № 45.

Крѣпостная книга на это имѣніе ведется въ Крѣпостномъ Отдѣленіи Венденъ-Валкскаго Съѣзда Мировыхъ Судей, и ипотечныхъ долговъ, кромѣ означенной претензіи, на немъ числится еще 900 руб.

Имѣніе это оцѣнено для публичной продажи въ 1950 руб., — коп., Торгъ согласно 1871 ст. Уст. Гражд. Суд. начнется или съ суммы оцѣнки, или съ суммы требованія, смотря по тому, которая изъ сихъ суммъ выше.

Всѣ бумаги и документы, относящіеся до продаваемаго имѣнія открыты, для желающихъ торговаться, въ канцеляріи Венденъ-Валкскаго Мирового Съѣзда ежедневно, за исключеніемъ неприсутственныхъ дней, съ 10 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, съ припечатанія сего объявленія до начала торга.

Всѣ лица, имѣющія на продаваемое имѣніе такія права, которыя устраняютъ публичную его продажу, должны предъявить свои права до дня торга.

Судебный Приставъ: [illegible]

Тип. И. Озола. Венденъ.

RVLM
5661

Iznīcināts
Kārtējais
grāmatu %
1961

Vākamā rotā pēc brokastīm Lācis bārjas trim launtaisāmās pastalās pārāmu apprast kuģu vietas. Kolkens, uz elkiem galdā atsēdies skaitīja darāmās lietas „Tik, tik, tik tik."

Lācis reiz piepēši apstājās un meitenei noskaitīja vienu durienu nepatīsi. Lācis sāka pasmiekt, ~~un raus~~ un sacīja:

„Tu jau, meiten, skaiti tik no galvas."

Tas, nezināms kādēļ, ka tu uz reizes apsēdies.

„Skaitīšanas ~~ta~~ jānem nēra, tik to skaitīt, kas patiešām notiek, citādi jau ~~skaitīšanas~~ ~~vēnos~~ ~~ir~~ lidzīgi, kā ~~kad~~ ~~kādu~~ ~~dārzu~~ ~~lai~~ ~~nej~~ ~~kādu~~ ~~dārzu~~ ~~nej~~ ~~nepaveiksi~~ ~~kādu~~ ~~metienu~~ ~~vienmēr~~ ~~nepaveiksi~~. ~~Bet~~ ~~kad~~ ~~grāmatu~~ ~~skaitītāja~~ ~~kad~~, ~~tad~~ ~~skaiti~~ ~~kopmanu~~ ~~tik~~ ~~tas~~ ~~dūrienus~~, ~~nej~~ ~~patīsi~~ ~~notiks~~."

Lācis nēma atkal badiklī un sāka badīt kāpmanu. Meitene skaitīja ar uzmanību, lai verodama ~~veeā~~ ~~kmuklēve~~ ~~kaiti~~ ~~kustēlu~~: „Tik, tik, tik tik" un tālāk.

Badīts atkal pa reizei piepēši apstājās, ~~bet~~ ~~ne~~ meitene to reizē nesaskaitīja vis līdza. Bet vēl radīsi pamācīties, ~~bet~~ ~~kādēļ~~ ~~tomēr~~ ~~iemanījies~~ tik tālu, ka nemitīgā pārāmu nemaz.

„Nu, ~~no~~ ~~tu~~ ~~no~~ ~~sita~~ ~~mācē~~ ~~vaj~~ ~~ēsi~~ ~~no~~ ~~dariņu~~ mācē jāsāc no šīta mēna jēda?" Lācis vaicāja.

„Ēsmu gan mācījusies," meitene atbildēja.

„Un ko tad?" Lācis vaicāja tālāk.

„To, ka jāskaita ar uzmanību ~~vai~~ pareizi," bērns atbildēja.

„Labi gan," Lācis apstiprināja. Tik ~~ratur~~ vienā šo mācību grūtās visa mūka, jo nepareizā ir pār- podzīt gan šeit, gan tālāk. Bet ir vēl tāda otra mācība ari, un ka to?"

„Kolkens nespēja vis šo jautājumu atbildēt. Tad Lācis griezās pie čoņģas, kura bij ņēmusies un liela- kā liesu dzirdēja no šīs šarunas.

„Nu, Mej, vaj varēsi tu izdabūt kādu otru mācību ari?"

Rīgas pilsētas pedagoģiskais institūts
Pazīnojums.

Nama īpašnieka jeb viņa pilnvarnieka, vai pārvaldnieka paziņojumi

Dzīvokļu numuri	Uzvārds, vārds un tēva vārds	Nodarbošanās	Dzīvokļu īres cena ar visām piederumiem a. īres cena gadā	b. [illegible]	c. [illegible]	d. [illegible]	e. [illegible]	f. [illegible]	5.	6.
1.	2.									
1.	Benjamin Grexpitz	Tirgotājs	9600							13500.
2.	Robert Lakelle	Jeb[illegible]	9600							13500.
3.	Boress Rotstein	Fab[illegible]	9600							13500.
4.	Rivels Grinfeldt	Aug[illegible]	9600							13500.
5.	Ševels Rivkinds	Mal[illegible]	9600							13500.
6.	Dina Plaksin	Pāmnīce	9600							13500.

„Vanka", meitene atbildēja. nepieņēmīgi.

„Bet agrāk viņš tev „čukstēja" nebij", Lauris atbildēja nemanīdams, savu darbu turpinādams.

„Tad nebij" valodā – bērns bij pagalēts," tā meitene pastāstīja.

„Kad tik nu atkal neizmāc valodu naiva nevēl nejēga," vecais krustēvs prātoja.

Tad meitene pieņēmās viņš sairas – tik vien bērns, cik vēja. Bet zēns, vecais krustēvs, kalak tu tāds bērns pastāvēji nu nevēl tā tresā pāra bērns?"

Kāj tad tā dīvaiņa paras jēm zēni, kad par tādām bērnēm? Lauris raizēja.

„Zēni gan! mazākās man atstāju vienas nolielāmies Mājā. ~~Bet nevēl tā tresās~~ meitenē ar dzīvu prātu pārvērstās ir nosēdās" Katrīna ~~bērn~~ atbildēja.

„Kas tev to sacēja, ka nazināsies tev," Lauris raizēja.

„Es zinu, nei tev, vecais krustēv," citu krustēvu nav un par mums tā gādā. Es par ~~ēju~~ mamma mēja par manī bēla ra. Mazākās bērni bēla ~~ēju~~, kad kam tās tresās

„Ēsu, kad tu tīsi dzīti zini – zini, bet tad ar paliesi vā tu tīsi." Bet par tresto pāra vēsmas tēgad tu nevari dabūt vecā zinā. Tādā ir tādā jāgam bērn par zināmām pelams nelīsums. ~~Tēgad~~ Sākūt ks jāts ari mēnim, bēcīsi, bet vārbūt, ka ar laiku dabūsi tu ari zinā.

„Bet nad tu vēsi aplaist" Katrīna raizēja.

Vēj, vēj, nur lini, gurstītes dzīgnieks, vēsi nārajas. „Tie laiku priesā aušlams tīs."

„Ka, kliens aušlīm, gan nu par to aušlām lietu mums jāparunājas." Lauris ukdāma. Tad ~~ēju~~ mīcīns radīdams ~~vēja~~ „Sāni, tētēn, kur man tie lini varēja celties? Sēti man vēj, nav lejāsti."

„Ka izsum tur dabūsi, nur lini nostīgti" meitene atbildēja.

„Kā tu dami, mēj" Lauris taujāja tālāk.

„Tu lindi nopērtīs," vecais krustēv," māja tak atbildēja ar Lauru klusu nopērmiku.

„Bet kad man gribēju radīt un šaubīties, vajadzēja
es vaicāt, kā tu, Katrīna, esi kļuvusi par
mani ticīgāka, par domāt un runāt, par to,
ticīgus rakstīdams, es nemaz tik ticīgs nebiju
vēl tad, kad es nevēlos šaubīties, bet nevēlos tic
nevēlos atkārtot. Un nē tagad darīsi tad
to, Katrīna?"

„Par jādzīšanu," meitene bailīgi atbildēja.

„Lai Dievs palīdz," Mārtiņš ieņēmās. „Vai jūs
esi, mīļais vecais kungs, tā pārliecināts par
domāt. Atmiņā man šīs šaubās jau pie
tāda varda vien. Tādēļ jau viņš atkal ru
nāt sākuši bez rīkstīs.

„Labi, lai būtu!" Dancis kustinot atkal
ceļus. „Es jau tīru gan, ka jūs par mani nāvē
lētāties. „Bet nē jūs pārliecināsiet, tos, mēs
par šāda šaubīties pasi un vēl šaubīties
apzīmēsim, ka jūs vēl apsaviet, nepa
līdz, priens aunam nozīmē vēlēs cēla, te
dalenti? Bet lai jūs būtu; nās jāliekas
par veca vecākiem gada bērnu sēdēt
tad vēdrēk šē, kādēļ drošibu es jūs
tūs to atstāju." Tādēļ Dancis izņēma
salocītu zīmi no mandas maciņa un
sviedza Kārlim, sacīdams, šē lasi.

„Lai labs Mārtiņ," meitene atbildēja.

„Vai tev prieks jāraini! atbildēja atbildēja
ca. Ka Mārtiņ man lasīt tos gan zīmi?" Ka
Kārlis noprātīgi sacīja. „Bet man jādzīd, ka tu
maciņ. Sevišķi ir lieku jūs mācēt.

„Katrīna, pus brīvodama, teica: Kvīts.
Ar tu es aplicāms, ka advokātam gvardē
feldfebelim Kārlim es nav pardo

KVLM 5661

tētiņas mācījušas tiru, kaltu dzeļļu lietot, kas
vienam labā najcenšas priekš pastāvēšanas.
Šimon-Omuļu kungmiers Šimonis ~~Šimonis~~.

„Jās gudri gan," Kātrens pēc izklausīšanās apliecinoja.

„Tad nu, mīļie bērni, tūlpat par skipu piesēdēšanu
jums pastāsu, ko," veca kundziņa gada nepaspēlēm,
kā arī par pēc pēc svētā aizdomu ceļšanas lai paliek
jums tīs svētīts, — bē, maj, glabā; — es ieņēmu dažas
citus ar, velnu. Ka vai vecā kundziņa jums
ten vaiņ nebūs, tad iedomājas..."

„Mīļais, dārgais vecais kundziņ nezināt tē! tad
man ar vārtiņiem raudzīs nāk" Maja ieņēmās ārās
ātrās pilnam atkārtot, sevišķi vecā kundziņa
un izpildīto jau pie mutes, gan pie ausīs. Ar Kātrenu
aizturēja ātrāk runājamais.

„Bet nu bērni, vai tad pie visām pieņēmšanām
vajadzēja šāda apliecība? Tiem tāpēc pirmais gan tiesāja
gan tiesnešās, kur neviens nepēsa apliecības. Vēja
šās, vajadzēšot gan pārdzēj izsauc to rēnuns,
ai mīļā vai ziņā, cik izmanāsies, bet pārnākšanā
ceļš aizdo mūsu neviens nezināja kā tos tad sapro-
tams?" Lauzis vai aptaustīt Kātrens.

Par brīnīšanu Maja bāja „Lini, vecais kundziņ, i lūgšu
tevī pašā ziņā.

„Tos tiešā gan," Kātrens apliecinoja.

Lauzis, Kātrenā neklausīdamies, ieveroja tīri
dus un turpināja vīgas domas: — „Redzams, ka tā, Maj, domas
ir arī pareizā celā, bet vajadzēja tīri turēties pastāstījumus.
Vispārēji ir tā, kā mūsu atrada, pārdzēj rozēs un mazda-
jāmā — mūsu pīlādžu rozēs. Tur aizdomas nevar ceļties
par par mantas slēpšanu vai slēpēšanu nemāsu prieks ievē-
ro, prieks ceļies. Bet Lini ir stāvējusi mazā ziņā ilgāku
laiku, kur neuzkrīžam pārlaiz pareizākā valas lietāgam
no piesavināties no tiem, netaisni celos. Tāda tā stārpība?
Vajum zapast. Kātren, ko ari?

„Saprotu," lai atbildēja

Radīja, ka vecais pats ari ķēja aizkustināts
audzu bērna sirsnīgās pieņemšanas, bet pa brīdim tu-
mšja uzsāk „Tams, mīļie bērni" Zārakinas pie loiza
Kātē gatavībā uz vietu, kas var nākt. Īpaši kā manā
māte ~~Dzīvojās~~ mēnešā ~~Jums~~ kā izbāla pilns pārstāt
jums, ~~[illegible]~~ bet kā pārvērties lūgtāgs lēmums, nes
vai īstais nomt nuzu brīdi Manas lielās lūkas,

RVLM 5961

Sarokles no šās pasaules, bet tās, kas pastāv jūs
kā jēriņi bez aizsardzības bez gādības dīves mātēs
un laužamies, tāpēc man nienākas piedāvāt jūs ra-
dināt pie patstāvīga prāta. Redzu jau gan, ka jūs
to zināt un saprotat, ka bez manis jums nevienā
cietā gādnieka nav. Bet nu cerēsim, ka man pat-
mana dēļā vēlēsies kādu laiciņu vēl no vēlēt
Kungam paāugas ari šitās nelīdzināsās un es varēšu ari
dot jūs uz godīgas pastāvības nāšanu. Īpaši man stāv
priekšā spēks lielās jūtības ar kādām šās pasaules Pilnī
mājas dalībniekiem priekš jūsu. Uz ja to uz dzīves
aiz sniegt, tad mana šķirināšanās ar to būtu pavisam
atvieglināta, ka jūs vēsāk pastāvēsiet jel kam vilāmies dēļā.

Ākļas mātēnes bij pārliecināsās ka dēļ, ne-
aizlaižama vēl jopropām vēcā kundzēna zēnas, uzsāka
nedrošīties.

„Ākļas vecais kundzēt!" viņa sacīja, „es gan ne-
drīkstu tās nodomus un pienākumus īejausties, jo
tu pats esi viņu dēls, dēls, lāsu, tīn man jāizstā-
stās, kā man šāp sirds tās Pilnī mājas dēļ. Man ir
tās kā nevēlamas bailes bīdēt, ka kad pazū-
dzamas tās vajamies briesmas un bēdas. Nākotē dzī-
reiz nāk bailēm pilni sapņi, un dienu tā viņa
liekas, ka kaut kas lauzīsies. Ātās jaunkundze nav
gan man nekā launā darījusi, bet man no viņas
ari tā nav iz kā baidīties. Un bet viņa ari būtu laipna vaj
labpatīga, bet man tā viņa liekas ka bērns dīlinā vinas
ir uz mums nelaiks pārāts. Es lūgšu pārāstu ar mieru
iet savu mūžu pie kuģinieciem par palpoņi, nekā kā
otrā sacensībā pēc Pilnī mājas. Bet no tā uz to šaušī,
vecais kundzēt." Tēv ir to dzīvojamā."

„Šēv gan, meit, ir pārliecināsa, bet gluži
bez pamata tās bailēsari gan nav, tomēr tās jā-
lauž vinas pārvarēt. Drīzāk tās gādās. Biži, nur šās
bēdas jāizstāsta, tādēļ ari es tu pusi iz vajadzīgās pārlūma
nostāpu, alies. Ātēnu mājas, cēn ziņām, ir tās vārtiņi pa-
stāvēt jūs abas viņvieļ, tad tātē un vēl Grauslīņ ir tādēļ
vēlāti tē ir dzīvojuši vīrpēdzi, pēcāms viņiem tātēs vecais
vēl agrāk Grauslīņ. Ka viņu mērs salīdzināts, palīgstāms ar
tātēs un Grauslīņ, tad es būtu ar mieru, ka Pilnīnus izdāla stāvē
viņiem trīs prabītojiem, jo tē var ierīkot trīs dīvkārgs sam-
vācības un priekš jūsu altāni no tādēļ dālas būtu dārgāk, kad
jūs šītā prasītāja grūtās īnvarā dzīvotāt es prasīju viņu ari
priekš jūsu. Dārtāt valdīt ārstēt, jo jūsu ir pārmāc

35 Runu pabeidzis, Lazis, kā atjēgdamies, uzsauca meitenēm:
„Bet, [illegible], Katrīnai jāsteidzas uz skolu! Maj, pavadi viņu! Laiks ir lēns, ceļš tīrs. Katrešdien tevi, negantnieku, laidīšu uz [illegible] un ja laiks labs, tad nāc; bet ja nē, ~~[illegible]~~ tad tev no [illegible] kaut ko atnesīsim."

„Maj, vai maizes nastiņa sataisīta?" vīrs vēl vaicāja.

„Ir jau," Maja atbildēja.

Katrīna, ātri [illegible], [illegible] skrien jau laukā, bet Maja pagrūda viņu atpakaļ pie veca [illegible], iesaukdamās: „Vai nezini!?"

„Aha!" meitene atjēgdamās piesteidzās pie vecā [illegible] tēva, nomutēja viņam roku, ~~un~~ pasacīja „ar Dievu" un tad izskrēja ārā un Maja līdz [illegible].

RVLM
5661

VII.

Lazim [illegible] pie [illegible] ienākot [illegible] pie viņa mājās saimniece ar mazu bērnu klēpī un [illegible] rokā, sacīdama [illegible]: vecais [illegible] ~~[illegible]~~ pie tēvis [illegible] [illegible], lai gan [illegible], ka šī pats arī piederēs pie [illegible] bēdu nesējiem." [illegible] sacīja: „Kad kādu [illegible]

Lazis, sveicienu atņēma ~~[illegible]~~ [illegible] pazudušās mantas, tad tām, ka rokā viņa atrodas, bēdu diezgan atdodot."

„Bet mums jau nav vis šī māja atrasta kā kāda manta uz ceļa vai citur, ~~bet~~ mēs to esam saņēmuši uz nomas no muižas."

„Ja gan; bet grozās laiki, grozās tiesības, kas [illegible] laikam citādas," Lazis skaidroja. „Un vairās nākt arī dažs tāds laiks, kur nevienam nepiederēs nekas."

„Bet kaut šajās [illegible] lietās cilvēki nemaitātu jel cits citam sirdi pēc sava labuma," saimniece [illegible], bērnu klēpī noguldīdama un [illegible] adīt.

„Tas no cilvēku prāta nav sagaidāms," Lazis atteica. „Ja arī viens — otrs atturētos, tad ar to [illegible] tik citiem sasniegt [illegible] nolūkus. [illegible] nepalīks ir tad, kad ~~jel~~ [illegible] kaut jel viens vienīgs ņēmējs. Tad [illegible] būs tik tādas, ka tam, kā nav tikts [illegible]!"

„Nevajadzētu jel [illegible] līdz [illegible] kā [illegible]

36 varotājiem," saimniece žēlojās. „Kas esat pie mums kā vājprātīgo dzīvotāji, pieņemti un paturēti tā arī žēlastības * lēst nu šmizmašīas paši pēc mūsu pajumta, — pēc turpmāk nāma."

„Līdzmājniekos sniegotnieks var būt visāds," Laukis atbildēja, „gan tādi, kas jums vairāk par launu, gan arī tāda, kura vēl kaut kā ziņā par labu, kas jādaka īpaši par tiem mana aizgādības laudamiem kāra bērniem. Ko jā tiem vien piešķirta Plūmu māja, tad jūs laukā kustinati nekādu vezumu vaj cik ilgi, kad tiv būtu tiem paspārne un kāda nebūt palīdzība pie iztikas un apģērba vietā. Bet pavisam otādi gan var iznākt, ja to īpašnieki mums kļūtu cits cilvēks no tagadējās līdzmājniecības. Tad grozīsies piepeši viss un pilnīgi nekas nepaliks no vecā vairs nekas iekšā."

„To jau es arī gan sapratu," saimniece sacīja nopūzdamās.

„Un tad, kas zīmētos uz tiem zināmiem bandu karadiem, kurus jūs pieminējāt," Laukis runāja tālāk, „tad jums uz tiem arī šorez nav spējams atsaukties. Vispirms jau mājas sietsiedība jau tam nabaga bērniem bij briesmīga. Lai gan viņu nomirušie vecāki pāri par divdesmit gadu laikā bij maksājuši augsto nomu, tad tomēr par pēdējo gadu piedzina to ar visādām piedevām, kā nelaiks naudām neizpaudu procentiem un zīmoga nodokļiem. Pārdota bij arī vienā pat pašu gulta un nabaga bērnēni atstāti vecā-tukšā istabā kaktiņā uz maizīša. Viens gan jāu tērētnīts, otrs īsts klēpja bērniņš. Lielākais ilnsam raud, mazinais sauc memma, memmiņ. Ko nu darīsi? Par laimi vēl bij vecā Krepina krustmāte dzīva. Atdodu tai, lai kopj, cik tik ilgi, kamēr bez sievietes kopšanas jau var iztikt. Bet ar ko nu atturēsi, ar ko gērbsi? Par laimi man vecās valdības laikā vēl naga draudzei pensija par ilgo un kaut kas izsniedzies no maizes, drēbēm, no pārdošanām kalpojumu un kara krustu, tad nu varēju kaut kā izvilkt cauri. — Jūs piegādādams vietnamiem no tikai ie nacāt dzīvot * nākamā laukā. Bet ja gribam sacīt ar jūsu vārdiem, kā jau sacīt otra nams, tad jums uz tā pamata nebij vis jāievācas tālāk nākamās Olinās iekšā, lai tiesa ņems un izvadā mājas līdz bērnu pilngadībai ka vaļā nelieka viņam, vai arī nomas mājā. Bet ja jūs nacāt vietā viņiem, tad arī tad var nacīties, ka tur ienākts cits. Tiesa arī nedarījusi sociāla neņa, tik iecēla mani, nabaga, par gādnieka un atstāja bērnus manai ziņai, manā gādībā. Tagad patiesībā, atsaucoties uz to bērnu tiesībām Plūmju mājas lietā nav vairāk nekas cits, kā bērniem medzīšanas viņiem netaisni atņemtā nauda.

Tiesa gan, ka jūs to varat, kaut no šo kaļķi [illegible] ka nācis pie tās nekustamās arī, kas jums; kaut tad viņiem tiesības Plūmju mājas tiesības atsaukt uz kaudi, jo tas tad bērnu mājā [illegible]

BEZA
4.

№ 9186. T.

DARLEHENSGESUCH.

Hierdurch ersuche ich die **Rigaer Börsenbank,** mir gegen Verpfändung der nachstehend specificirten Werthpapiere und meines gesammten Vermögens ein Darlehen von sechshundertdreissig Rubel Silber (S.-Rbl. 630) auf zwei Monate zu ertheilen, welchen Betrag ich zu dem bei der Börsenbank geltenden Zinsfusse prompt zu verrenten mich verpflichte.

Ich erkläre mich mit den Statuten der Rigaer Börsenbank und deren Geschäftsordnung und Reglements bekannt, unterwerfe mich allen Bestimmungen derselben und verpflichte mich ausserdem, auf Verlangen des Directoriums das übergebene Faustpfand vorschriftmässig nach §§ 72 und 86 der Statuten zu ergänzen.

Der Art. 1481 des III. Theils des Provinzialrechts, nach welchem der Pfandgläubiger durch den zufälligen gänzlichen Untergang der verpfändeten Sache die Forderung verlieren soll, für welche die Sache verpfändet war, soll in Bezug auf das von mir erbetene Darlehen nicht wirksam sein.

Riga, den 4 Januar 1893

Mathilde Kenzfitz

Alex. Pehalz
v. Bendeur

Specification.

Pfand-Object.	Angenommener Preis.	Pfandwerth.	Verfalltag.
1. Hanöverscher Pfandbrief p. Mai 93 Rbl. 100 —			
2. 6% Livl. Hdl. Hypothek April 93 „ 600 —			
3 „ „ „ 100 — Rbl. 700 —		Rbl 630 —	den 4ten März 1893

RVLM 2667
LATVIJAS SKOLOTĀJU SAVIENĪBAS MUZEJS

Betrag des Darlehens	Rbl.	630 —	
ab Zinsen . . . 2 Mte. 5% . . . „		5 25	
„ Stempel . . . . . „		— 95	6.20
„ . . . . . „			
Zu empfangen	Rbl.	623.80	

W. F. Hücker, Rigā.

man piemērojami!"

Pēkšņās aizainajumu rinda Lātei uz nāvamām dejām, uz ko viņa apsolījusies gan šim un tam, bet ne bez īpašas izvēles un šaubām dama ar smaidīšanu tūlīt pieteikuma kartu mazā apzeltītā grāmatiņā, no aizbāra beidzot aiz zeltainās jostas. Ka vēl vēdi turējās, lūgdami rindas, tad viņa veikalveidīgi atbildēja: „Pieteikumi noslēgti; - rinda pilna!"

(nožēlojoši, bet)

Nāvamās pēra dejās dažādi jaunekļi pavisam nepiedalījās, gaidīdami no Lātes apsolītās rindas, kāpēc Lātas jaunavas palika arvien garlaicīgi sēdot, kamēr Lāte, lakšama no kavām kokās, vaj kūpēt kūpēja.

(Bet viņas izturēšanās dejot ārzemju kungiem un citām jaunavām riebīgi)

Te iekšien Ģērģenieks pašā dejas karstumā un sāk lēnāt lēkt, kokām plātīdamies un kliegdams. Pārus izjūk, jaunavas ieskriegdamās bēg.

„Nātraucējat dejas kārtības!" kāds no ievērojamākiem puišiem viņam uzsauca.

„Nātraucējat jūs labāk mani. „Es jums naku nedaru, tikai dancuju vin," Ģērģenieks cieti atteica, nemaz neapstādamies.

„Ka, bet jūs sacelat tik nekārtību un juces," runātājs uzsāka.

„Kādas nekārtības tad es daru? Viņas jau lēgdamas pašas visu izkūtina," Ģērģenieks atbildēja drusku sīkstīmies.

„Bet jūs jau dejot pavisam nemācāt."

„Par kā es nemācu? Vaj man nedarīju tāpat kā jums?" Ģērģenieks ok ieksta.

„Tā ir tik tāda mākoņiga tradošana vienam pašam," tā runātājs.

Runas:

Lapa lieisama starp 22 un 23. lap pusēm (Red.)

RVLM
7695

Kristigà Nazionalà Saweeniba.

Apsardzibas Ministrijas Tipografija.

„Nu, tad lūdīt vin man ari vēlu jaunkundzi, kāč vuj pašu lilāko; es viņu izrāmētošu tāpat kā spēlēju uz vasārā pusēm," tā Stērgenieks.

„Par visām lietām jūs neesat mūsu pulkā un jūsu izturēšanās ir mums tramdēvīga un piedauzīga," runātājs ar noteiktību uz stājās.

„Man tāpat jūsu izturēšanās, kā jums mana," Stērgenieks atteica vienaldzīgi un devās atkal lēkt.

„Bet šis tatšu ir mūsu izrīkojums, kur nevienam nav tiesības ielausties patvarīgi ienākt," runātājs sacīja ja noteikti.

„Ar vēlu atlauju tad jūs rīkojāt, un tad vēl tik prātīgi šķiš vin?" Stērgenieks vaicāja, drusku (atkal) aprimdams.

„Ar šās mājas īpašnieces atlauju," bij atbilde.

„Nu tad laimīgi mājas īpašnieka no jūs; – tad es zināšu, kā atbildēt." To teicis, Stērgenieks šāva no jauna vēl stiprāk lēkāt un kliegšot.

„Bet ja jūs neiesat ar labu projam, tad zināsat, ka mēs izraidīsim jūs ar varu," tā tikko nu Stērgenieks drošī brīdināts.

„Tad, pīna puikas, apskatieties, vuj ir (kāid) no lilama grēkels, kur raulus salasīt," Stērgenieks atteica runātāja nemaz neuzvērīdams.

Pienāca ātri un lepni Kate, uzsaucdama Stērgenieram: „Ja jūs neiesat laukā ar labu, tad uz mana vārda visi šitie kalonšņi jūs grāds un izsviedīs laukā kā kaķēnu!"

Stērgenieks pagriezās visnicināgāk ārā uz Keti un savēja iebāmus: „Ķitādus dzeltēnus tauķēnus mēs šakārkam tuvākās spiečku dūzītēs, kā reiz ā olus polarūt."

„Vaj tad jūs domājaties tik stipra būt, ka

Būdiņā pie tās ulužās, Lapsis vēl pastāvēja rožā, sacīdams:
„Es ar pakāpēju, adrīzāk un plemiņu arīto, ka jūs bet mūžā
man ēnēgusi, bērnu palīdzēju pēc bērnu ārēt, inārāmās
no esmu liels pieredzēs ar pārēm bērniem, bet neaizmirsi
jūsu laipnības; bet gan mūžā es tādu, kā neesam
pār galvu, nevēl bērnu lieces!"

„Tēsa jā, gan jums ari ceļaus uzmākēs," sainniece
sacīja. „Bet ārī lai mēs palicam, nevēl no sētienes jāiet!"
„Dalīs tatēn liela Bērnīņu mūžīņu un pusmūžīņu, kur
jemēs pietiks daudziem," Lapsis sacīja.

„Bet vēl prabīdīja nekāds veicīnāts, kā ņemēs galabs?" Sainniece
bažīgāmies vaicāja. „Ka iecāpē mēnešēs ber bet bērnu
ēkas ārā dzīdāt, cēlā pāri ēnēm. Ātrāk Cīņēns, nēs to iespēs? Mēs
bitēm vēsē mēnēs jau nu gan nāc. Kas zin, kā varēs dzīvot un
kur."

Tēvam vēl Lapsis pastāvēja no tālas rumāk, ārdaves
atvērēs un ienāca cēla auguma sievietē gatēi metēs un ar
balti lauzātim āp galvu, kuram pa apakšu spīdēja saārstē bale
tamā mati un dažā štipra ir sprāmdēs gaiši zaigojēm pat
uz āra. Pēcāmā vīrieši rādīja atbalstu, bet gan bērni tēvam
stāvēs nebijām vēl pāsteitīs nē vēsu. – Pēcāmā mēgdama
Vāzes sārvētēlnāja ar Lapsi un sainniecēm un tad apsēdās
Lāzā pārmēgā krēslā.

Sainniece tēvā pirmā runāt sacīdama, rūmājās un
pabēgtās, bet man vēlas pāsteiz pilnāt spēnā, nēs jāsāka
dīvi dēsti: gan jāaumīlē gan jāēda pāj jāverpi."

„Ka nu, ka nu!" ienācēja atsaucās. „Labam lai spēž mārs
nlēpi, nevēl liels bērdi." Mārtiņš Laimā.

„Tās jau viņs vien pavisām ir, un tās tavis daudz nevar no
spiest," Lapsis piebildēja.

„Viņs pats, nēs nekāms smagi; vēr nospēdēt daudz dzīvam,
nevēl vārāni, nēs nekāmi viegli. Un nevēja nupaltā ir."
„Tā jau viņš dīcagan tālu skolātē," sainniece kūjināja.
„Skolāts ir, bet labs nevēs nav pārants," Auguva māte atsaucās.
„Viņš jau pats par sevi ir stāstīs lielas, lielās, no dzīvē
no tās pārās. Tātēs jāun kundzēs."

„Es jau nu viņa mēlēm un lāhlai ne vēsēlēs nēki-
cu," Auguva māte atsāvēs. „Šīm nu tīri tā gudrībās pēc par
apsteidzēm, gan skolotāji, gan pēc dīzentērs. Bet tāi vietā
tad pie mīdiēs visādu poldāi kūlīgās mācēs: – mūžā vīrieši
nēs strādā jāt nāku darbu, bet nēs nekām, nēs šīm tā gatavē da
dos, kāt vēl ar papīrošiem un alus pudēlem ē mālēt pat pārbaudīs
pēkārāmā gudrībām, ka viņš ūzturā vārēdās gatāvē, tīnāi paspēlēs podrīpā
nādām tūr nīcēm kūtāmām, nē vārēdāt nē ēt pat vēthēt vē-
lētī."

„Tā! Tā Cibe rīga gan zīt priekš jums," sieviete, „Lūdzu pārdodies. Tad, pārdams, vīram dēlam, cieņām un mātamgāzi beigas." Meitene tad prātam pajādzīgs vārds nekas. Ak Kad puisim par nāvētās, tad pasaciš tīn par zīmēm un puišu ilgām. Tad nekam nerādīs ~~[illegible]~~ par mīļām, Cieši turēdus celus ledami."

Skaas sievietes pasmejās un saimniece pa laiticīm ušāva: „Ko nu, ko nu! Tai pašai sievietēm vīru vīsas grūtības aizņēmās un jākārs." ~~[illegible]~~ Saimniece runāja. Lai ~~[illegible]~~ cik lēti ūdenā nogurušās ~~[illegible]~~ nobīdušies, na kāmēs ēpej' pakāsti uz ciešām, bet šautās kārnatīja bēna rekungsbaanās. Puišai mīlēja cēsu jau kāja vēlēšanos kustināt sapuli; Puišēts nekina vēna. – guļ uz ~~[illegible]~~ krandamu rīem.

Puišēts, puišēts rīna pā tīna – – tīna, „Mīgura mātes ēzera runāt, bet apmēra pāte smiekles un neizpanāja neēza. – Tad griezdama valādu ~~[illegible]~~ akpakal, uzšāva: „Bēdīes jau grūtēja dabūt trīnas rīnā no pārto gadā manī pakušās puišu. Nō vakardienas balles nemāz mājās gāvi. Dzird ne esot beigās pēdi šamūdušies vai pat šakāvušies, vārtās izrīkojums izjūsis. Mātē pūkās priekš laiku aizgājis un galīkusi tīn, ēlēties jūmmanāde. Tad šāpuši šaastāpīgi apvainotāja un negantī šamūdušies. Ēlēs, nātte stāstīdāj negribēja man šīs izzāsts, no tīna un to ēz ~~[illegible]~~ šapuši, kā mamanam nebēdnīnam būs vēlāi nelaāvā lona. Nō šīstīgumiem vāz nojēgt tō, na ēlēties, jāmūs kunītēs dēl cītās mātās aizbēgušās, un mūsu puišēn ir ēgis ēlēties jūmmanātēs aizmēdēs. Tad rāina ir priēzīs ārā vīnu – tā var domāt ēlēties grūtēja vāz ēlēs jūmmanātēs, vārtuš no vēzēs nāvē.

Puišēts. Dzīvīs mātē zīnēja, ne bēr mēēs ādāvīgāi. Nā jāmēs

38. „Saimniecei padīdīja bērnu klepū zāles, tomēr šī vecā māte nedzīvoja, ieņēma sarāju, jāness
šē apmierināms. „Ka jau bij, mīļā māte, nedzīvoja, ieņēma sarāju, jāness
bērnu uz šūpuļi. Bet viņš nemā šūpojās ar Pēdari jāiet pie lopiem, kā
rāv, ar Pēdaru bij valigans, tad varēja pacīnāties par to, kad
viņu nesiena." „Ārzin vai tirāu galā ar šo unduriņu?" –
Vīriešama viņa, pagriezusies kā ābeles paliekot pēc sa-
ņēma. „Cik man no māte šūsdienu aminamu." Tad pa-
vīrs svešīnieku, bet sarāvies vēlāk Drangi. Ar jaunu ieraugu
šās sarāi laikā neiesāk ~~[illegible]~~ ja tik ātri
pēras nebūtu spējams bijis atrast, vai šī rādītāja vietas pieņē-
ātrāk. Bet nav tad domāt izdzīvošanas. Pārnākšanas vēsti jel
par vecām aminām, kā jau varat ari vienādzis, ab esab brīvi
– ~~[illegible]~~ bij neapsīvis, bij atraisīts," saimniece pasmiedamās vel
pienākināja.

„Tās vēsts, vēsts jau bij prāvas," Lāzis smagās domās atsauc-
čās. „Esam tagad kā kā pamesti un izkrāpoši piegulnieku
gansūri."

„Ak, varat jau vēl vēsmā labi Drangi bet," saimniece
vel turpināja, pasmiedamās.

(Kvēly) „Ak, nas nu reen cilvēku Drandžiba pret šīs vecās jaunās
mīlēšanās," Augura māte izsaucās. „Ta ir labi ja mierīgs avots
pret pusjēdu pilvēku."

Bet saimniecei izēdāmās ēstēšās mazus kļūsamos brīži
Lāzis bij no darba nostājies, no lēto vēs nemēģ dabū
Nāb. ~~[illegible]~~ nogriezās dzīļā aminā, bet māte ēkuāra mato - atkal
vāsūra zaunu.

„Vai aminā ari vel mani?" Vīna pasmiešdama
vaicāja.

„Tam vajadzētu buk no vecā vajāsmeņu
tēvis nopūtināts, kad tev rēķ pārnīnā.

Jēkabs F.

„Un saprast manis negribēt ari,
viņa turpināja. Tagad jau varam bez pēdu-
ā.c. ēstās izrunāt, no aprīnamies, jo vēs jau
lāpu, tālu prāvam un vēsu nākt
~~Izjēmienam - skolotājam Kausītes Matisa~~

„Saprotu jau, bet jāsaka, drīzāk, no nebrīnēšās
saprast," Lāzis atbildēja, drāmi un bērigi pat tā pārsteg-
mies.

„Vai aminā vel Ķūgalu
Andra māsa, vai gandrīz tādrad
nākšās mālēmyāmu vienās dīedmā
vaicāja. „Aminā aminā vēsu, vēsu," Lāzis nopūtās un
atbildēja.

Tad bijām gan sasvilušies vai lēkā nē ēdīka
Augura māte smiedamās teikā. Bet gājām ratā
kuā jaunā bij rāķ puidēm mēles otrādi mātēm mīļā
tur sāvēja bo kārt vai nē atnāk mālu un palīkus arvienu

Mātēm pārāmu kārt ēkāmā un gandrīz.

RVLM 7661

Vec-Piebalga (Vidzeme).

39

turklāt, kas pastāv ap viņu. Un tad atkal šo pašu vienmērs,
Citas meitas bij jau to drīz aizprecējušas un bāka man to
apziņu likt prātā: – tev šā stāvot – Lākim vienmēr
klātās, tad nelūdzot nevienu jāsakriem un vēlāk stāvēt ne-
trīcošā sirdī, ar neaizmirstamā laimīgā jaunība
ar skaidriem laimības debesīm. – – – Bet tuvu klāt
arī tumšie asaru pilnie mākoņi. Nāk svešs, nemīlams
precinieks, tēvs apņemas, vilcinu cik vien varu, vaj
neatsauksies kāds cits," to sacīdama viņa pametē
roku atsūtītam uz Lāci, bet ne pilnīgi! Ļauju vēl ar
krustmāti, vienam izlēmējot, – vaj vaj domāt, bet nevar
Teiktais – tēvam apņemot, jāsaka, jā un jāiet prot
sirdi un prātu. Tur visi jaukie jaunības sapņi, tur
visas cerības un laimes jūtas uz mūžu pagalam!
Vēl vilcinos nedēļu pēc nedēļas, vēl taisos cik lēnam
vien var, vēl klausos un pat tomēr bet klusu, klusu
viss. Palieku atstāta saviem ciešaniem un asarām.
Tad kāzu rītā vēl kaviejos ģērbties, vēl domāju, ja
vaj vaj baznīcā nāktu kāds mājiens no viņa,
pat altāra priekšā noasiests visas nemīlamās ērtas
– bet arī šodien tevs no mājas, – iētu darīties pat
mātu, bet kā neka, tā neka, tā neka! Nedomāmi
nam līdzās atrodos pie altāra, Lpasāku savu jā
kā pa reibonam, un tad viss viena alga. Viss,
viss pagalam kā lietus burbulis! Tādas beigas vislab
burvīgiem jaunības murgiem."

„Kad nu gadījums ir nācis, kur tu iesteigti
savas ciešanas, tad man jāsāk arī manas,"
Lācis iesāka, „ lāci gan biju nodomājis tās nest līdz
kapā līdz, bet nu viņam vajadzīgs izmainīties un
tad tomēr palikt atkal pie pašiem vien!" Tur-
vas ciešanas ir lūgušās tev ārējā uzmaksas, bet manas
viņas ir mācījušas iz iekšienes, iz pašā ap-
ņemšanās. Saprati visu un ļauj klusam augšā lai-
nīgs par tavām jūtām, kādas tu, būdama bagāta
saimnieka meita, kurai netrūka daudz cik
cienītāju, Bet kad vaicājams kas man bij tev no
no apsolīt drīves šo vokļi nīnā, tad jāsaka skaidri,
pašā neka, jo no tā laika nieciņos dažu gadu algām
pāri sniedzās – drēbes neskaitot – reti kad likās divdesmit
rubļiem, nebij vēl it neko iētas pījas, palīdzot no tā
pašā maznumiņa arī vecai nevarīgai mātei. Tad
nu protams kur tā bija nekāda nolūka, kā darīties arī pie
saimnieka. Un vaj patiešām tev tādu stāvoklī vai
ņa patīkami un ilgi patiesama pastāvēt, tas pat
tiesām. Tev tad ar savējiem būtu jāsanaidējās vaj
uz visu mūžu un jatiem atšķirties no tiem. Un
vaj to visu nevajadzētu vēlaki nožēlot. – Tomēr

Lācis nožēloja
kapā līdz
nabagi manu
nemanāmi

Предметы занятій и содержаніе уроковъ.
ЗАМѢЧАНІЯ
Мѣсяцъ, число и день недѣли.

RVLM
5662

Pareti notiek, ka jaunieši milestiki par var visu aplomb, ja nestāvēja priekšā pats svarīgais – mans lēmums. Šī vakara kara likumiem es, vāmāte apgādniece gan āju šūvis, kamēr vīrietis dzīvo; kā viņas mūža dienas tuvojās tad jautājums nami uz beigām, kas arī piepildījās. ~~Es apņēmos~~

~~Es ne gribēju~~ Tātad jau tavā aizpraecēšanās laikā man bij sacīdis paredzēšanu tuvākā tuvumā dzīvošanas pieņemšanas gadījumā dienesta laikā. Un nav tad ko teikt, kā man bij jāl tīk dauzīt sendēja dzīvē. Pēc vakariņām likumiem Tātad vīra dienas vēlā aizejot viens pats visu vēl sainieca ziņas uz attālo stacijas pēgalu, nemanot dzīvi, pat zemu pušķu, kurš pie zvanīšanas un citām svētdienām jāja uz pēgulu līdz. Es gribēju ar manu vīrieliņa sēdēšanu diena laik vienu pats mēnešu klusumā un atdoties savam cieņām pilnībā. Sapēmis ziņas (trovenī sāle mēnešu bij krīti uz mātes mīlēta, bērza šūna un raudzēja pat ar baiļu, namar bieži šūna palika vārsta no namam abām. Mēnešu ēdamajā par pusdienas adam, ko sainiece bij ēdevusi līdz, tiem Sauleī nogāja iejāju mājās adanal. Sainiece brīnojās, vai tie pieguļas pavārdā dūmi tā šūvi esot bijuši, ka izcēlusi tik sarkanas acis. Es ~~nesaprotu~~ tik nemitīgās ēdienkāmu mērenā nekur neatrasdamus, pēdējā laikā izbaidīes nāra izlamsilā, kā nepieņemot ēdienu augstākā mācītāja stāvokļa. Pārmet drīz nocēla mātes šūšanās un pēc tam pirmā izsaukumā lādēja bij tāvs, un krīta arī ar aizejamu. Viņu to laiku kādā aizejamā ~~ar zeņģēja~~ tāvi redzot, kā ciešanas neaizkāpj vēl šī laika. Turēja kara uz Balkaniem sākuma arī gadā dēļ, un tāds vīrs man drīz nāca arī rīnda. Tāvs kārā lauzā, viņš pārliecināja. Slāņa pieņēmās un pie Rāmnas Lāmnēnu tīna ēnā reizes izvainot, kā Dzīvīcā palīka sandēta. Ziņojās vēl Kapanas kara pie Kapanas un cīnīdamies uz dzīvīcā un navi; tikai arī tur reiz izvairot, kā nenāvēts gan, kā arī no naves nelāgs.

Vīrs esmu bratijas vīsu drošī acīs, gara vākdams tās tālā stūtenē šēnā pagāja bērzi nā azaroes vīrdzēju kvazārī.

Augara māte aizrādīja vēl ar mātes autiņi sāvam bez sēja, no varda nesaciešama. Es jēgās klusuma brīdis. Pēdēji vīna izcēlās un bacīja: "Gāldā tātēr mājā." Bet viņa savā bērza vēl pēcnāu izsūdzēja [illegible] par dzīves māte nāvētāji, ēkā [illegible] vēl Ghatmuižiņā šīve vārīs bērzi, ja ar bērniem dzīvē vēl sātās un [illegible]

Sāvē tīsmīlā jau bij arī dzīvē; "dogura mātē [illegible] tāvi un [illegible] mājās."

Pēdēja bērza [illegible] mātē.

46. pušelnieca stenga māte kuo dabūt viņu ceļā vienu, jo ari neviena cita meitene man nevienas nāve. Ka nu tev gadās radu netīrumiem redzēt, tad zari māsa vārdu taisnibai par lielu. Šī gimene jau tu ši dzīvojusi ilgus, ilgus gadus.

Šo teicēju sina atsaukdamies, tiedza ceļim tālu. Viņš to pa-
terēja aizmirsdi. Ilgam laikā rādā, nenā izcelts. Vi-
ņam zaut atmiņu, ka tā ši tapusi roka, ko viņš tālu
rotāts kādreiz tarejos laikos pagātne tarejos laikā rādā kā neizkaramā
dārgumu; bet tālu ari atjēgdamies pelnīsi to
lēnam un gardeni valā, sajūdams tūšu pretī
viegla pasprīdzēnu pretī.

VIII

RVLM
5661

Dari pazīnieci, saņemdamies
ceļēja jau no pasā cita tiesas priecā-
ināšanā un gaidīja aicinājumu, ši ieā-
tā. Pareizās notīstais laiks bij jau pa-
ņēmu darīts uz tiesas istabu vadēja ar vār-
tiņēs kaut kam brīdi.

Šādās no viņam, kas tradīja uz pagal-
mu tēsanas: „Stengāna šteidīties pastā-
cenus burp az paņēstamo rutaino ceļiņi!"

„Šad jau jāsi atsaukts," cita Mathilde.
„Smieklu nevarēs vien nevarēs vaļā."

„Apmeklejaties, ka aukšni viegli
pazīsam, ko ārēk mātē priecāj," cita
tiesais aizrādīja.

„Viņas nevaid nelpūkst un nevaid ai-
neapnāk," vēl kāds cita patārpinājo kaunā.

Pa to starpu kaunā būdamā pārvnieca
bij jau vēlāk un steidzīgi ieraca ieņēmā.

Labrītu teicēji un sadzīriens garo-
cejaties atkā ceļēja: „Vaj ieņēmā vēl nelauc?"

„Gārijam pārsaņēmēja," kādi pasmēda-
mies atbildēja.

„Vaj tracis!" viņa izsaucās. „Kādēļ
nu tad tiesu pie rindas? Vēlēšanas tapuši

notures un apgaismot nekursa. Pēc pusstundas „Nad katrīnes ar tādu neveiklu prātu!" Tad viņam jārīdās tās darbs, tad tas! Kādēļ viņam vēl nav zēnarojis un izjādies. Pēc ēnas nas aizbraukšanas lauku ceļos darīt vēdera darbus vienu gribēja."

„Kad puišiem jādara meitiešu darbi arī tad nevar vīs paspēt," rāda no otras sienmales atsaucās.

„Ko Cilvēk meitiešu darbu viņš padara?" Zeņģe atbildēja. Es padara vairāk puišu darbu nekā viņš meitiešu darbu.

„Vai vecāsēv es ēdīju iegūdu ēdāt, kumeļu, nav mēs vēsi pa kuģi!"

Ņēmāsanāja visapkārt smiekli.

Pēc tam ienācēja vīrs ar apsaukāju-ties izsaucās: „Nav jau mana sudrābēja arī vēl!"

„Tās jau aizgāja, nad tris nedēļu," Cēta izskaidrāja.

„Meli vien kuģi," viņš izsaucās; „tad jau es to pamanīju aizejot."

„Meli vien gan!" rāda vecākais vīrs sveņģi; „Tas tāpat par smieklīgu vien, tevi pamanot. Nāc nu šurp piekrēsties, tā ir vieta.

„Kas tad kā!" Sauņģene izsaucās. Tad atkal ņēja sēdēnei ar muguras zaļiem kūrus, [illegible] sēdēnei ar plecieem un gaja, dusmīgi ēdīdama, apsēdies.

„Nu nav tad tev nu Sauņģa mērk, pac tik liels dēdēlēs pēl velēsanas sapulcēs?" nads cēta vaicāja.

„Tur jau atrauties nevar," viņa atbildēja, „Na nesavēl ēkus pas dēlu nicēiens."

„Kāpēc tu par tādiem sauc", adsvarināja vaicājums no citas puses.

„Nu, aej tad trukst tāds cita labuma nārotāja un mantas dalītāja, nas ~~ēd cita labuma~~ pēc ēdīdāmā vien tīko." viņa paigni atbildēja.

JOH. M. BRAUN

Dampf-Sägemühle ∞ Holzexport ∞ Holzhandlung

Export-Zentrale der vereinigten russischen Holzdrahtfabrikanten

BRAUNSBERG
Telegr.: BRAUN, NEUSCHWANENBURG
Briefe: per Station Neu-Schwanenburg

Reichsbank-Giro-Konto
№ 25196 in Riga

RIGA
Telegramme: HOLZBRAUN – RIGA
Briefe: Joh. M. Braun, Riga – Tel. 67

Rostow a. Don 1907 – Goldene Medaille
Neu-Schwanenburg 1907 – 5 Gold. Medaillen

Njeshin 1906 — Grosse Silberne Medaille
Rigaer Jub.-Ausstell. 1901 — Silberne Medaille

Wenden 1889 und 1898 — I. Preise
Riga 1899 — 1 Ehrenpreis, 3 I. u. 3 II. Preise
Sesswegen 1900 — I. und II. Preis
Tirsen-Wellan 1902 — 3 I. und 1 II. Preis
Neu-Schwanenburg 1907 — 3 Ehrendiplome

SPEZIAL-FABRIK
für Getreide-, Putz- und Sortier-Maschinen

HOLZDRAHT-FABRIK

AGENTUR
der Moscowischen Feuer-Assecuranz-Compagnie

OEKONOMIE
mit Vieh (Angler) und Pferdezucht (schweren Schlages)

Manufaktur-, Kolonial-, Eisenwaren- und Baumaterialien-Handlung

Braunsberg, 18/IX. 09.

Milo kungs!

Aminis Lapiņš - Vecbaldzēns, mums ar pēc mana sievas tēva ģimenes mājām un zemes Vecbolgā" ādu pārdošanu ir rēķināts ir ap 370 Rbl. manam sievas tēvam par darījumu ādām pārdošanas brīnums par to, ka viņš lūgšanas dēļ pieņēmis no kaimiņiem tik nekā nezināt lūgšanas no viņam nav rādījuši rēķina. Ja Tev būtu vēlēšanās pa zīmēm, vēlētos tālāk un pasīvi man par tēvu un vaj Tev nevarētu man rādīt ekšķīrt kas par ienākumiem ap pieņēmšanu no Lapiņa darījumos - ir pilnīgi nezināms jēv ir para godīgs vīrabuts.

Pēriba" ka manu lūgumu pārlauzīsi, sauda pirmīzas labas dienas Tavai sievai un Tev no mums abiem

Tavs

[signature]

№ 1. IX. (920/08). 10. A. Grosset, Riga.

43. Bet tu, Stengo mat nekem vel pagaismamā priecāties par mātes dalīšanos laikam," viens no pieminētajiem atzinēja.

„Ko nu, no nu, cilvēns! Kāda nu priecāšanās! Kas mēr zināts, nekini, tikmēr papriecājies; bet nav šinī tad pāatmet ar roku, zaiņam nevar" vina atbilda ar nepatīku. „Klāt jau man nava nu dzīvot, jā dzīvau tik vēl adzeams no no tās pašas valodrūbas."

„Vaj tad tu, zaimniēca kundzīna, gribēji vēl klāt dzīvot?" kāds citi smiedamies veicināja.

Pasmējās citi ari.

Un kāds turpināns tad man par tādu dzīšanu priecāties," Stengene atbildēja. „Tad jau man jā priecājos par savu vecumi." Rūtiņu mātēja runāja tālāk. „Man jau vēl cita lieta aiz galvas. Rē zemes dalīšanas vien vietas malās kliedz, un ipaši ar manu dēlēnu vietiņu visi vēl ukmesti: Ermanīšiņu vien, Ermanīšiņu viņš dzīst daudzinam. Es jau nu gan domāju dzīšot, ar man būtu tiesība viņu dzīt vienai pašai. Augusa māte jau lūdz vecāsu vinas dēla dēls zemes valdītājs nevārd nu lūs, bet..."

Nāpabeidzot Stengenei tikumat dzīvis aizvērās un ieņēma ar visas pārāmiņas sēdēja tiesas telpā. Stengenei, kura sevas rindas gaidīja ar lielāku nemieru, nācās tiesā prasīt izteikšanās ar vinas pērno puisi par algas neizmaksāšanu pilnīgā zumā.

Vīrnu:

„Piesnešeis uzsauca Vīrnulim, lai sācia sacīt sūdzētāju.

„Kīna nepēda ligāma un neizmaksāt man vēl sās algas par pērno gadu," Vīrnulis sacīja.

„Vaj tad tu pildīji kaukrauk?" Stengene meta prātīgu. „Mums ēj noranāts un noranātīts, ka pēc šam nas brīvi mētāt kāgi; bet kāds tās aunu mētāt maļļ ēj, kuru teiksi atvēti? Tas ēj tik ~~[illegible]~~ sašķēis, vā mana vecā galtās maļļ.

„Klausīties ar gentlīmen valdīja smiekli

Ladum uzklausīt. "Vērnulis izsauca viņu [illegible] no pēc zagļu taisīt.

„Vēj'ņu kur jau kautkāds, ka puišam vad baiv mieta zagt, bet ko tu darīsi?" Stengene atbild ja jāsa un izvilka no aizotes balta papīra, ko sniedza to tiesnesim.

Bet Vērnulis, aizmirstoties bailēs tikmēr runāja ar sevi: „Kāda ta lakūna bij, ruku tu man dodīnoild? aunas gandrīz glusti blakus, mīlēs īsti nemaz nesa-redzēt – gandrīz dzīmušas kopā, gandrīz tik plānas. Un ši grib, lai tad atvēl maisu pilnu, ko no kausas lakūnas."

Tiesnesis paņēma sniegto papīru pasvārstīja un devās to aplasīt kāsīdams: „Es tādu neesmu sa-ņēmis, – tikmēr tukšs."

„Dzīvs ne gals ar tām tikmēr mārēm!" Stengene izsauca. „Kam nu vīnu pavisam vajadzēja? Lalla jau tad iedabū savīstu naudā, kam jādod un no ka-ņemi naut no gaidīji, bet nekādu lakūnu tad das to Bil-leinā jaunkundze – pasdēvēja vaj tad ši vēl tiešas kangs, ka tai nauda jādod?"

Šī mugurās aizkaņēja gandrīz dažas nesaveal-dams smiekli sperkšēns.

Tiesnesis savilka drausīgu seju un paņēmis bālgaļ galvu, pacēlis acis un Stengēnei [illegible] bālaļ

„Vēj'ņu es pulvī!" Stengene, [illegible] Mūsu-pirātiem cilvēkam jau jādzīvo, kas mūs pulēs līdz. Ka jau no dzīvi, tad dzīvi tīpat dīsa [illegible] un nesaki nevam nēsa?"

„Tiesnesis, varētu-būt nelīkās ne dzīrdēt bet Stengene turpināja runāt.

„Ka tad," ta viņu uzkāva, „ta Billeinā parde-vēja par tām niēna tikmēr nemēs tīnā [illegible] naudā. Es turpmāk no viņas vairs nepērku. Man tīnāma cita vieta, kur das tīspat svaistas par pus-naudā. Kad jau mēs gavēlats is tos papīrus tā [illegible] tad aizbraukšu nesaku, bet dabūt jel par godīgāku cenu."

IX.

Kad Jēzus nonāca pie Gergasēniem, tie
kaut kur Jēzus steidzās ieskā, tad tur viņu
mudžināt aizdzēja un Dēlēn dēla vārdā bija stropā
ej ieskārušies pati balsu dotāja ar kandi-
dēlu saraustīs rimanu, kur brīv ej dzīvus dzīsī
un ieraudzīt citus. Caur bizēm talāmas damiem
varēja ieraugi ~~[illegible]~~ pie vīnas milzum
lielas pūlmalas, kur stāveja apaugušā ~~[illegible]~~ liel ēbetnas
ziēriedes, nā ņem rāda liela lietas sarga, tīnā dzīsa ieaug-
lego ūdeņā un alstyu no valejās un protams, nā ze-
tarēja ~~[illegible]~~ ēstāja, neaustinātas jō ari velētajas bizēs ieraudzīt:
„Kungs, jāaudzē, jāpalīca, jūms jāpalīca."

Arā un bizēm ieskā strādāja lidzīgā ri-
nā starp ziēriešiem, nā tas jau ej paredzams, Augura
Antons. Dalāo rīnam stāveja aptāta ar dēli, nā
ej dzīvojams, nīsam tālu kāpinādē.

Jēzus ar ēkrīmīm atraidēja zāiram vietas
tunajam un lūdā rīnā par Pēteri Vernuli, un tam
jāpalīca un vēl par to, ka viņš jāej Romīgas
par priekšnieku. Pēcārumā rīnā aegtīlegās tā
zāiram ausīm tīcēt, laigam ej tādēļ tāda nā iz-
trunādies; bet kad dalāja rāna balsoānas rīnā
un tu bēgrominēja zāranāt ieraudzīja pa-
ņēmu Pēteri Vernuli, bet tad ūn vēl tāli un er-
tus, tad viņa no izbailēm par ej stāstīnā. Gar-
bēja par pie Pēteres un pie Antona Celties preti Vernuli
aizsāsānāt, bet tātīn beidzot tīn pratīga gan par
ej, ka palīca mierā, par dalāi lēdamās, par
dalāi atmanīdama sava nespēja kaut no pomāsch.
Viņas uzrādīja pilnīgā bēj spēcīgās sajūta un jaus
nā slucīn sāsīluna. ~~[illegible]~~ gan viņa par
pārdzīta ~~[illegible]~~ rīnīņa no Brenta tīnama
un ieraādīja ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ zāiram
~~[illegible]~~ Ienemesīs Kanlejā ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ieraādīt ~~[illegible]~~
aparal caur drūzmu lidzama Zādāsā
gandrīz pie ēs ār Vernuli, ~~[illegible]~~ Dīnā grībēja

tam kaut ko laipni bardzis, bet ās nolūrās
vīnas ne redzēt un pagriezās bāzus. Vīnai
tīkās tās pavadzēt kaut ko laipni un līksmi.
Vīnai labi bija pasai nopakšā zināma
nauda aizturēt pāri. Vēnaklim un tagad zēna
ta vēl bēdīgāk atvietās, kad tik vārsta pada
līt dīsu par nelaimīgu, ka tāsnīgās. Bet Vēnu
lim budzēt. Tādā ignā zināt budamās vē
nāt ~~[illegible]~~ pārn uzsāka iesāpus pasās ne
ērā balsē:

„Sēr, kur tev sāpēs?"

„Vaj bēd tu nezini, ka zēgēns vietā
vēja ādi akārtā. „Vaj kāies zēga pēdu pēc ēa
šā. Celies is attēca
Tels vēsu izskatījās, — neatradu Vēnu
kā uz agrāku vēta nedā bārstu, nedā dzēdīt.
„Vaj ku zēga tanī mēcēsi maitē?
Sieva ziņkārī pēc ādzāja. „Ej skatīties ar
klēts, kur es ēlāu meatradu vietas."

Zēgēs pacietīgi bāzēma vēsu bīvas nē
vaļnīgo aizcirtēbu un gāja kāpēlās pāri Zēgu
Bet zēga norāca tāis pasāk vēl pie sevis: Pa
zēga ēsānu gan kāpēja, bet kāpēlās pāri
mānīs! Kas man dos ēst?

„Kam tad pāta neparāmu bez ēsanas lidza
tvarnā ~~[illegible]~~ budama Plēnu bālā nīca vaicāja
ādzīvojās.

„Nāmu, mīlā, rīta agrīnā tīsta sdēgdamās
tāpat bet nēca ēdzēja. — kas nu dēla bet nāļ
dānas par ēbānu, ikbēt ēdīt jāu vēl tāpat. Zēgēs
atbēca.

Ar ko nu tagad tēsāpēs?" Plēnu bāimnīca
vaicāja.

„Kāda nu ēbāsanās!" Zēgēs ne ēzāmēas.
Pēnāis puisis nēgribēja kādzāmā, nēca pēc
~~[illegible]~~ pāri nēnāpāra sāta bērzu un tāpat
ar palīka.

„Pēg, pēc tēvis jau tad bij" Vēnaklis
Plēnu bāimnīca, atbēdamās, runāja. „Pam. šo
dēn ēt dauds balsa. Bet manus no rīta par
nēca labā ko gaidīt. Dīstnēgribēs ātrāk norie
nāu mēnēsa mantas."

nevēl kāl kā lietā runāt atdzīvē. Es tolaik ēj
lielmāte pavadzēs mēlē, tad viņa šo blukti šavas mēlē
šūdinēja. Dzāna taisnī to pēli, un tādas šāla vairs ne-
redz. Man vēl laikam ir vārds šaram lūnas par atmiņu
maja, un jā ņēlb, vai salīdzinot: tās pašās rožainās pu-
kītes, tie pašī ~~[illegible]~~ pusklīgani kaikamini un ari
tās pašās spīdīgās mēnēs podzīnas blukei priekš. To
apliecinādama es nedarīju nesāda ne taisnības nevar-
nu izlīcinu tīra tapēc, lai šī netīra par to ilgāk šū-
dēties. Jo tās jāmazgājot ir pašlaiku vēl vīrēšu lielmātes
dzīvināta blakē.

Tako tīrā atmēdžas: „Ķe ķe – ķe ķe" un aiņ Pedžina,
ja papīrosa.

„Vāti nevīcinātās un nevajadzīgi lecinājumi
ir kīrši personīgā aiņnāmumi, kas netam: pie mālas,"
Vārnulis sačūa.

„Lūcums taisnīšā gan," Laķis atbildēja; „ne, tās ēj
šaram tad šaramā aicmaram tīra iņšāits pēc mani
un taisni no tās pušes, kur jūs raugāt pižīstot. Tā-
mēr paiņa nav, jo caur to es ēsu tīkusi dabū zīņa pie
tīrēidrības. Man šaram vēl pēka vārdu no
pērnā nedēļņa iņšāit, jo valoda ieģrūžas atā
vīrkiena. Beigu vārds man šaram par atbildi ds
tīrā ~~[illegible]~~ pašam nēla majumam, kā es, mētīņie-
ņu blādēlīšā. Vārsmu mētīņcēlās priekšā vēl ne-
mojies, nēļ no mīļām mani no priekš šaķīsāmām vē-
esmu mētlajis priekš šavīs ne ņēm vīņu (labvēlības). Ad
neesmu bijis ari naidīgs vīņiem, tāpat kā visiem citam
Alvēriem. Es tīšā nemīļu tīšā vaida kurināsanas starp iedzīv-
lajā Rartam un tautiņām, bet velos lai valdītu šadarīšā
prāts pie vīņiem. Un tāpēc, Jēte, jāsāka man vēl tāsā
ka citu Alvēna augstprātīgi apvainojumi ne reģ mēdz,
ātkārtīties vēl pēc vīņiem apvainotajiem, lāb nāv ne rāv
ka blādēlīšām mētīņēvo, kurā netaisni pienāca
mani, jo tādas celās, kādas tā iesākusi staigāt, tās nāgā
var atgādīties."

„Nu, pārtā nav pēc kurīs Bo bēdāts," Vār-
nulis teica pretī. Agrāk lāsu nevīcinātības
ne taisnības laikos jau tās tā warēja būt, de
nemēs nupat iekārtīties. Es iņšāos vēsturīdīlas
laikā, kur bija vīņiem vēsta pārpārēm dīdzāgu
ar mantas iņdalīšanu, kad padīe es nemēs par

„Ej, ādēt tā kā vīņi
kādēļ mēs nāvēja
nevajaga. Kāds jēdzīgs
bij ādēt
ādēt."

kavi nelāvās nenā, bet viņiem pieņēmās vis-
«Un tālāk, Dievīņ, kāds postās tad gaidāms? Ko-
gens izlīdzēs.»

«Par jau es vari priecāties, ja nu tiešām at-
nākt ārā labākā labākajiem, nekā līdz
šim, bet tādu nevaru. Vai jau ne tikai
nenākts, ka pirmā brīdī dzīvīgiem man
tu aizmuki, bet tik pavisām drīz viņa kaplauši
cita rozā pret kuņām nedrīkstēs sacīt
ne vārda!»

«Dārta, māc! jabrauc mājā,» Stengis, pieviļņots,
nākošajā sēnā «Dīgs tīkligi stāv, jāiet ari gan slēdz
pārnāc nāk virsū.»

«Vai tā nevari izmest mīgans ārā, lai nav ja-
stāv? Stengene atteicās pāk pleca. Tu taj nevarēsi
gāju slēdzot pie ugunskaimas?

«Vēl pasaci šē nav sedeklā, ūsu nē vēl
mīgans nāms? Stengis jautāja savu māsu. Baldzir ir
nodotas ūnitynākumu dēļā mīnāt vēlāk?»

«Ja, un tad tev nomēnes mājā, ko tad tā da-
rīsi?» Stengene vaicāja tālāk.

«Visnāk šādēs jau nesaņemsi» Stengis rūna
ja viensaldīgi. Un ja nāms, tad attaisīšāja tās ari
nelauzi.»

«Un, tevis dēļ jau nāk pārnākt vīrs, pate ugunskaimā
tevi pažūrēt, nās lāsāu gan būtu.»

«Tad gādīs varēn drīnāt nēdāmātās,» Vārdu
kalgaligi piebilda.

«Tādēļ jau ari viņu slaucejis neesi lāpjis
pie nelenšanās,» Stengene aizvaidāti sacīja.

«Ko valnu jūs ārtiem mētrādiem pēlnāliņā
Stengenes vārdāca. Vāj tad nemas sadien nēsāt
«Vēl jau dālāk jāmēs pārāsam pastūdināt!»
Vārmulis atteicās.

«Bīlē pārāc vēn jau būdiet – vāj ne nās cita,
Stengenāns mūnāja tālāk, «Ko ne dāla sārāk, vāj
cita rāiž, bet to gan jāsāsāu, pārāt, ka Ērāmmāāna
mūsu vīnāms pārāc.»

«Ābrāmmā jāsāsāu dēļā mīnāt vēlāk.»

«Ābrāmmā jāsāsāu dēļā mīnāt vēlāk.»

RVLM
5667

„Nuja, te vecs ~~redzot~~ ~~budētājs~~ patiesībā: redzot retais jūsu nav manis pustaras dienas gulams, bet budzēt kuģa.“ Kam vēl ~~[illegible]~~ [kapteiņa] [divvarotājiem] laiks gan sarīkojums par sapiedzīvošanās.

„Vai jums ir naudas līcenšanai arī to,“ tiesnesis Stengenei prasījās.

„Vārdā Dieva tāda negala ar tām līcenšanām arī!“ viņa izbrēnēās. „Kam nu viņu pavisam ieņēmējam Kadjam nāks nenāk vienu no mats augšās lapi, un tad ruķīši tur citu var darīt, kā gribēt?“

„Vai zvalāpik bez pastāvēšanas un rūpes aci, vad nav saimniecības ~~[illegible]~~ izspēlēji. Kur nu lai tās līcenšanas nemā?“

„A kmuts, an kmuts, tāda posta!“ Stengene rosās lenķīdama izsaucās. „Tad, vai aklopdamās un rāpēlindama pie mutes, kāza prātā:“ „Ka tad nu atnedu to pašu Stengenieku, Tulūzu vai Rempi no Trankāra?“ viņi „tris“ jau gan pērnīb ~~[illegible]~~ Tartierē bij, Pāg, aizgāju pavasarī, barumašu.“ Tā sacījusi, viņa kāza jau ciet kāpā ar mugura tādēnes ķēzuns. Bet ieraudzījusi pacēlusi kāju bārgu krāsainu un bēzi, atkal aklāsta raļā.

Kādu ieverot, ka viņa grib mestīt pirktus līcīnīkus, Vernulis aizrādīja.

„Vai tad es pirkt?“ Stengene aizsaucās. „Viņi jau varētu nākt par monopolu vien vēl mūžam; jo tā vēja jau tur gaida plaģmedaņi.“

„Ka tad monopols vīs pirksanas mazā nebūs?“ Vernulis jautāja.

„Kas tā par mazu?“ viņa jautājās pretī. „Tas tīn ~~[illegible]~~ ēdīšanai, un viņus jau Dāvida kāpā vienas ārs bez neka.“

Ārējais tiesnesis pusēs aizkal dzīvās vēja nadzīdamu, ķēza bmiešanās.

Tiesnesis griezās pee Vernuļa ar jautājumu:

„Vai budētājam vēl kas ko teicis?“

„Ja, ir gan,“ Vernulis atbildēja. „Budētājs dīkīnāk spriedamu tīn ir ~~[illegible]~~ vardiens, ka man zalgas dāļa atkārtot nopieradītas gulēšanas pēc mūžīgi kļāt gulēšana par ievērī nav nevēlēs parādīsanas kura del atga [illegible]

„Vai budētājam vēl kas ko teicis?“ tiesnesis pieķēmās.

„Vai tu man atrauto algu dēļ, ar kuru es tev runāju?"

„Ku ceļ akmiņotajā iešanas vietā vēl nav samanīts,"
tā Tesnesis grieztos pie Stengenes.

„Tētiņ, Dēliņ! Ko jau bij citu sauku, kā tīrai to pasaku, na man nebūtu par tām pusotras dienas jāmanās, lai nu viņas vaļ, nogulētas, vaļ nosaveltas," Stengene atbildēja.

Tesnesis pacēlās un iegāja istabā. Dēliņš bij priekšā tapis. Pirms durvīm ārā, viņa nozvanījās, tad tuksnesīgā lēla jautrība pārvērsa noslaukīties pulvī. Tētiņam bāds tajāters bet, manīdams ēsot labāks, neveā par mani, otrs zobojas Salamana Jaunelim. Zimagmarsam, tiešām par Stengenes kantraku, sa puišim nav brīv mētāt zaķi, vēl citi par vārtu gugšas galdsaru un par liecinieku mērķēšanu, tik Vernulis nesaņēja neko, ja pasmīnēja.

„Turpmāk es tādu mulsē vis vairs nebūšu," Stengene bet vedīta liecinieku lietu, jo mēnešlaiku vēl sākusies.

„Tad laiksim vedīsi tādas liecinieces ari, kas liecinās, ka mēsli taisījušas manis par mīlēta zaķi?" Vernulis nopietni naicēja.

„Vai tad tu, Peter, manī sudzēsi gan par tādu nieku?" Stengene labināmās vaicāja Vernulim.

„Kaut bijis vien nieks," Vernulis ar vēsu izrunu atbildēja. „Vēlāknot gadīsi ēlsēsu par zaķi, un vēl tu sauksi par nieku. Jeeee zēdēt, vārds jāda aptiņas ēlsēsu tuksi. Man no tāsas mantas nav prātīgs un policis turēties vēlāk ne pakārlis, nas nebūtu tīrais nopurināts. Un tad tu zaķa vārdu tīras pārāmu un pārtaru ar mīlēšanu (pārtu) vēl ļauta pulsēs priekšā."

„Lai nu, Peter, paliek," Stengene labināmajās popojām. „Es trakšķēšu izpirstu lūkapus."

„Tāsta gan sai" dabū savīem tīnamiem liecinieciem, pēc naviem grībēji pīrmīk ieš," bet ne vis man," Vernulis ar apsmiņojamu bērnu atteica gadā ļauta dārgāks par vīsiem, lūkapiem."

Tad tu manī nopatīki, un vairāk vēl par jūs, manī mēnešlaiku lūkapiem.

Kungs

Tēsnesis zāla verigi slaukities un vaicaja:
„Kas dod mīmagmarkas par pusnaudas?"

„Viņš negribēja vīsties. Kamēr jau gan varu pasaukt." Tad kādniekam Kānekelsonim. Dēliņam jau [Tad Kuģu Tēsnesis palaidusies tālāk, tāpēc tādēļ bija] vēlēs tā nedas par pusnaudu, ja tik savēju piegājām.

Tēsnesis šīs vārdus pieņēmēja un šāja [illegible] gan: „Ai šo lietu jūs tīsat tavam izvaicāt ārā vietā." Bet tāpēc jūs nav runājams par citu nesa, ka tīm par Vārnulu tūdaļku algas neiznāc [illegible] šatāmas lietas. Ko jūs ahlildat ūz to?"

„Tīs citu ir izmanīsat, tīr allūrets tīra par pusdienas, ko viņš nogulēja pagājušās," viņa atbildēja.

„Es neesmu gulējis nevienas dienas, ne vēl pusotras," Vārnulis lēpnī atbilda.

„Kā tad nē? Ko tad tu darījī nūts augšā?" Kangēne vaicāja.

„Vaj tad nūts augšā cita nesa nevar darīt, nā tīr gulēt?" Vārnulis spītīgi vaicāja pretī.

„Nu tad sauc, no tad tī darīju," Kangēne atbild.

Es neesmu tūdzēts par to, ko es nūtsaugšā darīju, bet tīr par to, ko es nūts augšā gulēju un nauda allūrēta manas gulēšanas dēļ, bet nevīs citādi. Tad nu es prasu, kāi tiku pieradīta manu [illegible] par vienas dienas ilgā gulēšana un ari tīs, ka es gulēju pagājušās."

„Vaj tad tu [illegible] nenoraugaj pusotras dienas?" Kangēne ūzplūdīgi [illegible] cietīgi ūz jautāja.

„Darba nokārtēšana ir citu jautājumos, un par to man vīsmaz tāpēc nav jārakhilds," Vārnulis [illegible] un ar pašapziņu atbildēja. „Es esmu tūdzēts tīr par gulēšanu pusotras dienas garā laikā un prasu to man pieradīt." Un vaj gulēšana par sevī ir tādā [illegible] nozīmēs, ka par viņu var ūzlūkot neundas [illegible] Vārnulis pagājušās [illegible]

Tēsnesis vaicinoja Kangēni izvaicāties.

„Tēsiņ, Dievīņ!" viņa izsaucās, „vaj nu kāi es rāpšu nūtsaugšā, varbūt svēta puisīša gulēšanu man jau [illegible] tīs tīk pusieši [illegible] pagāju apziņā [illegible] pašas vecīt vēl vīs vaicāsim."

[illegible] Vārnulim aizvainoja šī apspiešanas [illegible]

RVLM 5662

„Laidaat mu tālāk, Pēter, man piedod," Stūgene bāzās lūgšanās. „Es jau nu dzīvo tālāk, – nezin kad atkal nāksim kopā tikties."

„Vai notiks, ka tiesāmies dzīvā bīskapu un vēl tālāk, kur tu nemaz nezināmā?"

Stūgene grūtēja jopojam (lūgdamies) tūnīši, lēni pašlaik atvērās durvis un ienāca tiesnesis apavā ar protokolu rokās. Visi bažīgās, nostājies bārā vēlētāju bāka labā.

Spriedums izskanēja tā, ka Vārnulim jāatlaižas aizturētā nauda līdz ar tiesāšanas izdevumiem un Vārnulim pašiem valāt budrebānas tiesība kriminālā celā pret Dārtu Stūgi par godu aizskārumu tiesas priekšā.

„Tētiņ, dziedin!" bāda krusta Stūgene iedzīvās, rokas ap bērdama kopā. „Kā tu, cilvēk, domā ne pie bārās tāsnīšās tikt, tik dīlā vien iepenies."

„Tas ir tiesas apvainojums," tiesnesis bārēja. „Man par to jāsastāda sevišķs protokols, lai Jūs tiesāt aiz nāk pie augstākās tiesas!"

„Vai – vai, vai!" Stūgene izvaimanājās. „Es atņemu, atņemu vārdus, Dūda, mums piedod!"

„Tiesnesis vairs nesaņēma nekādu lūgšanu, ārsts prāvnieks paziņoja spriedumu. Vārnulis kāpināja pirmais un tālāk izgāja Stūgen meitu ārā dzeloņu zonā, bāzās ...

„Jā ... na tik varēs vien zalaišās."

Tad viņa sāka bedrenes ātrumu uz muguras un izziedāja vēl kādu „Es zināju, ka tādi ja aizgājēji, nenāk atpakaļ. Bet Jūs un tādēļ nē budams, lēni nāks āpriešāna par Čerminīnu tad jau man vīru."

Vīrs no rokās viņai pārkal kādu plānu zēju.

Cēlā viņa pārāca Vārnuli un aizņēmāja to uz kāpnešāni, lēni tās attīcāt, sacīdams, na gan mīļam nāšam."

tiem mani vēl palīdzēt, jo tuvajā pie dzīves vīrai nāk.

Vaj' tev zināms, ka šī skolniece ar tām izlūgtām un

(manis) nozaudētām drēbēm vadījās vairāk pa dusu un pat vēl

tad, kad skolas nepabeigusi, šāna ar tādus celus pār

kuriem māte rūgti raudot, ja būtu vēl dzīva, ak Dek

vaj šī eidrēiža skolniece būs kaut kādu sāvinātāja jēl vēl

nu vienīga atzinība un pateicība nākotnē, bet mani

zināms un nav arī tīrams. Var būt, ka vīrai pat tagad

vēl "vārd' nas Lāc lielmātes dārzinātāns zirkēm."

„Tā tad ā! šī pati blāķe, kas vīrai sunīgajā, ir

tik ~~pa~~ drusku pār ~~ūtu~~ un aplīsta ~~Lauzu~~ jaunās, uni-

pelēm, ~~tam~~ bet to pārūda ~~ne ilgi pārvērtīs~~ ādīgā lielmāte

bērnā māte ne ilgi pārīcās, ~~mānas~~ vīras mīrsāmas."

(mīrsāmas pēc nāves) Tēte, nosarāvusi bietes zarāmumā, ieskliedzās

(ar sāpēm)

„Kas tā melotāja ir? Laikam Stengene?"

„Ak tu nesauna! pate melo," Stengene atbildēja.

„Klausāties, vai viņa lamājas Tētes jaunkundzei,

Vērnulis ieskaitās

gāja pēc." Kas tāvu nāru ved tīrgā!" Stengene vīram

(ar lūgšanām) bet pate dāliņ arī apsūras, ka pēc Vērnuļ

pārskelgūdies. Bet vārdi nav vairs notīrami

Tā ar ēdāmā apaļ. bet astam. ēdāmā

„elk pagaidi vienīgam, gan tīrgū aiznāl pie

dzīvosi," Vērnulis, ieskābi ūk, vīnu pārrakidamies

sacīja. „Vaj' šā rīta tīrgā esi jau taišnīsi?" Cēts

tīrgū būs vēl ruplāks."

(ēdāmā pudeli)

„Šai aplamā sadūrsmē jāiegāvās cītiem

(zināms) arī un jāsāna vidū taišnīgs vārds," Brenēis ieņēma

atbildēs. „Lamātāns nedrīkst nāvēn Stūgā māte ans

cīti, bet arī Tētes jaunkundze. Viņa pirmā izsauc

cās, kas tā melotāja ir? Laikam Stengene. Skaļi jāu ir

lamāšanās. Un ja Stūgā māte ar lamāšanās atbrī-

ejusi, tad ir tikai dots pēc dotā, ~~A~~ un pirmā lamā-

tāja nav mazāk vainīga, jāu ne vairāk."

„Stūgā māte nav sacījusi par to blakus bērnu

ne vārda," tādu lieciņu izsacīja Alēnu saimniece.

„Stūgā māte stāvam lidzās un bij' glāzi klausā."

Tā izsprāgusi iz ~~pudu~~ lauku bērnuma vaida

cīta sāvilēta, grietā Sulne un sacīja: „Es nevēlos

ēlepties, es bēju tā sacītāja par Tētes jaunkundzes

(ar) tī, lai netīrā vainotā cītu bērnu. Man arī nemaz

(nepatīkami)

53 Tas gan tiesa, un pašam nekā nav," Steigane piebilda.
Pašlaik izcēlās skaļākas sarunas otrā vietā, tur kur darbojās Zeta, balsis mantodamas sev un draugiem. Dzirdama bij arī vecā Laņa balss. Visi saka vienā laikā ir to pusi un bāz abas sarunātājas ar.
Laivis bij laukams atzinu ar Zetes pastāvīgo rīcību ~~un Zete~~ balstu rakstīšanai un viņa gāja ~~tam viņa~~ no spēdamai:
„Tu muižniecību ~~kalpot~~ un bladlaižņa // viņa izsaucas, „Tev jau vecs vēlēs tā kā tā, — vaj nu gulējis vaj nē!"
„Es nemaz nedzenos pēc ievēlēšanas un izturēs klusi. Neesmu vairs pievērsies stāvēt starp vēlamiem, no dariju arī citi. Bet tu gan ~~nebūs~~ ar visu spēku, laitovi ~~tevēl~~, kas arī notiks. Par to tad nebūtu sakams nekas centies, jo tu iztiecotos ar tiem kandidātu sarakstiem pēc taisnības un darītu to, kā tas balsotājs liek; bet tu acim redzot gan uzspied viņiem savu ~~prātu~~ gribu, gan arī dari pēc sava prāta. Tavi sarakstie būtu pazīstami, un no tiem vēlam ~~būs redzama~~ redzēs tavu vienpusību. Tas pats ~~ir tas~~ tiesā sakams arī par Augusta Antonu. Bet kādu tu apņēmē mani par muižu ~~(un bladlaižņa)~~ ~~niecību kalpu~~, tad saku atklāti, ka tu esi ~~nepatie~~ ~~sību, kas nav gods. Bet kad ta nosaukums par~~ muižniecību bladlaiku, tad mantas ~~pārsākuma~~ par tevi pašu atpakaļ, jo es priekš sevis no nekādas muižniecības neesmu neko meklējis, nedz dabūjis nepateicību. Bet vai tev nebūs atminama kāda ~~nabadzīga~~ skolniece, kas centās tālāk skoloties un ~~bet~~ kurai nabadzīga trūka pat pienācīga apģērba? Vai tev nebūs atminams, ka šī skolniece lika ar viņas godīgo māti, kas tad vel bij dzīva, lūdzin lūdza mani, lai pie muižas īpašnieces ~~lielmātes~~, izlūgt no viņas kādu vārtu apvalkotu drēbju, kas ~~atlikušas~~ palikušas no viņas tādas pašas gadus ~~nomirušas~~ vecās kādas(?) meitas. Es gan ar grūtu prātu, bet pazīdams lielmātes labsirdību un ~~un~~ kā šī nabadzīgā skolniece bij arī man vel ~~tuvāka~~ nevisai attāla radiniece, apņēmos ~~tam~~ to darīt un panācu vel vairāk, nekā domāts un vēlētis. Atnesa krietnu naudu dāvanā un pa daļai pat pavisam jaunu pušanga sieviešu apģērbu, ko lielmāte pati ar nosacītām asarās birdinādama par savu nomirušo vienīgo bērnu. Viņa teica, ka esot gan mīļas un dārgas ~~tās~~ piemiņas no viņas meitiņas, bet labāki lai ejot labdarībā, nekā stāvot mierā un ne-

Jēja
Jāņa
dēļ

„Melš, melš!" Stengera vilcēja pretim. „Tur nav kāju nevaja tava nekāda." „Tur nekas tev, Klengi, nevar piedzerties."

„Klausies, laidīg mā lamā mani Klengi! Ar tev: melš melš, Klengīš!" Tulaik Kempi jau lēcienā. „Stengienes Vilcēja.

„Koda zirgu taisnības pēc neklausās lēgšanas, sa lūtu ar cienības pilnu izteiksmi atsaucās; „lēcienu jau dosim; tik vien Čermuktiņa nevar tad tev vienam padarīt, lai. Tur dalā ārzemēs ar Kempi."

„Ha ja tām, brāl! dalā jau mums ar," Kempi atsaucās.

„Valna Klengi, naj jūs nedabūsat citu vietu! Ko jūs tāpēc man virsu," Stengienes vilcēja jo raizēs.

„Tētiņ, Dievin, tādas nelaimes!" Stengene vaimanāja. „Kāt, cilvēks, pārsauksi; vaiņ ešlā varda," to tēvi sudrās par lamāšanās, ka nedrīkstot pat ne mātes valā plēsīt. „aplinkalamazanās"

„Ē jau, vīr, ā ārzemēs aplinkā ārā radīja. Vīna grib zaķi, ka tēvi, Stengienes, esot nozaudzis ārā varda. Tad tu nu esi, nekaunīgais, bezdievīgais pogans, melš, Klengi; bitte tad esot tev ārdie vardi."

„Vernuli; tu ari lēcienies!" Stengienes ustaucās.

„Labi, labi;" Vernulis atbildēja. „Kad jau aiz natamfatiem, tad lēgties nevar."

„Vai Dievin tada postā ar šādiem neķīpatnēm nemet labāk nesaciņu labāk nevā, – citādi zaurs ar! rel lēcieniems," to zaidama Stengene dīvainā dorma un abām plaukstām zeķes ārā vilkdīdi, izlēda caur durvīm lauvā.

„Kam vajaga tādien pārizam šādu lietu ķēniņā, kas nepiedēr pie tās kapelnes durvīm?" Brenčs Ķīnums stājās starpā. „Tur tev ari brīnums, ka tādiem ienākšanas nāvīdiem dārzs cilvēks var tikt atzīnauts par ārarbieni, teiksimiem it vēl ar nodomu pastīnot."

„Lai lauk naj plēsīt lētās vizuļi tā neķīmīgam," Stengienes izsaucās. Tad vaicāja: „Klengi, kur tava māte, palīka?" Par ceļa varbūt pilsētā ar labu lēgt, tad lai nāk."

„Ē vien pats lauvā mānīt! Klengi vienaldzīgi

atbildēja, pūpēdi ņēmis. „Kaukā jau viņa lūb. Matīsa vīrs, un lielāmu tīseļmeņiņu pusīsēm bērns, tur jau mūsainā sēdēne pazīda mīļdzēs.

„Ka jau grib tīkas priekšā, bet no salmiem veļā notīrīs," Stūgenieks runāja.

„Kas man par rīgu!" Stūgis atbildēja, ievēlis pumpus dumnus un ~~[illegible]~~ šī stūrās nogāzē badams. „Lai iegrūž, ar pāra dienām, tad bērs man jel tīrīgi mierā."

Stūgis ari izlīda mūsam bērna ~~[illegible]~~ un palēnām brīdi atrada pauku un sīpeļu ēdīsēs uzlīkusēs ēnumstāmu. Vēl tā vēsāmāja.

„Dārta, jā grīb' iopā ar manī brāvunt ūz mājām, tad nēc; es ilgāk tē nedīdēlāsu!"

„Kauk tu aizbrauāis vaj ēllē," Stūgēne nemaz galvas nepaceldama pilnās dusmās atsauca un šīnāu ūtāja jō līsti, pēc tam vēl puičādama, „Vai tad man ir jēl cēns, kas manī aizstāvēs pret tādiem ~~[illegible]~~ nāds tur vecā, lai vaj apsēž ūz ~~[illegible]~~ kūri. Lēcīnieks lēcīnieka palā. Nu ira izsālvuši manī vīnu tīsku!"

Stūgis atbaida a Tu ēlsēcus lamā, un tad šāmnāsi, ka nav kas aizstāv. Kāda tur aizstāvēšana? Kāju šūdēs, tad bēr nekā nepalīdzēs, bet jā grīb' līgt ar labu, tad ej čārsta, Stūgēnieks vēl gan dzīv. Bēt tad pēc drīzuma. Es ilgi negaidīšu.

„Kā lai es tīem rīkļiem grūžu nāvla, vārd aram nēka nav? Stūgēne gan ~~[illegible]~~." „Bēz nēkā jau mierā nelūst."

„Man vēl pēdējais dīvdēs mīlpūdēniņš ē, un jā grīb', ņem to gāsu un ej ~~[illegible]~~!" Stūgis līmprātīgi runāja.

„Vēj un tu nevarēsi tēt un izlīgt?" raudāt nemitēdamās, vīna ~~[illegible]~~ Stūgēnu nē parmēdzēt pārsāmta.

„Nu tad iesim ārā! Man vienam ēzutāsi vīņus piedabūt ~~[illegible]~~ ūz pēlavīņu."

Stūgēne „Nēka nekaidāma, tēju priekšautā novāla ēzvāsi, gāja ari līdz sapulēt ārpakal, un ar lēnām pulēns piedalēja. Stūgēnieku par līdzēsmīt pēc mierā pēc mierā.

Pēdēlāu ēzmāsa vēlēšanās komitējas priekšsēdētājs, paskūdināds, vārs ievēlētī. Starp tīem tēj vīs, pirms, Vārnulis, tēd Zēte, Līnums, Lapsis un citi, kas mārāu pārīnāmi.

Stengāne vaigs neliedzās gan brauzt vīnam līdza
aiz mājām, bet ļoti tālu, vēl bērnu pēc rīkstes.
Māras gan nostājušās, bet bija šmaguma pilna.
Vīnai šāda nāve prātā, ka visas bedres nav vēl galīgi
no ar Vārnuli izlīdzēna vai tik vēl grūtāka nekā ar
Sārgeniekiem. Vīnai gan labam patīktu, ja Stengēs val-
cātu kaut no pēc šā kāda bērza lietu. Bet viņš neliksās
no ceļa. Vīna ari nesaprata, vai ieņemt pavisam
no šaušalām vai nē, un izpaist par Vārnuļa apvaino-
jumu, kuras domas it īpaši nedevas viņas mēdzot.
Bet nu viņ ātrā pusē celās dīvaiņ ari jautājums, cik ilgi
lai viņu stāj. Beidzot tāpat nāvēja pastāvēt bija. Ka no Vār-
nuļa varēšot nesudzēt par apvainojumu un gada
ukšanu, lai tad nu vēl ņēmāms, bet nevarēja
ticēt, ka viņš mierā paliks, būdams slīpi ienaidināts.
Slamākta Vārnuļa ari aizvēlē algas naudu ar bē-
dzes izdzīvināšanu, un kur to nemsi? Nav vaigs ne
ka rosa un paredzēt ari nevar, kur nas izvēlas. Dažādi
nakšņojami ari nepiļīti, un kur līdzekļi celšies?
Vīnai samētās bērzi šmagan un gadījās nerīku
ir laukās šmaga nopūta vēja āru:
"Ak negals, cik grūta šitada diena!"
Ka to Stengēs atzīmēja pa ceļam sarā lenīga, ne-
ticēdziga gan.
"Kas tev, Māra, to grūtums ir uzlicis, ja pati šīnu
nemaz neko? Vai es tev labi nekļūšot pie mālus
bē Vārnuļa bērzu? Bet tu pati to nesaproti, ka nes
viņa pre činiecē nedēļ bērzus bērzās, tad ozolus, tad
vēlāk, saprast, ka tas putns prasīs tavā vienkāršībā
un neņēmāšanās apēdīsi vai desmit reizes apsaukt."
"Nē bērzu nedzēsīs Stengāne nepratē, ka viņam
jau ir šmaguma prātam gājums un izrādāms, un
tas viņu sadusmojis no jauna."
"Kas tad tev jau to ir saplāpājis?" viņa ar dus-
mām Stengēm uzklīdza.
"Kas viņus tos tastītājus lai ņem sasaitīt un
kaut pie vārdiem!" Stengēs iemeslu izlēloja. "Man jau
ari nav ne ieskata sākt pēdīties gan tādēļ, gan par
galmā." Stengēs, Stengēs, kādēļ nē tevī matīties ārā?
Nē tāva veseļa mēnešā šāviņiem, nē dēls vīnai, kuŗš
mākas un nemīt nas vēl viņ!" Ka tālāk vārdiem
Stengēs vēl vīgļi gadījās, no ka bērzus dusmīdē-
gās ļoti traka.

Viņa cita bailēna ari šaubās, vai ar kādu
skolā ~~[illegible]~~ pēc pastāstīja izrādumu, šaubīdama:

„Kad jau nu man ~~[illegible]~~ vecāki nav pār gājēja, tad lai ari nav! Vai viegluma sievietei eiznākam tiesu ceļus skaidāt?"

„Nu tad klausies atkal no manas puses, kas tev ari jāņem zinamus! Stengis uzsāka savā nesakrācinamā, ~~[illegible]~~ nostādījies ~~[illegible]~~ (mēs praktiski) lūn praktiski) „kad man nav bij nav sieva, kas dzīvi kopj, tad daru viņas vietā pats, kamēr vel nav pavisam izputets, un ka ilgi gaišā ari vairāk nenojēdzēs, kas nebūs vis celias caur nicinātās vīna tiesasanās gara ~~[illegible]~~ najamu, bet caur sievas tiesāšanas gara stūrumu."

„Tad jau, tad jau man cits neatliek kā raudāt un ākarot! Es, es tā mainīgā pie vīra!"

Stengis gribēja ņem vel savāk, ka tas tiešām tādā, bet zinadams, ka sieva drīkst addas dzīvīgam, vārdā pedēja vārda pārtraucamu, policas klusu, jo citādi varēt tieletie vey' dienu pagalam.

X.

Draudzes mācītājs, ministrs istabas stūrē un pārvērtā mētelī, vreisā rokā „Jaunā dzīve" un labā rīmizē stāgāja pa savu pārnamamo istabu, sarīmedams ~~[illegible]~~ nāsīs pārsamās svētdienas sprediķim. Aiz priekšistabas ~~[illegible]~~ kordīns, ka tur kādu ~~[illegible]~~ vairāk ~~[illegible]~~ cilvēku, sarunādamies, nam pitnam ~~[illegible]~~ ienāk. Cēts cītu sēdēja bet nerians pitnais negribēs. Pēdēji var drīzāk, ka pitnam jaiet Stāgenieram aiz pitnam fafak ~~[illegible]~~ runāt. Durvīs ākrāpās un ienāk tās vīri: Stāgenieks Sulums un Ramis. Visiem šim rūnes plecos, visiem lapas izšūtas. Vēlabrīt Stāgenieks ūzlak runāt.

„Mēs, mācītāj, nāsam ierotīsus aprāsīt."

„Un kas jūs pēc amata, tad esat?" mācītājs vaicāja.

„Mēs esam jānās valdības mīlēti."

„Ej vāds aplieciņas rādīt jums ir?" mācītājs vaicāja tālāk.

„Nāvaid! Stāgenieks atbild „Bet jūs jau mēs pazīstat."

„Es jūs pazīstu gan vēl daža dažādas valdības mekletājus, bet manā rādās amata vārds."

„Mēs vel mūžā varam tikam ielelti." „Stāgenieks atbildēja

„Kā naldatīs badams ēpaffinojies, tāpat jaualpo, nauka nazar dareiši," teiguieši atteicā.

„Tāpat jaualpo tam drauglam ar kārši vel reizi nogauzt ~~[illegible]~~." māceītājs runāja.

pēc pirmā

„Ja, tis jau ir tis valnes brendiņš," teiguiens ignī ahlaiza, kaut nāku viesībās audzēts tālāka pīpīte ~~[illegible]~~ dacis.

„Kad diviens tīn brēsmigiens ~~[illegible]~~ un neēšīgiens vēzgu kungiens ar mata jāiet, valpo – tad nav vis brīnums ka nabagu cilvēks ne kā nespēj šev apgērba sagādāt, lai pat vēl jadod pēcjam ne vēl tās kas mugurā un ~~[illegible]~~ lidza ari šeit cilvēcīgo godu. Militāri visi kluģēja, tad mācītājs pa brīdi uzskata ar viņiem to īsto sārumu, kuru priekšā brīnā bijušo mājās. Viņš sacēja:

„Tas viss tūs esot vairākkārt nāvēsi pa vienam pie manis mācīt dažādas dzīves palīdzības gan dzeles gan manā. Un protams, ka jau ušsākāt mani par līn tarīgu, ka viegli varu izskaitam dot, ko kuģ lūdz. Bet tad nu klausāties vispirms kādi mans turības stāvoklis ir. Viņš ir tāds, ka man pakiešīgi nav ustāts gandrīz ~~[illegible]~~ neēsot no tā, kas bij agrākām mātēm, atsākāt tīn, to mazvērtīgo ~~[illegible]~~ zemes gabalu, no kuru pat neadnemamo un kaut apkārdadāma ~~[illegible]~~ vietas dēļ ~~[illegible]~~ viņa ienākumu.

„Man nav īspējams turēt ne zīgu, ar ko braukā pa draudzi amata ~~[illegible]~~ pienākumus; man nav īspējams algot pat nevienu cilvēku, kas ēd vienā ko darītu priekš manis. Un jau man nekuģu vel man nav vecās mātes māsas, kuģa mani mazu izaudzēja, ka un kuģa ari gan par laimi šī mātes vietā kūvo, tad man vajadzētu ~~[illegible]~~ vienam vienīgam pa ceļi kad ~~[illegible]~~ ari šemes draudzes garīgam apkopējam, ~~[illegible]~~ draudzes locekļiem algas kuģ ~~[illegible]~~ neēnāk tāpat kā nevar. Pakiešām maniem amata brāļiem citās draudzēs vlāpāt gan laikam vismaz vēl sobrīd labāk, bet ari nezin, cik ilgi tas kūs. Mans ienākums tad vēl pavisam pastāv no amata izpildīšanas, no dažādām draudzes locekļu sūbpāvāt palīdzēšanas, bet ari no vīsi, jo likuma ari to nekādu nav. Saigajā ari kārtīgi ne ēst kādēļ, tāpat ari ari citās pādniedzamakām vietās amata darbos. Dzīstmu pāra gados īspēju iegādāt sev nekā no apģērbiem, pat ari ne no vapīdkuģa

(Šeit jāmanās lasītājiem gan vienādā veidā gan bauda to pēc kā tas tālāk ies... jāsaut, kādēļ altā viņš runā, ir kādēļ tad arī viņš runā šādā veidā...)

to grāmatas un stāvu vēl paradot, ~~par~~ ~~vas~~ cēlušās skolo-
tās bēs un par saviem jāmaksā augstus procentus, bet napat nau-
das ne ~~pratās~~ tīmes. Padzīvas naudas gabaliņš jāmīt, vas
nebij izdalāms, kritās vā laimes bēdz vīnam ~~par~~ jumis, bet
neviņu gan nepamanīs.

Mācītājs pēc tam drusku pārstājās, ~~bet~~ pēc tam un skatījās
sacīja:

„Tad vēsai brangi vīs jums gan ~~rādīs~~ nevaiņ."

„Vai nu mums ar, Kārl, brāl, viegļam?" Kempa
piedalījās sarunā.

„Bet jūs atkal brīvi par seri un varat pelnīties un
rad un vā grābat," mācītājs sacīja blāpot. „dzīvot tāpat
ar mazu ēdīšanu jakalpo dienām dzīvīgās."

„Vas jums, vā dzīdīen mācītājam, tāi piedīlajas un sa-
bkan ar vīsim varekīm, lei," Tulus bīzīnājās.

„Es ~~nedzīvu~~ augstu, Tulus, vā jūs ar vaudzīs vīnak no bocīem
ravsīem," mācītājs atkal ūsaka, „bet nu..."

„Baunās dienās jau gan tīka ~~gājis~~ gāts par ramīgu ramība-
tīm un no tīem ramīgu tīsīm-dzīvotājiem bīs tas dzīvotāj
ī ravsdīm, ilgi Tulus atkāpjās, ī bet šanī brīdī vīspār ādz-
mirsies, ~~tad~~ (pārtraucams mācītājs vārdus)

„Bet varbūt vā adekvātāds tā lēbēbu par vēlbīrdīgo
vāmarīti, kurš..." mācītājs ūtīlēja svaitrāk, bet ~~tā~~ ga-
nieks ierāvās vīnam valodā, vaicādams:

„Vīj tīs tīs ~~Kāmars~~ vas dzīrīnja spulādāsu? Tīs
bēj tāds pats plēgurs vīn, ~~kas~~ kas navīnam nava ēdīnāt
navarēja."

Mācītājs drusku pasmejās, bet tārpināja ūsbārdu
sa sarunu ~~sākādams~~:

„Dīs vēlbīrdīgais vāmarītis, par kuŗu lēbēbu runa,
nebij nevads mācītājs, bet padarīja vīslielāku vēlastību
darbu, apcopdams slāpēju sākumā cilvēku un atīzgādā-
dams vīnu mājīēta. Tad nu redzat, vā labdarības pēnā-
kums nav ūzlīsts tīs mācītājiem vien bet ivārnam ār,
veram." „Ko tad, mācītāj, ~~ā~~ no šādīm nahagīm par gaidīt?"
Tulus atsaucās. „Ko tie par cītīm labu darīt, ram prāv
nava nav?"

„Es ūz jūs, bet gaidīsīgi ~~stāvēsīt~~ ~~vārat pelnīt~~ par darbu
~~par dīenu~~ 2" mācītājs Tulam vaicāja. „Ūz ~~par darbu~~
~~par pelnīt~~ varat atrast vēnnmēr."

„Bet kādēļ tad nava nev?" mācītājs ūz stāvēja.

„Vasādat tāpat nē ļudu abi kīedzī; jāpārjem ūzpēcīgs darbs
vīns un stādīsjāt ūz ~~saimniecību~~ darba dēvēju mājas
un dzīvoklī. Tādā cēļā ūzturēs gādīgs stādnīeks vēl
drošī vīn kāpēnīb zēvēcīa vajāgs un ūzturēt vīsmaz
atra cilvēku jau ūzpēdīgs; un ja nav atra kārtā zēn nē

Preekulu koku skolas

Katalogs

preeksch 1917. gada rudens.

(Adrese: Zaur Zehsim, Preekulmuischa).

Daschas sortes, kuras pagahjuschà seemà bij zsetuschas, buhs tikai bes kroneem dabujamas.

Eepreekschejee pasuhtijumi teek peenemti un kozini pagatawoti, ja eesuhtita rokas nauda.

Pehz kozineem jabrauz ar sirgeem; pa dselszelu naw eespehjams suhtit: baudsreis pahrtrauz suhtijumu peenemschanu, kas eepreeksch naw sinams Bes tam eesakaschana maksà stipri dahrgi; beeschi winu naw eespehjams isdarit materialu un zilweku truhkuma pehz.

Eeteizams kozinus nemt rudeni, par seemu peesakt un agri pawasari stahdit. Zitadi pawasari arween isnahk par wehlu.

Burts s — nosihmè seemas, r — rudens un w — wasaras.

Ar trekneem burteem nodrukatas sortes ir dabujamas wairumà.

Ahbeles.

Antonowka s.	Signe Tillisch s. (bes kroneem.)
Baltee dsidree w.	**Sihpolini** s.
Dseltenais Richarda s. (bes kroneem.)	Suislepas w.
Leischu pepini s.	Terbatas roschu s.
Nitschnera semenu s.	Neweles bumbeera w.
Sweedru roschu s.	Widsemes grawensteins r.
Serinka s.	

Bumbeeri (bes kroneem).

Bauskas sweesta w.	Ihjinka w.
Bessehklas r.	**Koka krahsainee sweesta** r.
Bihstapa w.	Lubskas bergamots r.
Dulkeita s.	Widsemes baltee sweesta r.

Maksà ahbelites un bumbeeri: I schkiras 1 r. 50 kap. gabalà.
II schkiras un bes kroneem 1 r. gabalà.

Leelakeem pasuhtijumeem (100 un wairak kozinu) 10% rabata.

Upenes (1 — 30 kap., 10 — 2 r. 50 kap.)

Bang up.	Neapeles
Kirschu	Ogdena
Lija raschigas	Wiktorijas
Milsu	

Jahnogas (1 — 30 kap., 10 — 2 r. 50 kap.).

Keisara dseltenas	Seemeku swaigsne (sarkanas)
Kirschu baltas	

Semenes (10 — 50 kap., 100 — 4 r.)

Apricose	Charpless
Deutsch Eyern	

Dekoratiwee.

Sibirijas wasaras egles (Лиственница) — 2 r., papeles — 1 r., wihksnas, klawas, oschi, kaschtani — 70 kap., dseltenas akazijas 30 kap.

7995 RTLM

Bet kur mans mīļais, ko dzīvoju jums ledāvināju mācītājs vaicāja.

„Tā, – ta man vairs nav zināms," Štērgānieks kā nedrošs un bažīgs atbildēja.

„Un kādēļ nav zināms?" mācītājs vaicāja

„Es šīnī vajadzēju kaunēties," Štērgānieks teica.

„Vēlus vēlu tev, mans tik rāts bij brīnumīgais pojēgs par lietu, ko tēvs vīnam atdevis, pagāju ka kāpnēs

„Ja drošāk gribēji jadot projam pēc pagājušā pisanas, tad apgūlējam jūs neceļat; mācītājs atbildēja, jo kad jums pagājušā tūkstošā?

„Nupat vis tīnu nedēļu nav," Tulnus izrunājās. „Tas ar tādēļ portu laikus bērnāmā ka un nīdīs ieraksti ~~[illegible]~~ ci, tad ludzu jau nekļūsti, ~~[illegible]~~ sēdēt, ~~[illegible]~~ kādēļ ~~[illegible]~~ mācītājs ~~[illegible]~~

„Kā nu tu tie, mācītāj, Nadzi pazaudēsi ~~[illegible]~~, tad tūs jau man," Rūmpe lūdzās.

„Pēc nu jautāsi, vai tie zināmi, par atlīdzināmu addošām tīnsejas ari nā tīems, kas gaši nemūžam vainīgi. Nie tā, ka apgūlēsi Tukši?" Mācītājs ātri bāzās jautājumā.

Mācītājs paļāvās ij pabīdīs savu spredīgu zaļatīsanas dūrēn un apsēdās neliekamies par milīdzīeu vēsa dārzā, kuŗā, laiju, protams, dzīvojās vēsa. Tur Rūmpe gūzēs pie vīņa ari ar lugumu jēl pēc deputēsiem Štērgānieku vīs mārī pēc vēsēs, jā ēta neēsot ko dzēr. Vīņš uzvadāja vīsu ar mīrīgu, ari tad ēdēja vīņiem.

„Sāsīlināts nu jūsu saulēnas pie ~~[illegible]~~ kā un sārtākās ēe uz zēlu, parunāties ar mani. Lūdzu jūs tad nu nāsīt tīk sārā stāpā, kamēr man ij mans īestāu īstādās, ēsu nu esmu palīdzīs."

Milīdzī tulīņ dzēja, ka rīcēt un sāsēdās blakus īspēti mācītājam.

„Vēj dzīmus taisīt drīnēt?" Štērgānieks vaicāja. Tūlīdz vīņu drošī, kad jums vajadzīgs. Mācītājs atbildēja īpīpošana gan ir launis nātīsams, bet kas ie padūmāja, tas stūrnas uz taisnās rādī kad var valā tīnēt."

Kā man ar to tad beats, ka jums ukrainis mācītājs
bārjas? — Nu ja, jūs zināsiet par īstošu atpakaļ-
ceļu. Bet vai man varētu nedēļ izrādīt ir īsāku
Visām vienu taga ceļa pēc, bet ar ir īsāku
nebūtu, lai, "Šūnas bārjas.
Un tad šī maza ābī īsākā pāršķēra ceļā kā ūdens
tas dabūšot varot. "Tad mūsu nēdēlas mācītājs bārjas
Ar bīto vai varat pret cilvēkiem runāt?" un
"Dārtu radīšanas: ēta bīto vai varat pret pašu vel-
nu, Varat ņemt mātes grīdas, nejari ābolus, bet ābo-
īsākā šī nav, ka tu no šīsādiem neidzīsi
Ēta tam mācītājs atgriežas sava stāgadāmā un
mīlēji dzīvojot apmulgāt.
"Tad, tad, jūs īsākā vai, tam lai dod naudu," kāmu
bārvēja, tautā.
"Mācītājs tulkot uzdāvināja. "Ko tādēļ īsākā mēs
varat tai nemāsāmu, lai. Bet vai jūs tādu īsākā ne-
varat tai, kādu mums vajaga, tad dabūt naudu.
Ko to mēs ari pabūsim miedzā."
"Ka, naudas varat dabūt," mācītājs bārja
un pārauda sava vecā zaimiņa, mātes vārdu
so ēta tai ir kārbā, pārbaudot no gaismas ēta tam
to naudas vārdi."
Vīna bārdīgi zināt ka mēs ārgaja un tālu brīdi
neatnāca. Mācītājs pa to starpu aizsēdās krēslā sava
darbu turpinādams. Ārā, brīdam, pārbrīnāti, no
vēroli mākoņi, bārvēja ārmaiņās samākstīgās
acīs un pēc tālāku pārbīstošā pēc saniem. Ārā sa-
ēdāmi. "Tāvs, cik gadi nu bīst! Tīn, nāgli dabūsim
mākoņus." Kad vārīte ēgatnāta, tad mācītājs bārja runāt
mātei:
"Ēs varētu, ari mātes, lai grāmatu galdā ārāsti!"
Vīna bārja, kā
galdiņ — mazā vārīte.
"Vai tīn vēn?" Māgonieks ārāsies.
"Ēsu viņa manā mantā un bāgatībā," mācītājs
bārja, ēta nopaēldams no sava dārta un stāgāja
pāpāsāmu.
"Ka tad dodies kaut pa no bārzo apgāšanās lai."
Tulgas uzāsāja.
"Ka no apgāšanās gan mīļais mācītāj! Vēlan ēsāta tīn-
pat pā nema."
"Ka man tīn bāte veldzēs brāmbas, nasmīgāsāt ēsāta
Māgonieks ārā ādāmā.

Wahrdi:		Dahl-deri	Nokalpotaß decnaß. Brauksteu.	Kahjahm.	Zokalpo decnaß. Brauksteu.	Kahjahm.
Sehtitis	J. Leitz	13½	17½	1		
—	A. Bufs	14	19½	2		
—	P. Sirnis	13⅓	17	1		
—	A. Kampar	14⅔	19½			
J. Wihgeb	J. Dolman	17	18½	1		
—	Kahl Paulitz	8⅓	9	1		
—	Peter Bufan	8⅓	8			
—	Jahn Freese	16⅔	19½	1		
Vihsen	Peter Weispal	15⅔	17 ?	2		
—	Jahn Brander	15½	16½ ?	2		
—	Jahn Wegkalnin	17½	17 ?	2		
—	A. Weisman	17⅓	14½ ?	2		
W. Wihgeb	J. Melgail	13⅔	16½	2		
—	P. Krewlib	15	17½	2		
Lipep	P. Reefaeb	15½	16	1		
—	A. Weispal	14	15½	2		
—	J. Ofolß j.	15½	13	1		
—	P. Plataeb	15½	15	2		
—	J. Ofolß st.		13	1		

RVL 1965

tad nesacīts es ari nēka un klausītos komitejas izspiež-
ganai; bet kad nevēlētiešu ~~vēlas~~ gēlo vīsu Plīnu nāpi-
kārai kāv, tad to pašu es darīju ari šā barana aizstāvē-
tājā priekš Šūra meitēm. Tādēļ ārī, ka viņam vien-
ī tiesība Plīnu mīļā dabūt jō viņu vecāki ir pelnījē,
kas Plīnes nodrīvojusi ilgus gadus."

Plīnu šaimniece zināja to pasu, ko Lapsis un priesī-
neja, ka viņa šo mīļi valdot jau desmito gadu un turēs
to par piespiešanu viņai.

Vīri pieteicēji izgāja un komitēja bāka apspriest
šo grūti izšķirāmo lietu. Tiesnesis, šā Šūra māte
piešīlas ~~tiesā~~ atrīna vienpadīgi par pieņemtām, bet
~~par~~ izspriešanas ~~lietā~~ jautājuma izcēlās lielā domu dzinā-
diba. Vīeni gribēja pieņemt vīsu mūžīgi Šūra mei-
tēm, otri, to pēc izsaucēi ipaši Jēmulis, — tikai Pētera un
bij ari dari, kas gribēja atrīt tīn pašrīvojo šaimnie-
ci par nosaukumu īpašnieci. Vārnulis ārādīja ipaši to,
cik liela nozīme pagastā varot būt tādai mājas
īpašniecei, nā dēļ ~~[illegible]~~ tēvīete. Viņa varot lielās
veicināt kriešanu audzināšanu meitenēm vā jaunās
nās pulcīnu nēditēja ar gaismojošiem priekšlasīju-
mīem un ~~o~~ vīsādi. Bet ēsot ~~[illegible]~~ to vīsu ~~[illegible]~~ kādā
~~tīn~~ ~~[illegible]~~ pēc.

Tad pīevārniens gribēja šasniegt nolūku caur balsō-
šānu vēnādāmu ārā, ka tās Pētera balsi atsaptos, bet
par (pašrīvojo) Plīnes šaimniecēi ~~vīns~~ nelīnā ~~[illegible]~~ jāmāt vē-
rāpā. Vīns tīra pasaukā Lapsi un tāms šāeja šāsāo:

"Tagad es pāslēpāmies izšāvušies cēlī laimī un
nāvs dāudz nās pārgrozāmā. Ari bērnu audzināšanai
jādēlina pāvisām vēl cītādīāms pāmatīāms. Vāsāsāiem
un ārī bildnīem tur lēla nolīcīšāna jāvīs nēbūs, bet
valdītāja ņēms vīsu šāvās rokās. Tās pāts tad nolīks
ari ar Šūra meitēm, ipaši ar jāunāmā, kuŗa
pāšlīu šāolas gādā, bet pārāk šēclaicīgāi audzī-
nāsāna nēnāspiež bērnāmā spīgtāi gāna, ka nāšāu
šlāgāmā pāvādāra āsnīna. Tās pāši ēsot ari augstā
vēcumā, kad cilvēkāms xīspārī audzīnāšānas darbā
metās ~~[illegible]~~ jāu grūts un arvīen nāv piemērots vārs bēt-
ka gājumāmā, bēcīka prāstībā, ~~[illegible]~~ tad jūs nāluūtu
mīera vīenotīes ar šēcnātēlīeti, ka viņa ārāsēmtās
gādā par Šūra meitēm izglītību, šāpā ar viņu au-
dzīnāšānu, cīt tā vēl vāja dzīva un ~~[illegible]~~ bēt Plīnemā-
jāi pārīet ārā viņās vārda, nādrošīnot jūms ~~[illegible]~~ tā
dāja ~~[illegible]~~ līdz mūžā galam un tāms audzēkņāms ābās

Mari cik tālu tas vajadzīgs. Tad arvien vēsma dzenas pums
būs mierīgas bet rūpēs un rūpēs un atbildamie. Bērnu
apgādāt mati un attīstīt. Brīvā ⁊ nākamā laika garā.
Tādā mīnā gan ieēnas [illegible] Plēnu [illegible]
Kārtēterietis un Kūna māte [illegible] tagad dēļi bai, ir
cei atvel Ēnādā uz lidzīgiem nomas līdz Kūn
jaunākās mātes Pilngadībā, mantojot nomas līdz
abam pusēm, bet to mātei [illegible] dzīvotāt
bānas nākadā rīnā nevarēs ne atdot kārtēterietam
rokās." Kārtēterietis atbildēja: „Es jā to būtu audzinādā
ja, kā mupas dzīvojot, ir vecāku [illegible] tad
kai bank papīrus par [illegible] par vecākiem
jo viņi ir audzinātāji par [illegible]
krāt."

Bet ja valdība nemt bērnus bērnu bāvei rīnā
un rīcībā [illegible] pīs darīsi?

Ka vārnu gūt līdzīgi, tad bai nevarēs nāvē
bērga dēļ vīlu [illegible] tad var dēļ [illegible].

„Kā tu nu [illegible] vaicāja [illegible]
pīs līcīnājās ir [illegible] jūrēnā
kārtēterietes, bet tagad [illegible]
[illegible] (vīrai [illegible]
„Lūcīlu dodama par [illegible]
bet [illegible] apvērsāms par [illegible]
[illegible], Kārtēterietis atbildēja."

Tad Kārtēs ar [illegible] lī atnāc prāpāt [illegible]
no jāuja [illegible] par Plēnu [illegible]
[illegible] [illegible]
tīna pienāc Kārtēs [illegible]! – Dālib [illegible]
sārp [illegible] Kārtēterietis un Kūna māte, bet [illegible]
[illegible] līdz Kūn jaunākās mātes [illegible]
[illegible] atbilst [illegible] līdzīgā noma
dalāmā vienlīdzīgi starp abam [illegible]
[illegible] [illegible].

Tad ar nolāmāmu [illegible] pasludināja Dālib [illegible]
tad tāt tulīn pietēra [illegible] ar [illegible] tad dā
tīja to pāda ārā Kārtēs ar Plēnu [illegible]
Bet tamnāsa [illegible] Kārtēterietes
māpu nāvēja [illegible] un [illegible] [illegible] Plēnu
mājās līdz. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] pasā, bet par [illegible] [illegible]
māmā [illegible] [illegible] tāpēc ka pāte, ka vīra
pēlpvārnīcā, [illegible] ar to [illegible] mērā, bet [illegible]
[illegible] pēc ar! [illegible] ar šādu nolāmāmu [illegible]

Rigaer Commerzbank
EVLM 5661
ГЕРБОВАЯ МАРКА. 5 КОП.
COMMERZBANK

Ēdot, dzēris sorēķi, nesa "kafijas krāsu", dzēra par veselību pat-
sprauca pasam pie sēras tas „ratiņš" un Vanim tas ie-
~~[illegible]~~ valsts, lej nē arvienu.

Nāk nakts ārsts jāj pāri zēnu, „Sergonieres pēbilda.
Aptīn kājas savastam plēvēs.

Un man cindu vēs pavisam" Remps piedalījās.

„Nu, gaišiem vai zēl Vas negatāsies par nāsim
Frikim," Julaks mudināja cēsīties.

Komiteja nēieiedās tādēļ ~~[illegible]~~ citos izspiedu-
mos un ~~[illegible]~~ vaiguāja pietāvīties tās, kuriem kemes
vēl nav, bet vārs to nēlas dalīt un vārs nuvarē
prēsibas. Sūr nu sabruna zēsta vēss lielum, lielādēs,
bārt un mīlīti vīsi trīs pie pārsi" komitejas galda.
Pirmais uzkāpa tālim runā Sergonieres, sādādāmi:
„Es nopat dzīrdēju, ka Kretnmizēnes esot dzēlāmu to
tad dodies mūn nē mēlētāmu, bet nepēļu bēj
nevārdus algas." Nē, nāpuras dzīrdēja īsāmu
„Vrēcais ellē pāgā" bet nē nē, lābāt
vēlētu."

„Tē ir lamatāmās." Sergonieres īsāmāsās,
Sanīet, vārs lamājās ("Tad apgādīkies atkārt, vēst
ērandēja Pēlīs Laimnieks nu īsāmāsās tai" „Ju bēj
tē lamātājs")

„Vai tās pārāmāt aēis, na-nedāsāt mānīlāma-
jāmies" vēja atbrucās. Kāpēc tu nedēsādāmies
bēbēt, mūnu valodā pārīnis, tad tev ātpamal
negatīv nevajādzēt.

„Nu tad liecmies cēsīt!" Sergonieres īsāmāsās, bet
neviens nevārā īsāmāsās, tad vīsi pa vēdēm
dārīmu bēj ~~[illegible]~~ Sergonies ~~[illegible]~~ zēdzēt, nu īsāmāsās,
mūnu ~~[illegible]~~
Un tad tē pati tē lamātājs

„Papriešu tās bēj Pēlīs mātē un tad ārsād
ās," Sergonie atbrucās, Vanim, nārbūspec tāmā
„Nu tad vārs na lādēt, tīnāt"
„Nu Klausāies, nē mānī dāmā pāt vēlēm,
Sergonie, vārs nāies tāvu bārnu ārī dzīmāmāmā
„Vīņš ir tēvī vēlēnē" Vanim ieēlēdzās
„Klausies, mānīs ātrāk" tā Sergonie
Tālāk apgūsās pārāk ā Tulēmāmā Rempim mēs ārāmā
Par cīemīnīm jūs mūn sādādāsāt, tad bārbās nē esīt!
Nāk jūlāma tad ņūlīsk nē mīgātās.

75 ~ vērsulis, kā priekšnieks. Dažiem citiem, īpaši Ķinumaņam arī šķita gan tas īsti pa prātam nebij, bet Lēnīte viņi arī nepretojās, jo arī tiem Stangenes kārte pēc otras puses nebij pa prātam.

Šo nolēmumu dzirdējusi, Stangāne nobāla kā kaļķis un negaidīti iesaucās:

"Vai die, vai die, tādas netaisi... nē, nē labāk nevajag, labāk nevajag!" un izgāja raudādama.

Lielā istabā viņa uzdūrās uz Stāģenieku. Tas, viņas apraudāšanos ievērodams, nomanīja, ka nu labi nav, tālab noprasīja:

"Kas nu, vai Ķērmuižiņa pagalam?"

"Es tik eltē, negu..., nē, nē labāk nevar, labāk nevajag."

"Tā jau bij lamāšanās!" Stāģenieks priecīgi iesaucās. "Tas naskiņkošu nopirka [illegible], lai valnis par Stangēnes paliek. Tuluk, Ķempi, jūs dzirdējiet?"

"Rona par to, Ķāķa, brāl!" Ķempis atsaucās. "Kas jau [illegible] nedzirdēs šito lamāšanos."

Plūmu saimniece kā aiz līdzjūtības piegāja pie Stangēnes vaicādama, kas viņai kaitot.

"Kas nu, ko nu, cilvēks!" viņa atsaucās. "Kas šim nelaimes vārdu īs... tam pašā virtū kaut, nei dunduri vājam zirgam. Tas man noņema dzīves vietiņu," viņa uz acīm raudīdama [illegible] "un šito uz ļaunāka vārda pakaļ, kā suņu viltē, bet labāk jau nevajag."

"Ai re, paluk šie!" Tulucs iesaucās. "Tas ama ta virziens jāties lamāties par suņim, lai!"

"Vai tad viņa uz jums to sasa?" Plūmu saimniece uz kādiem citiem metās starpā. "Cik šaņu nav pazaudē?" "Nupat dzird vēl sandarinam trakos ar."

"Uz kādiem citiem bet viņa, atsaka, to sūmejusi?" Tulucs uzstāja.

"Kas tev bēdas, uz ko es rimeju," Stangāne [illegible] aiz dusmām [illegible] apgainējās. "Bets jau tu arī lamājies. Mani šauci par atšķini."

"Mūsims tas ierasts vārds," Tuluks atteica, "tāpat kā jūsim citi, lai!"

"Valns, es viņai naskiņkošu," Stāģenieks atsaucās.

Viņa tad "naskiņkoša" Tulukam, "atskoti" un tev arī "valna" kā nupat viņu nosauci.

Mēlētāji sanāca kopā un nogāja savā prātā apsprieties, ko darīt.

78/79 14/5

uz kādiem citiem

RVLN 5661

A. Upīts
K. S. [illegible]

[illegible] pieskatījās [illegible], bet priekš [illegible] gadījas nomal-
[illegible].

(un izrunāja)

XI.

Jau iepeldēja ūdenī pildu komitejas [illegible]
[illegible] ievēlētā sēdē [illegible] Valsts [illegible]
[illegible] Jāri, noteiktā, dāpnī, kur [illegible] kulīs [illegible]
[illegible] dzīvojot [illegible] pārejām [illegible] dalībā [illegible]
[illegible] pilsētiņas [illegible] pēkšņi [illegible] dalībā [illegible]
[illegible] kam tiesība uz to. Šī gan komitejas darbī-
bai bij īsākies tik ap pusdienu, tomēr pagaš-
nais lielā ātrumā pieķēra jau stundas divas
agrāk dzīvoklī atrādīties kamēr grūtākajiem darbiem
Ārzēdrēk tur jau [illegible] samaņā ēgļu Šūdjanas
ratiņa sēdēne un blastītes galvas pari
mētā sauterna stabā, kā arī Dzīvama Biki-
Stāgenreka dalījā balsī ar viņa sarādo izrunu.
Pēc darbu sākšanās Stāgene pan dažās reizēs
gāja kaķenūdies vārdu vietā ar viņu, pārrunādama
ātrā žvarbu vārdu vietā pusu, bergadamās
izrunāt bij galam, ko Stāgenieka pan vēlējās, lai
pan nāktiņa kā ārzemēs vēlāk gaiļa, rad lirs pie
kaunēt. Stāgene mēnešās tik ar viņu pārnākšanu
uz to, ka vārdā jau rādās runāt par ārzemnieti-
nas dalībām ses, un vienā pādrīdā šo
vārdu pārmainās, tur skaidrās vidū tā dv runā-
tāju allaņā, lai pan ārzemnieki vārdā-
mās no liekam ūpūlēm.

Stāgene satvēra ar kāju saimniecei un no
sēdēt alas pie galda, kur dalībā vēlā un varoņ
nedzēt pagalmu uz ceļa puši. Vīnas svētās pus
apspriedā visas mācējas, kas šādās vīlās ne-
jauna un pratēja, kārti nodarīt ārā
cejās, kādā citām. Kamēr dalībnieces lētās
uz kam par lāku turēsies, bij komitejas locek-
lis, kam tās un cits. Vai, ārzemi komitejas lo-
ceklī, kas ieņēmēti no attālumā pagasta malām
nākušā viņa pārnākšanu. Citādi, kā tikā par
vīnu nārdiņu. Citiem viņas nāzīnāja par
vārdu arī.

Nē pārizdzīvojamiem dalībā noveērot vēc
laiži, nākam ar mūju rokā.

„Par šo apriādēja gan no lītiem man ne-
lauti" Pēkšņu saimniece sacēja. „Mēdā netaisīs,
nedā bij lāmam nāklatīs dzīvā nāvā, lai tīn
vien tās, ka vīnam jāstāv priekš tiem bāra
bērniņu, ka aizlēdzīnu. „Tāt ja jāsēn un Dīvīn
mājās nepiezīmēt man, kā taggadīgi vīnas sēdētājā
tā lāhāk vēnādmēr priekš manis, ka viņa tās
tiem maitāniem, nākā tās gaiļāsētās. Lāsā, ja la-
tā, tad mēn dzīvēs sālā uz dzīvēdanu."

164. „Darba nebūtu gan, bet es varēšu izmantot dažām mazām izpēnām vienīgi ne tik vis daudz ilgāk." Tālums atbildēja.

„Labi, es tūlīt mīnu, [illegible] un kreiso ceļu, [illegible] dzīvēsim. Tur var [illegible] ārēs vienīgi darbus," tā mācītājs.

„Ka darīts jau gan tiem, bet ar drukām tomēr ir ietaupīts.

„Un nespējat pat vēl ceriņš uzturēt ar apgerbu," īsā žņūgā mācītājs pieņēmās ar jautājumu pēc Ķēgenieku.

„Un es jums, Ķēgenieri, pēc rakstīšanas, ka nevarat no šī vien nekam labā darīt, bet mēdzat pēc stāvēt tāpat ēnā kādā darīšanā, lai gan zemāre esat vēl spēcīgs vīrs?"

„Tur reiziņā tīs pats brandīnš," Ķēgenieks ar zemāu. „Tāpat par galvu vēl ērģeļu pūtēju, bet nav vaid ar no pagāna to lāpeņā.

„Na jā, Rempi, Radolf, jūs nesarat nekam pat dzēst un lūdzat pat darāmu?" mācītājs tālāk turpināja jautājumu.

„Mans, mācītāj, abos tukši manos bāpe dzerdēja kā ar ikšiem, vēj bitē," Remps atbildēja un izgrūda ar ikšti lēni kādi ķēgenieksaņ sānā.

„Vālies vīrs!", no tā man gnīd!" Ķēgenieks iedūrās.

„Elle tad redzi, Kārli, kāb, kā ir, nav bāpe darīta tāmaņ, ka ar ikšiem," Remps atbildēja. „Tālums ar taviem tukšmaņiem, ar taviem ikšiem, kā tev neiegāza pa purnu," Ķēgenieks kliedza kā parasts ieradīts.

„Nē tik tad nu vēl dzīvas, nad na du [illegible] iedzerēt, kur apvandotas kāliņes ņemiņātas," Remps skaidroja.

„Na spēcīgums vardīns jau reiz ārsdelies bez viņa apkārņošanas, lei," Tālums apsūdzēja.

Bet tad nu vīsbēdīgs mīļākā, redzēt, ka pats vien esot reiziņā pēc zēvens nekādīnas, nesaņēmies vēl ī uz to ne pienācās nauda no darīt priecīgā ceļiem ari," mācītājs runāja beigu vārdus ka pamadīgas izmasumu. Labs tīs zēvens vīrs, ja gribēt vien reiziņā des un bet apgerbustu.

Ēno pos to zēlē, un ipasi tagad, kur cēsī ieceļā amatu un ceļu ceļkaru nāts alga ari.

„Nāzin vēl kas bans," Ķēgenieks bārās. „Vēju ēraustro, ne jūs asūt gūdā amatā, varuk nesā īnatīnu; bet nāo tu pas tālu?

„Nu, kā jau zināsi, es gribu ari šīo pēdejo reizi jūla lugumu pīldīt un to drošiņ pabalvot ūdā, lai tā paliek tīrpēk Ķēgenieks zēl jūt; tīras

Gustav Schmidt
St. Ramotzky.
Flachs-, Saat- und Getreide-Geschäft,
Material, Colonialwaaren-Handlung
und
Salz- und Heringe-Niederlage.

St. Ramotzky, den 23. Juli 1903.

RVLM 7995

Telegramm-Adresse: Шмидтъ, Рамонское.

Feen. R. Kaudsit kaps
Mez. Peebalgas.

Atbildot uz Jūsu vēstuli no 21. jūl. m. par pieejamajiem:

Kaulu miltus Dolgorukij fabrikas 2–2½% slāpekļa un 26–28% fosforskābes.

Tomasa miltus 15–16%.

Ņemot abus portes katrā laikā dabūjamus, kaliņš es nemaz neturu, kaivito buļļu drīzāk vēlētos. Preces ir newiltotas. Kaulu miltu analīzi lūdzu politechnikumā izmēģināt. Kaulu miltus pārdodu par 4 rbl. un Tomasa miltus par 260 kap. kuļ. Lielākas partijas drīzāk vēlētos.

Uz apstiprinājumu gaidīdams, palieku

Ar augstcieņu

Gustav Schmidt

Dažai apeja pārādīt, ka viņu tupis pārdzīvojis atrodas pulksī kara klausībā, tie tika aizmetti; bet ķēniņš nespēja, tas aizmirsīja un starp. tādēļ palika ārā Rengāne.

"Kas viņš? vaicāja, kādā pulkā viņš ietilpo, tad viņa atbildēja ar jautājumu: "Vai tad es pulkus zinu?" Kad tautieši, kuŗi gadā iestājās! – atbildēja atkal ar pretjautājumu "Vai tad es ~~zinu~~ zinu?" Kad pēdējā, no ka viņa zinot, ka tēls nava klausībā, tad deva atbildi: "Kā tad es ~~zinu~~ citēm vaicāju?" Pēc komitejas gribēdama vaicāt ka palīdzēt, iesāka Linuma, ievaicājās: vai viņš neesot aizgājis kādā citā darbā, tad atbildēja jopropjams tāpat ar jautājumu: "Kādā citā darbā viņš var būt?" Komitejā pārliecinājās, ka veltīgi dzīties pēc pareizas atbildes, teeja:

"Mēs tevi, mes dzirdam tikai jautājumus pretī par atbildēm, bet bez nav nekādu jautājumu izteikt vaicāt."

Rengāne tad ieskatījās kādu laiku. "Nomāpi tā pa prātam izrunāt, nālidz tev ne apsolīt, pirmā kaŗagāja, ne nekas. Turēsi ķēpu, turēsi galvu, vairāk nekā."

Tūlīt pēc tam ārsts izmācīja.

Atkal pa ceļam bēdīgi izmeklēja aiziejoša ceļa vēsti tos, kam no mīļajām vanām rādītes mājas un kas velēties, tās pārtulkot. Atkal kādus pulkus sabrukušus ceļā. Turvēdu atkal Rengāne, Augaru māte ar Antonu un Plīnu bērnu niece.

Pirmā runa bēdīgi nāca par Plīnu mājām, ka kara Lapsis pateicies aku Lāsa meitu tiesības, kā viņu atzīdīnis un pārtīcīgas ari tagadejā Plīnu saimniece.

Uz Ekzmaiņas ārdzīnīgo daļu pārtīcīgas Augaru māte, bet uz viņu Ekzmaiņu – Rengāne. Par tām ar cītām vietām garām ka ziņa.

Komitejas priekšsēdētājs pārmāca pratēju par to, ka viņš tādā veidā pazīmē pārtulkotāju par kādu pārtulkotāju.

Pārtulkotājs pārmāca pratēju par to, ka viņš tādā veidā pazīmē pārtulkotāju par kādu pārtulkotāju.

Bet manā laikā viss viņš domāja nerandīs, "Stenžene kopīgi dal. Augura mātei viņš tīs vienumēr par aizbildnieku, bet ar ģan negribēs nīdēt onanēj ārī lauku no Ekemuižas. Tēvam pasaki vien vēlēs viņš negribēs dzīvot ar Augura mātēj vairāk tīsnīka mūžā, bet ģan tīkā, varētēs par laiku Augura mātēj kāpiešot." Plūgu zaimniece atbildēja. "Mums laiki, nav tik ātri neiesāc mūžīna, tādēļ neiesvadīsim dabūt no citiem ziņu pietu. Kā man zināms, tad Augura māte pēc tavas dzīves netīkot Stenžā mātē."

"Tādēļ mu onam ārēve ar tīs mērsa pusē." Stenžene zīgni atbildēja. "Es domāju kālnieka, tīk dabūju dzīrēt vīnus vienādi, bet kas man? Par tīs malu. Pēc es ārī vīnus labākus nu pīdzēkus. Vēj nu tīn vēcam cilvēkam, kā viņa mo gadā uz domāju nerīs vajaga? Par piemēslīes rēnd ruj kā pīgādātājs. Kā tādēļ dēla Antona, kā pūpēj, spēlē, vīgāri nerīs labāk mēsēt ar gaiski?" Plūgu zaimniece pieņēma, "Tādēļ jāgāda un gārūpējas pašai par savu ēj tīku lībēj dienu galu. Vīn no vārda ņēmušēs tā darīs, radnēgrīb ārī pagāsot." Ar rokām.

"Ir, tētiņ Dīerin!" Stenžene noņēmās. "Kuģs nu bīs, kas ~~pēc vārda~~ pēdējā gadā sāsis par mānāj pašēj, ja nu aizbēg tās, kās tur pastāvēs mātē?"

Plūgu zaimniece paskatījās un ieraudzīja caram Brenāt Līnaniņ.

"Tās jau ir komitejas priekšniece." Viņa vēro Ādaģnīku. "Plūgu zaimniece un mīlē runā, "Bet tā jau, mās, nedomāj, ka viņām ~~vēlēs~~ to par tādēļ, tāpēc plakātās Dīnesdēļ ~~ir~~ spiedīs Augura mātēj dzīt."

"Vā tu, nabaga cilvēks, vīņ mūžu jādzīvās un cīnies, bet nētīkot pie nēka labāra!" Stenžene izlauzās, ka apvainojamā vēlēs. Pasaulē par tēvam Dīnesā nerādīsim.

"Ka tu, Stenžā mātē, domā ~~kādēļ pēc labākā~~ ko citāms nāsāmās un tēv pievērsē, tad tās nav nēdēļ gādīgs iedzīvotājās ēsēj, nēdēļ ārī ved vaļā nāj pie tusēšās." Plūgu zaimniece ar pienu nopietnībēj. Pietrāvās. Bet ~~tās tēva~~ ~~sāpīnēs~~ jau tagad vēl mazāka bērnam nav pienāzēj. ~~apstrādāta~~, - ko bīt tu darīsi ar atkrīn, liela." apnāca un vadāta.

"Tās jau tā mana neveiksmē gnīsēda!" Stenžene ar nepatīku atsvēra. "Dēls bēlāka dēla tad ēita atveza. Ka pienāsās tīn vīens kādēļ gnīsā un šulīs ienākams aizvāk vēsa atdzīt liels."

„Kungi tur jau nāk tava vecā pusaliņā arī kopā ar tavu dēlu Augustu," Pilsētas sainiece griezās Klangānes virzienā, kā pēdējam nākot no Augusta mātes un Antona pēc pagalma.

„Lai ir vecais lietus gaita ēzingan," Klangāne apņēmās Augusta mātes gaitu. Un tonam drīzāk par vēsi vārdi ap galvu, kā ļoti zaļoties dienā. Laiksmīgi nomākta

J. Braun
Neu-Schwanenburg.
(Braunsberg)
pr. St. Alt-Schwanenburg.

Braunsberg, den 7 December 1892.

„Vai tad vēl kādu atliksim no mūžu pūna?"

„Mēs ar mīļoto tad tādu krietu bij pas īsmaļu nenāca, ar to pasaules manīt," tr. Pilsētas sainiece.

Britīnu likās reālākas apņēmies, bet tad viņa spēka grieperā valā no jauna ar īpašu uzmanību.

„Kāties, kāties, Klangā mātēm, kur nāk pārē pasē augstāsie no dzīves grūtes pagalmam!" Pilsētas sainiece izbaudās. „Dami vien kā abiem!"

Klangāne pasaukāties ar ar savādām izbailēm ierauādāja mākam. Vārnuļi par Kļēli ā laiviņās sarunās, smiekliem margojot. Kļēli, tim viņa acīs" dalījumā vēl to zināt, ka vārnuļi izpildīs komitejas priekšnieks.

Ārā pēte

Vēnīšu aizbēgšanas es ēdēsim Klakiem. Tie Pēdējā ceļā. Ejot kā celas un pat lopnas apzīņas pārāi cauri pa klāto ā tālu recēm izvilgušam, ar bagāmu dzīvoties. Šīs nodot ā komitejas darba telpā, viņš saskustējās un vispopīga veikla. Ādel par īpašām ēnas mēslošanas mehānisma piegriezās viņiem, apkārtēt pat dārzā. Šaunu tvaidīnim. Pulksā, ja leda lietu pārspēsana nacēs. Kad ali ienāsēji pazuda aiz turpināšanās durvīm, šaņēmās ej kā laks un ā klāsli ā zīmēm nodevās pat no dažādām patvērigām svaiņāsēm, tāl akmal izzākās gan šaunā.

Skaņām vēdā rekuēlēt sai lēcā ā nacēm no nosaukšanas mūsmā, kā tās mēdz tad ādmīnā pēc angstākā

a ādel nekādu recēm galīgi nosleēt ā ēa lēc priekšnieglēs Šaņembanas un paradīsākās. Kā nekādā dzīvā ārā veiks ne

Dāma nāi pēc nāgārīgā jēb nāi ā nāzāk vāja viens Kātes pazīņājums, nekā Vārnuļins izteicās vārda nekādā mākcānībā.

Dāgās para pratāsēlus un lietās vispēcē no izsāsēita gan vārbēt ādzēkēs laikos, kāt viņš kā tādā šaimēs jūlie ēcākēt? Ka paradīgi lāsēns pa cilvēks. Šmāgā šāpārēta un dāmēja tāgād tīk tā, kā ēn, antēs tās pārēs

Cēsu? pāi Klakiēs vēsēta vēcīte ā lātāgāju labvēlīlu, jā to šāpārēta vēsī, ka tās vārā nu stāv ā īpāsi tēmēs mēkle- jēb pārādāmā ā nēsēlāj ēsēt. Vāi nē vārēkā- tāja laimē. Vīļš viņā pulks šājūtās šērīlā priēcīnāti, ākšāmātāt laikam pa rēzēmēs šēkēsēēm mūsu āpēcmāl šā- tīn Klāgānē, kurāi mētās ārvien šmāgāu ap sīrdi, vārāt kā rēdzēt šāu ā Klakiēm. Šmēcēm Klakiēm un cāišām pēnās Kāpšmāmā pilnās šāgās.

Vīņa turēgās gan nē pēpēsāms ar Pilsētas sainiecēi, bet nejūta ēcēin šētās dārlīnās pēc ēz rēdzēšānā, ka Vārnuļins ar Kātēs šāvāpēji āpāzēnāi. - 5ēs centūtēs vīnas iegūt Kātēs mājā ēz šī par tā ākmān- šēs no viēglīnā dārzā un piēzīmēšās

Kātē mēr rēdī mētā āšās un šārāb ārī ādēnī pēn īzgājušī, kā ārī vīnāi esot gan ēitā Blūkē mugurā, kurā tēl Ālmātēs dāzīnātā, kās kā jūsī ēzlēšānās dienā, bet nēy šētā ārī nēēsēt tūgāt dārlātā: - tādā kārā pūšēnī, kāt ēctūr nēkēr nēēdāt. - un tālāk.

Kā Kātē ā nāzāc no ieādās pāgāsta rīņāsēts ēz, uzāicīnāja ēd tēsīā šā, kām dāli kārā klāusīlā un šāis vālāu zēmē dārlūt.

„Ādētēs, mānā rīnātā, lāi nu kā!" Klangāne izšāucās un šāc šāis ēd lidā ār dārlām ēitām.

RVLM 5667

viņš komitejai pagāju vēstuli, teicādams: „Kāt nomsak jerno Lūra kūtī un pelēgada ~~[illegible]~~ celsat viemu gadu atpakal, tad tas bēg misoņā. Ārs pēdējais gads bijis ~~[illegible]~~ kārnetiņāts vecākiem Plīnus. Turpināt īsākumā gads palīks gan lūkam pārnāms. Tomēr no almīnas varu lieārnat, ka viņš, kur pārā ņo gadiem malas pārādījusi, jā no vecākiem, kā ņem to lūm bijis kāda nāmkilā. Ja vajadzīgs otras ticēšanas vēl tad varētu vēlāk Augusa mātī. Viņš ir dzīvojis vīsu mūžu tīgāt un ~~[illegible]~~ vārā ārā, ne tīns ~~[illegible]~~ tūsar. Šī ir mana ticība."

Kārnā Kārtī

Kārtī bij drusku rā brīnums, dzirdot tīn taisnīgā Lāzi ticēšanam, ko viņa ne mūžāms nelēj gaitājusi. Viņa domāja dzirdēt kāsi vārdus ~~[illegible]~~, pēc ko tā ne jūmsnas. pēc kārī

Kā to Amerīņās citās lietās piedzīvojusi

Vīsai cēlās gaudīt, bēdāt domas, ka šīs cilvēkam dīvjāda dāla.

Pēc Lāza aizrādījuma komitejai ticinaja ari Augusa mātī, dzirdot viņas ticēšu šai pastā lietī. Viņas ticība ~~[illegible]~~ komitejā bēlāsa pīnīgi ar Lāza ticēšu un ar to pabēdāsanu ~~[illegible]~~ Kārtes pieņēmumi lochā uz Plīnu mājā.

Pēc tam komitejā vaicāja Lāzim, ņā viņš pīnādāt zārā aizbildāmo bārenu Kārlēnu uz Plīnu dalūsanu. Viņš aizrādīja tīn uz īsnīegšanu vītēm un piebilda, ka neturēs par nejēdzīgu vēlāk vēl citu pierādījumu.

Treižā Plīnu zāmsniece, ka tēvā ņo pieteicējiemies nespēja rādīt nekādu atļāsibu, ka vīņš to, ka viņa tagat vēlāk Plīnus.

Komitejā, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ kāj pateicējā Kārtes vēl kādā. Uz to Kārtē stāstījusi atbildēja, ka tēsiba uz vīsar Plīnu mājā dalūsanu piederēt tīa vīnai. Lāzā to dzirdējis, teicīja:

„Ka nebaidīties no mūmsu tīmus nekas,

nekādā

69. Dzaugavai bij kavasti ap zirdi, redzot viņas agrāko neizpratumu pušķu komitejas darbiņiem, kādēļ, pat ņemot viņu bij izteikties ne tikai ar vēstulēm, bet arī tādēļ, tagad pat un iztēlojoties pret viņu tapušu ar vienādu lepnumu. Viņa zināja redzējusi vaimanu Vārnuli pat laužgi pazīstamu, kad bij pieteikusies uz Zārnu vietu. Aleo rejās viņa ar baigām bailēm ausmas ari pēc Vārnuli pie tiesas bij zināta ap vai nojumas un jādot aiz kaunas, kas ari nav vis ciešanām nēdz pēdēji.

Sveiks bieži un agrāku laiku drangi pienāca ar Vārnuli nāca atā sadūkt jau kāi pirmā komitejas sēde, apspriekot jautājumu, kam piekrīst Pūķu mājā. Pirms šā jautājuma izcaskinošanas Līnums atstāja, kāpēc šādas nevar pieļaušies tie, kas pasi ir kāi lieta kaunsonī, kā Lāpis ar Sekretieri. Tēvs vajāgot lauk tīnmēr atpus komitejas bērnu kāpas.

Vārnulis bijgan pilnams ar mieru, kaijaišiet Lāpim, bet ne nekādenēti, nugas amats dodot viņai tiesību tad ņēmt viņas sēdes. Bet Līnums aizrādīja, ka kāi jaņņemā viņa, kas viņai kāvēclumu jaubijums stārpā vērtuvām, nekā tad ne tik vien sēdes dalībā, bet arī te mazam vēl pastāvēja caksītāja par Pūķu mājas piešķiršanu, šim vaj tam no prabiņiņu. Šur priekš šā jautājuma ievelamās pašu vidus cits pastāvēja raksītājs.

Vārnulim un ne mazam pasai Kārlēs priekšlikums bij gan kā skalbarga akīs, bet apgāst un atbaidīt viņu kā nepovēžu ne vēlēja bet iespējams. Vārnēt turēt kluva romanams, ka komitejas locekļu vairākums ir ar noteiktiem Līnuma domās, tad Vārnulim pret viņu pūtu bij ar pretēšanos pa atkrāpjas. Bet tad par šo jautājumu ar Kārlēs viņš neparādīja nekā tāda priekš Ģēles un šeris, jo nekā ko saulītēs, kas par balsojumu nākā, tālāk līkās laidīties pēc

70 manu Linuma priekšlikumu ar labu prātu, kuri gan iesākumā tā nebij. Lazgis pazaudinats uz izjiešanu paklausīja tūliņ, bet ne tā Hete. Viņa kaprīzās lepnības un lielajās personas tiesības aizskaršanu. Bet nelīdzēja tiktāl tas viss nekā un visbeidzot arī viņai bij jāatstāj uz brīdi sēdes telpa.

Klausītāji nu cēlās jautājumos, uz kāda pamata atstāt vai atraidīt šās prettiesības uz Linuma mājā. Tur priekšnieks aizrādīja, ka bez iemesla sekretārietes jau viņas krietnas izglītības dēļ viens pienākums kļūtu priekšrocība. Bet Linums aizrādīja, ka izglītības jautājumi neatsaka tiesības piešķirējs uz zemes daļu, bet nopelni kaŗā, klaušībā un skaitā zemes gabala ilggadīgā pareizā lietošana.

Jāpierāda tiesības tiesības.

Vernulis, nojauzdams, ka Hetei nevarēs pierādījumu nav, ieteica izšķiršanu tāpat uz ta pamata, sadzīvots māju ilgi mātei.

„Jo," tā viņš paskaidroja, „tas liecināms nav, ka sekretārietes vecāki ir valdījuši Linuma pilnus, kura meita vecākiem."

„Ar to nepietiek," tā Linums atmeta, „jo pierādījumu tāpat jāliek pie spriedumu, citādi augstākās tiesas atraidīs."

„Tādi pierādījumi nezin vai nemaz nav vienmēr gaidami būs," Vernulis izsacīja, „un tad jau atraidās visi lieti pierādījumu pienesanai."

Protams gan, Linums atbildēja.

„Nu tad lai nāk visi trīs iekšā," Vernulis iesaucās kaut nesīm.

Uz to ienāca atkal Hete, Lazgis un Pliņa saimniece.

„Sekretārietes, kādi jums ir pierādījumi, ka jūsu vecāki tad un tad tik un tik ilgus gadus valdījuši Linumu?" priekšnieks vaicāja Hetei. Hete pie šā jautājuma drusku apmulsa un tad ne ātri sacīja:

„Man nav citu pierādījumu, kā tik dzīvojuma bērnībā no vecākiem, ne vis Pliņas ilgi dzīvojusi, un vēlākos laikos kurā no citiem veciem cilvēkiem. Un varbūt tāpat Lazgis var liecināt, ka tas, patiesība, to pie taisnības dara!"

„Kāds iemesls tev, Hete, sauluties par manu liecināšanu pie taisnības," Lazgis jautāja.

71 „Tādu ie... es dalutu... mfeitams...," k... „Kam... tiesību... mutiens... tiesības... uz tavām... bā. Bet... noturēt... ar gadu... ar negaid...

XI „Tads iemesls, ka tu nevelies vis, lai Plinns es dalutu, bet tie mulsibas nolaaramie Luru meitens," Kete atbildeja.

„~~Man jaaiz~~ stav tikai bernu tiesibas/ uz tiesibas, ~~bet~~ nevis uz netaisnibas pamatiens. Es nevelos, lai ~~bern~~ bernu tiesibas tiktu dibinatas ar netaisnibu uz tavam tiesibam, ~~bet~~ tik uz viņu pašu. ~~Bet~~ Bet kas nemetu tos [illegible], ka tie meitenas noturetu mulsiba, tad tur atbilde, ka mulsibas ar gadu ir zaudeta laikam, par pārgudrību ar negodu."

Na es esmu Plinu majas atstaveje tev nedz uzlaveja kaut kam, bet esmu tikai bernu tiesibu aizstavetaja, ~~bet~~ nedzidamies pee ta, kas pienaikas ~~kam~~ kam citam, kā vien pee ta uz ko tiesiba sienu betmiens," Lakis izskaidroja. „Uz netaisnu ~~kas~~ ~~vienu~~ ~~tiesibu dibinat negribu~~ ~~ceļu~~ ~~tamiekaas~~ celā gasniedzamam citu tiesibas es viņu tiesibu dibinat negribu, ~~bet~~ tik uz viņu pašu taisnigām prasībam; Un pie netaisnas lietošanas manis nestdens neviens ne tika par Plinu maju, ja ta caur ~~ir~~ netaisnām lietibeam butu sasniedzama, bet arī ne par [illegible] pasaulem.

Ka [illegible] veeaki Plinas ir valdijuši ilgāus gadiens, ta ir neapgāžama patiesība, tamis uzsāka ~~[illegible]~~ tāts es viņas ~~[illegible]~~ tur gruti pāklajamies un uz prieksa netiekam, jolīg vēl nesatsibas laiciņ ar dažādam nodekam un pastevigs darbos braucašanu pie mūkas lauku apstrādašanas.

~~Uz~~ komitejas pusesdaļām tikā vaicāts, vai esot zinams arī, kad tie Plinas iegājuši un kad izgājuši, jeb cik ilgi to maju valdījuši.

~~Uz~~ Uz to Lakis atbildeja, ka iesaukums zinams neesot, bet beigumu varoti gan varbut droši izrakinat. (un pie rocas)

Man šepat tā viens zeem," ir saglabatis visu Lūra laicīņa krīti par sulpošanu un sodiem un nandas ~~par~~ norunas nosacījumiem, Plinas dzīves laicīņā. Lūrs tos visus ir saglabajis ~~[illegible]~~ bet vien pasta pedejas, kad jas viņš lej nominis

Zemīte 3. Gada 1903.

lieta vai tikšanās lieta, jēl politika vai pana-
tisma tēlas lieta. Šo manam kalēžinātaneim
bērējam man bij savāgāts manuscript
priekš Kriešņi Bērza sējuma un pēc tā
istat to vēlējā reizē, sapročama, ka tas mani
ārī rinams izdevejs, bet vēl jau mēģ buht
ainu sievišķīgā lietona gaitā, jo šāds
lieta vēlu apturēja. Brāju gan vēl tēvpat
pēc vēna, vai pēc mēneša nenes, ir mē tādas
remdēšana, ušēmu sākārtojamas darbus
no jaunā un ādstās gatavu manuscript
nākotnei, bet para laikā aprija lietu ar
visu tīgu ārī šo rakstnesti. Izvēs velētos
vēl šādu darbu rīsmas, atjaunot jēl priekš
sevi pārāk, bet es ugrasīšos brīsmu dar-
ati, šādēļ ieši tagadējās brīsmu laikus ne-
laimīgā kārtā. Tālab lūdzu, Jūsmu kungs
no jūs varēt dabūt, no westers
darbēm,

Viņš, vīsēnā Vēbera vēstu
ne pēnēga šādēļ vārdu abvēlēta
pēc jūsu rīcēbas.

Ādstāt palēdzēs J. D. mēnēcēns
ar pēcēm.

Es esmu Drīmuts Berlīnē un esmamanu
turēt, tāpat pēc Berlīnes augstākā, G. Brēkēn
vārdā atlēcēja, "Es, mēģēnēs un jāmsā
jāmēja," viņa izsaucēs. Drīmuts nekāpēs
Nē, ne mēteno tur apēdēt. Šādēļ dabūs
ziņēnu mēlēt Mārs. Hamlēta un Dūdē
kuģi kārtā ārī kārtojās. Tēlā mani nāvē
lētāmēem, šādēļ ub lēcēs vēnāpāt šēto neā
Vāngā priekš mēs dēgēdāms, jo nēzin vai
kārtā. Nē dēgēdāms gan sāsēst vēlēn lādē
par nomēnēt. Vēlāk mēs slēmēnāpāt pārī Humboldtu
ādnī un apsēdē, ēk tālāmā ir šēnā nēzēnā
gatēlēs par kārmē gārā suplināmu mēzābut.
Vēlāk vēlēnā mānī vēdēs Kādēlēdēs nēdēk
ēn Drīmēt nēzin vai jēs ēnāk nēsmāz ar tālu
vārdēm lēšūmi. Gūrtēm pēnās Humboldtā gan
šēs ēn ir īpāšī vēna pāsāulēšānēna drāmatu.
/Kolēsēn — Rāt nu gan, Kūnāmā kungs,
mēnu tē jādēj jāatkārā, un jādād jūms
mīers, tīn vēn rēāl dēlēn ir, Rēs

no jūs

28 pie laika nav pratāts sadalīt nozīmēm gadā-
ījumi, kuri dažādās ēd., ceļu nav nemaz.
„Pēc zāles tālmēles, tā nama zēns, nav gan
[illegible] domāt aizi." Jēzelen sundze zaviņā, [illegible] par
[illegible] vienam varēja, zvanīties gan [illegible], bet nedrīkstēja
pašā laikā ilgāk laupīt, kaut [illegible] man ir vēl nāda
tresas lietā jums ko teikt. Nāc [illegible] un man
grāmatu krāpšanu līdz ar sīku mantu un pašu
mutīgu rāgu bērnus ir izniecinot, bet man bet gan
barības literatūras, [illegible] ir pārāk neierosta dzī-
ve, nav gadījies ar miesīgo nabadzību ari pārāk
bēdās nabadzība. Kad jāl no pedējās var izsar-
gāties, tad puse no nabadzības ārā. Man nav iespē-
jams zēnu nopirkt, un cēlu tēvu tad pēc izvēles
literatūras sālušu nemaz, nevar dabūt, ja tīri nedus
allīvārnus. Šīs jau nu paredzēt gan un kuriem ar
domāju zēnu nabadzības līcīnu ari šāi rīgā
ātrāk. Gan tēvu, ka krietni grāmatnieks no lab-
prāt ir savām rokām grāmatas būtu, bet grēkāj,
iedrošināties bugt, ka ar mani šai rīgā jūs
darītu ēd nemanīt un dabū man par grāmatu līdzi
sāt un tad. Drīzāk cerēt, ka nāsanīsātīes šai rīgā
ka es grāmatas pratīsu glābt un ari rīgāj gādā
atpazīt."

„Nekādas gan Jēzelen nav, tādēļ, ja man
būtu kas [illegible] gaumāt pienākums," Lēnums
teicā, „bet lietā tāda, ka viegls pēc tā sanākšot
dārzu literatūras man tīrsāt nā nemaz nav."

Un tad vismaz varēs tev [illegible] nāc
[illegible] tāi rīgā es ārā reizēs no vēl pā-
rīgās dārzu pasākties, kā neesmu viegls un
sēklās literatūras meklētājs."

„Tad protams jūs [illegible] mīlēt zināt rāsāv
rakstīnešīm," Lēnums teicā. „Bet kuru ā ne-
nākšot jūsu pievēlēgāmās?"

augstākā Jau vēs skolotājās eksāmenu priekš
mēģīt skolāns [illegible] augstākās skolas
turēja vēsturē," Jēzelen sundze ādāmēja
[illegible] bet bērnu bērnībā ari pratnēdāmās un [illegible]
stāt, [illegible] stāmatīskās un dārā literatūras [illegible]
biskās rāsātās. Mans vēsturē un rakstnie-
cībā [illegible] gamenā ārā cīlvēka mūžā [illegible]
jāsāka tīrāi tās vīsnīetnēkais, jo tādā ari
tīs mīlēm dandē, ka grēks pēc mūža [illegible]
jāto pasāvēt ar vaut rādu vēlēstēs, vēgl
rēnāku pēcāpnu gāra bārību. Bet šāreiz
gan es vēlētos [illegible] cīn [illegible] vainīem iēsāgāmās,
nē mana galvenā pēcēdmēta [illegible] nē vēsturē. Pēc
skolotājās gados, strādādama pēc aēgādāmā mēdāmā
es nāku laikā nodarbojās stīpi ar to, bālēdīnēt,
[illegible] darbu darījumos, kāj laikā [illegible]
[illegible]

RVIM 5064

Bet, kinnu kungs, tas priekšrakstījumu jau ir bijis visās vecākiem laikiem valdītājam, un pat zemnieku brīvlaišanā ar mazu kas vairāk a 2 laiciem jau Dreiman pandēja bažas. — Mūžīgais jau pats nespēja vairs dzīvot.

Tad Kjus J. Dreiman kungs atsaucās uz to, ka valdība devusi priekšrakstījumus, tad tur jau zināms bij uz to, ka tādēļ vaj plānam tādienes vecākiem kārās iz šķērejasi Krievija valdība un vinas varā. Kā pats gribēja, to no valdības nemaj. Šinnu zaru zināmot, lai tad, lai vinas ari, kuŗi tanos laikos valdības dotos tad pašiem bij gan aizrādīts tiešām bij jasaņem laiku laiciem dažas lais mašīnas vaj gribēt, nav varēt neliku dzīt. Viss ka rādījās, ka dzīvot tiesām neļ vairs ādīties, bet vajag bij vēl viecīši laudīm un ari lielas. Visspirms notādām pārmainām laudīm, kas sastāvēja vienīgi no mūžīgiem zemnieku, no zemnieku ne garīdzniecības, — tikai viena pati bagāta zemkārta spēdēja par visas zemes labumu un visu mašīnu izdarītāji, ko vēla visvairāk uz zemnieku plecīem. Nekādi vairāk ~~kā zemkārta~~ eiropeisi zemkārtotāji zemē bij vēl šāda vienpiedība pastāvēja, un vajta neļ pieradzīt kungiem, pieļāvās kārtas ari pie darīšanas! Veltī aizrādīt, ka valdība to tā par bij ieceldzi un patvēra. Ka mūžīgā cīņa ja bet cītas kārtas pieļāvīs, tad valdība pati nestāvēta. Tapēc viņu nolaga zemnieku plecīem vairāk bagāta visa cēla brāgešana ~~un tādēļ tapšana~~ pasas bēla kārs cēla izbaudīja. Pārsteidzīem dzīvoja Tad galvā mūžīgā vien pieberja no krogu, brūku fabriku dzīrnavu, tirdzniecības ~~tiesības~~ tirgus ~~kungs~~ un medinieku tiesības. — Un šās nu viss vēl par pašiem jaunākiem laiciem, ~~bet~~ ~~laiciem~~ sauc jau ir pārnāt un dzīvot par apakšiem, kur brīvmūžīgi mīsas bodi, kur mālos aicinātās darba mūžīgi pie ~~kungu~~ tādīšanas, kur dažos dažam vietēs cīņās jamatus tautiski par bēdīgi, ~~kungam~~ kungam kāpt uz nugurās, bet ~~vēl~~ dzīvniegi kaut augus, kur mūžīgās nekādi nāda pārpilnība, bet zemnieku — latvieša zēlās grabās bēdās un vīla trūcība. — Un bet pilsētu dzīve, nāda tur ir bijusi latvietim tiesība? Vaj varēja ~~nāda latvietim~~ maitenes ieklūt nāda[illegible]

ar jāsāk no tad kā par vēl vēl vēl nāsīnēdāmam naev jāmanam.

Priesti vaciešiem bij
patversmes, vai teatris
nameņ nebij izcēlušies ne
latviešu lauku vies-
i pati savas to pagasta mājas un skolas,
mūžam tekt kad nāca palīdzēja
jabatīni no mūsu priesti skolotāji stāvēja, bij
dodami pēc valdības
lidz šim postam lai-
latviešus par bēvis l
par viņiem gādāj.
pirmā latviešu stu
vaicu mācīt nieka
nai, jaunmāsas vai citu nacīgu
niem, bet partverēja
viņiem nomierināt
jautāšanā, ka bejā
pelnīka īsti pratīs
tad tomēr laikam bet
ligā iedaudzinājuma
asinis, nevis kārtīgam
~~pirms laika~~ it kā ka
radīt, un nevis kā

dats vīrs, vai skolas, vai
priesti latviešu nemas
ciet pilsētu valdības jēdzīn
ieņemt. Un latviešu cēla latvi-
ešu mācītāji ne
mācēja, ka n
Jēzus
ne
ne
ne

86 mājā, kad pēc viņa kāzām lielmate bēdām
aizgāja mūžā. Dauži vīrs Lakis par šo vietām pārtraucās, zinādams, kādu bēdu viņas
Pirms ar savu ierasto godaprātu sarakstīja sarakstīnojas, pēc
Latvijas "Kooperatīva" EKSPEDICIJA
vēl pārslēja no ludzu pīsēdies, sacīdams: „Tad taisīsu
Rīgā, Dzirnavu ielā № 68. tīru, lietīgāte īdomājīs ari mani mana mātē
dzīvē. „Es jau varēju dzīvē esmu jēl mazāku, Lakis teica
№ 217 1929 g. J. Dreiņu Kundze atbildēja, „es vēlu
pēc bēdu biedres ar lūgumu. Dzīvēdams, ka bērni
beigšot izdalīs mana vīra no manu agrāko
Rūnīgā mūžā; bet tad nu ladzam neatstājot
ari manis bez zemes un bez vajadzīgām ēdam. Lai
tiem jēl man ari kaut kas, ar to pusliņu glābties no
bēdām. Lāsesat komitejas locekļiem un vēlot tā kā
būt iespējīgs pēc taisnības manu prasību aizstāvēt.
„Jo lielmāt, dārgais no vīra sērdz, cita bēla
tīr, sniegšies manas dzīves nākšanu," Lakis atbil-
dēja. „Es to esmu domājis jau no sēres, tīri grūtā
Dzīvēt jūsu pusē dārzā, vai to pārstāsu dzīvotiem,
vai ne."
„Nā nu lai novēlētos jo cītāt es varu tad izvā-
dīta ir no tīs pusēs nākotnē gājis pasparnīties, ka
man tagad vēl ir," J. Dreiņu kundze atbildēja.
„Nu to zemes gabalu nemīt jēl dārzā cilvēks, cita
nākšanas cita
Ģ. Freibergs
„Tas vīts tīsa, lielmāt," Lakis apliecināja, „kā
tad jums jūsu pasība jāsniedz ar rakstu,
jo kā man liekas, jūs pēši tai zemes gribētāji pavēl nevēlē-
dāties pēc komitejas priekšā.
„Jāiecēs jums par labprātīgu nodarīšu pēc jūsu
pārdomā," J. Dreiņu kundze notēlēja un sāka
aizrādīt. Bet Lakis ludza mazliet pagaidīt, ka
piegāja pie galda un izņēmis no tā vāzēm vīnstāla
papīras gabālu, pienesa to pie vēstnēs un sacīja:
„Es, lielmāt, sen jau redzēju, ka jums ir nācies
mans dzīves vajadzības, kuŗu jūs nespējat bez nevēlē-
šanās dzīvot. Es esmu bērnīgāks, vai vai nākdināt jūs
vārdu palīdzēt sniegt, kas nesaistās ar jūsu rakstos
Ebreeli un ieradām. Es esmu nopietīts, ka jums
trūkst apavi, un šie zābaki kas jums tagad kājas, ne-
var vēl kaut jūsu pusē. Ebreeli dzirdot no lakāmā
mutēm bīstamo, ka jums kuŗdīs pavīsam ari pēc
tās ēdēs. Es vēl ari vēsu tīsībā esmu domājis jums

Mātes pēdu tīna, kuŗā, nāvdamy pāmēnu mantu,
vēlēmy dēl Ādām dēlam ar bērnēm pa mēli para nāja
dēmēt ēdēpi, dēlēmā dēlēm: „Mēlēdēlēs dēpēmēj ēdēpēj
pēc mēr ēdēdēt, ādādēs mānēm

Ludiņu dēl no Valbas vecākos to zēnamus, kuŗa aprakstīts
Vācijas lielais apvērsums, pēc dumpja, J. Dreben aizsūtīja
zaļā.

Kamēr Linnums izmācīja to zēnumu ar atliecī-
go satura, tikmēr J. D. rundzē ari piegājapie zaļā
un lasīja grāmatu, vērsdams uz zēnumu
mazuļam. Zēnītis to skaļuši viņa izbārās; Sa-
zaļapals daudz darga mantu ar zaļpratīgu izskatu.
Linnums pa to starpu bij izņēmis vajadzīgo
grāmatu, ietinis to papīrā un, viesim pasmaidams,
sacīja.

„Šī tev zēnums, kuŗu jūs vēlaties"

„Paldies!" J. Dreben rundzē sanemdama zaļā.

„Bet ko Jūs drīkstu pateikt?"

„Pēc vajadzības," bij atbilde.

„Nē labi!" viņa atbildēja. Bet tāpēc man lūgšu tos
zēnumus, tādēļ ka es rīsināto vajadzēs kāmēs vēlēties
jeb turēt brīsmu darbiem pie vecā
brīsmu tam, tālāk no inteviņēm, no Pārikes abiem zēnu,
un tālāk no ticēšanas ražiem, no Krūmiņa lauciņa dug-
ņa-kāpēja no Honkamā dienas Bvidēja.

Vecīņa izrādīdamas Linnumsdēvam tā pado-
mu, „ņemies darbīgāmas jeb pārvērsāmies lābad
par Čalam ar mūžu ejot vēgriešies ari pie zaļā
Laiza," kuŗam pat Kārniņa dieļam iesaņojam-
mai iezpēja.

„Es esmu domājusi mai jau no bērnī-
ņa atbildēja, „Un grieķīšu zāmus ādļus tālīn
tālāk. Vīnīņam man pārīstāms kā palīsīgs
cilvēks jau no tiem gadiem, kad pēc atvarsāmas
no dienesta dzīvoja omnīkā manam vīram
pēc vecāku pusē." To sacījusi, viņa atvadījā
un aizgāja ar spiesīti rokā un grāmatu padusē,
zmeg apaustās rozjas grūtī cēlādama.

Čais bij pastāvēja pātnāčis mājā tādēļ, ka
jau bēdīnās pēcpusdienā no bēcēles, pārmēdams
Lade Valrenu pāri dēļiem un atvēdams
pārāsāna Rudz.

RVLM
5661

8

Šādu vienā nakšņotāju dienu pēcpusdienam pārejot ierodas pie Linnuma cilvēkēja Rungtu mājās, lielmatē Zeņ Drelfarn kundze ar spēcīgiem zēniem un sauc sadzīvē veselu pusstundiņu majas. Laiža jau nīsā vīras apģērbs ej pilnīgi nebadzīgs, mantkārs un tūsmu pilns, bet nevēlēja tas rūdīja vēl šņimes no agrākā lietuvēnā, jo pat bagātībās, ne kukstēt ari ies pejamai epodzīlaai. Vīras sejā redzēja ievērojami apgaismotā dzīvera labās dzīkšanas un cieniņi pārāk bēg angļgrāmatēm un acis dzīdzēja dzīdolmiņā. Ar Linnumu šī apsveicināja vīra ārāmā uzvaka aizbildinājumu, kāsidama:

"Pēdējā Linnuma kungs, mana pārī o šīlēm no jedzīmā lugt jūs pie šeis; bet tad nenožēlojā viņa ungāpsēdrosinājās, kā bēg ārāmā izskatīties vārgā, bet ēt ipēsī ārā apēsēs trukumā. Ātrādi jau gatī bēgu atnākušā grāmatā, nezināmā jumā nevārdu lugšana. Šī pēcēcī mānīs dīdzēja bāgāja pusstāvā nāvīs mūsī, bet piedāvāja mūsās dārzmāsēs dīvāī, ko ārāmu ēšlūgušī ēz dō brīdī, lūsī bēgu spējāmā atnākt pie jums. Jums jau, Linnuma kungs nezināmā mānī bēdu lietās nāvī, bet pārtrāvīsī nāvī notāsāmā vēl vārstā. Vīrs nāzīmāsās vīrs nopirkā ar vēstmi lēlām pārāsām, Rungtu mājās. Jūtī ēj pārādus jūmākšā tāvī tāsī spiedāmies. Bet sāsīnā un nāmāmā mānī popīrāmā vēl, tās gāmādēt pieaugušī māītē – vienīgā bērns, pārnāmā pāklāu šī pīnīgā vēntāle. Tādēļ mānī nā nā māmā vēna rādī, ēn vīrā lēhāgā bērās dēnā vēl bārkāitēt dīvō ēz nākāds, vēsmā, pa āzēnēm un nāgā dārī kīnāmī. Brīdāju Rungtu mājās pārāt, bet apbīfēī nāsāmās ēz mānīnāsās lēsībām vīkāšās bēz gālā ēgī un mānāja dāudā nāvās, līdz pēdējī ēz nāsā pāsāulēs nāvā bēk un ēz pāstīpā pāgālām mājās, kā spēcī mānīdāmies ēz lāmpīņ ēvēntārā, ātstādāmī mānī vīs pilnīgārā nēbādzīgā, nāda bāgāt ēsāmā. Mānī dīvēī, ēn nē dārbīņā jūs kīnāt, ēn nē vēl dīvībā vēl nā, ēdāmā vāsārā rāvēk vāī dārāmā nē pārīdēt dārāmās krīmnīcēī, uz vīrās sārā, pē mājās sōļā. Ziemu pēznās dārbā nēzāda. Tādēļ lāpu tīn ārāmā vēl par ādāvājāmās ādīštāmās nēzāīs drēbēs; un nāt tīs nāvās pāgālām, tādēļ nēzīnu, ēn nē kāpī sārā mālumā. Šāī bērnmāsēm jau ir īēsāīcēnāsās ārāmā kāpām. Vārārā nāut kā īzvātīēn, bet nā plēkšās trāmās ānēstārā, jō vēl jūdzēn vēl īēnā. Pēc kuģīņī cēļā zēļā nālpā mājā ir pārīkūsī

dārāmā nīnā vēl īēnā ātsēn pēnā.

dārāmā gāt nā ēz ātrāmā tālā nēdārīņā

19 gadsimta vidus mana izstāstīja, kuru bērzi mitinos. Taisni
pastāvot nākot gan vēl neesmu gājusi, jo pašlaik mūsu sieva agrunie
tur kādas mūsmas cilvēki, kuri ari pasaci ka gribot dzīvodami.
Bet es ilgi tos tā vares turēties. Pēcgada šeit ari mālam
cik tiem iespējams, bet vārdu radam ir kāgs. Pie jums es mē
nesu pie aperismotā un pacieciga.....nē, tas nebūs
īstais vārds. Labāk, nē ir latviski „die Toleranz"
„Iecietība, tolerant – iecietīgs" Linnums atbildēja. Bet
šis vārds ir caliks gan pasta jaunākā laikā."
„Nu tad man pasaka nevis pie pacietīga, kas iz-
vārtu laikam, tā kā gaudulīgs, bet pie iecietīga vīra
Pēc tam Kantiliem un ciemā dzīras nastām ar lugu
kāpjoties
pa kāpnēm, paldies man mazais Laipes bērns par to, ka pie
Rangatu mūsas izdalīsanas kuru, kā dzīedu, dzīk iesaniesi,
tīnu ieveļkas un Kalstāta kāda lala ari priekš manis,
jo tas ir sagapis un nogriezuši tīapak mana vīra, kā
ari man pasās pelna un montajams no neaskiem.
~~Kaum Linnums pospēja ar to vēl sa~~

2 Ēr Pehlbalg walt mamu Ēr. 1876.

Linnums ar to atbildēja, ka šolietu viņš nogerēs
bija izbrauktājs par pienākumu ari tādu par Jelgavas Drelsu
Kandže ne mazu nelietu lagubi, bet nebūs kādu
leušoh izmaksums šim priekšlikumam kā ēja,
Kur vaļvat vastāsta dakadīlas.

Pahlbalam mājas zaimniece ienāca Launapu
tēju ar maizi un sviestu gan vienkāršā, bet glītā
kārtā juma. Linnums ludza viesīnu nemt dalību
Ko viņa ari nelīdzēs darīt.

Pie galda Jondželsen kundze ustāka valodu turpināt sa-
cīdama.

„Sava nākšanas vietā gan es mēs izrunājot ar tām
latviski, bet – kā nomanījāt – nevis bēk grūtībām un ne kā
droši, vēl domāju un kā pēja Jūtu. Kam tāvojamas ir vēl
dažas citas lietas, kar ne vēlētu izteikties vēl ne kā viens
ļ, kā priekšā garunā. Bet jums, Šinama kungs, kas
vācisku ieskat mācījušies gan izskolās gan ārzemju ieceļu, ie-
stādēs, gan iesīkumes, gan arzemju pilsētās, ir šāda alga,
ratīna valoda runājama, latviski daj vācisku. Tālab
es jūs lugu, ka runātum ar šī brāka lūk, beigam vācisku
Vēj lietot tā ar mieru."

„Kalab vēl?" Brancis atbildēja. „Pēdējos gados gan
mat ir bijis izdevīgas vācisku runāt, bet tā dažu gan vēl

gan prātīšu, cik vajadzīgs [illegible]."

Labrīt Rī ņem Dzelzera kungže ļoti runājis ar kaiņiem, bet vienmēr tikai viens vārds apkomādama, kaj pareizāk, pie kā vīnas palīdzēja viņas priekšā ar tādu dziļu valodniecības tīnā, bet nu, tik kad vaļa vaļu valdas strautinam, viņas runa čūlēk rituļa. Vispirms viņa vaicāja:

„Sakat, Ģimenes kungs, redzēj labi ešot jūsu jaunā vācietē."

„Kādviesiem nav nekāda ieraida uz vācieši vīnu vāc[illegible] dēļ, bet tīri nemieri pret mūsu ciltsvīnas līdz pārstrādātu tēl atkārtotā uz ciemu iedzīvotājiem, tīnamā atkildzēja. Turklāt tos nav nodarījuši par ienaidu, bet par dzīšanas pēc vienlīdzības tiesībām. Ja kādas vietas ir notikuši mantas postījumi vaj pat uzbrukumi bīm tam pie dzīvībām, tad tādi gadījumi ir kādatmīt tīri par dzīvnieku un pervērtīgām akliecībām kaut kādu netaisnīgu vaj pārvērtīgu dēļ. Līdzīgi gadījumi, pa tamsu, nospēj saudzēt izdzīvot tautiņā no dzīves nartūrā un tīri kā zaļiešī zeļļus par gadus ir ājusi [illegible] bejēnā eldzīvotāji - mazuļi nozīmē ļaunā - izmantotāji un vīsu mantu bērniešī savā rokās, tad aizbēgušī par tautas pratā vaļā. Tādēļ kapsāsts pēc pārī par pspiedēju jēb izbēgušī, jo kungi ir sēlpārī par veļiešiem un zaļiešī par kungiem.

„Pēc vīsa minētā mazuļiešī nartā, jādzī pēdējās laikā ir centušies būt tīri labpētīgā, palīdzīgā, un ari laipnā, ja cik vien iespējams. Man pārīstāmas pārāsas mūsu nieces, kaņām tīkāties ar ari līdzīgās centušies kungi palīdzēbās kā un nauriem, bet ari tās vīsmaz pašā gājis mūsu no ēd, postīšanas. Tur kādās kapsālamās kādas dīlāsas nevīšīgās jūtas, ne kā pārīstāciēm tīesībās vīsi."

„Jau jau viņi būt, ne dažām kriekšiem bet niem ir [illegible] par tīru gluži."

Ha ne sautīti tīn eldzīvotāji tādi vīsās kārtās un tā pat mūsu nieces ari, kas kuru bai zīnā nav ko sūdzēties, jēb kas tīmejas uz vīsā kārtā acīs kādēļ pā, [illegible] pārveidīsim uz mūsu nieces ārējām pieāstrādēšanā, tad izskirīda nav iespējama un jūties vīsai kārtai līdzīgā, tapēc ir ir ēdādus bet izskirīšanā paiga [illegible] nasku nesejā kārta ari kārtā ir tīnama pēsturīga pārāstāja, ka ne kādi pasiem tīcamākā kēna kamiem jādzīs par tēvu un [illegible] grāmiem." Tīnamā atkildzēja.

[illegible] par tādi kādi kādi ne vīsi pēdējā [illegible] par [illegible]

XII

Kiema tiešām arī beigām. Smiegs jau vaļā, straujām šāva Kuzneckā. Dzīvais bij jau cirulī, nedzīvais mēlnie stādīts pie viņu kūkiem un pūpolišķu vitolos. Saule spīdēja jau zilīšam stāviem pa lagūnu istabās, kā aizmirsusi ilgāku laiku, kad nelaimē bija izgāzusi kādu no mūsu jaunās darzos, kur vispirms varēja redzēt uz jaunās vasaras.

Arī Brancis Linams bij gan budams bēž baltās kreses, tomēr kā ilggadīgs medīšanas tīkls, bij iekopis baltās auglu dārzkopju baimnieka atvēlētā zemes gabalīnā un pakļāvis saulas biltumu bajusdams, bij atstājis baltus istabas darbus un baltās dārzkopja apģērbu aplūkojis mēnesi un izgrāvis zālāju, kā darbu pārmainā, vēl pie viņa pieķēra citi rajāni Burgmanmuižas kalnā, ar vardēs izbāzamu lāpmu un nabadzīgās lūkmātes, kas kā ūdrā ludrā, bij Linamu noķēruši pie viņas.

Linams darbā nemāk neapstādamies atbildēja viņam: „Pasvārā lūkmātē, tā kā likās, no mana mūka kāda vajadzēja, bet kilīnēsa."

Šīvas nesējs to atbildēja zapata gan, bet grib jau lai lūkam īrādīšanas būtāja - lūkmatē aizkļūdusi kaušā, kā viņa pats jau būtu gan ātrāk uzsācis; bet nesaka cilvēkam, nevāda apsēsta nejēs.

„Ha jau drīz bilts kļūs Klock, nesos, staigāt beidzām Rojāns arī, Linams atbildēja.

„Mūžīgadušam staigāšana beidzām nejam nav vis īsspējama ar vasaru," viņas nesējs atbildēja. „Tadēļ cilvēkam nav vis tik bīstamas rojas rāmā, kemmiesiem, bij arī vaj blietam īrīvadamiem par mums."

„Vaj viņas arī īrīve lin blietā gan ir," Linams vaicāja jaunajam stādītājam.

„Nē, tik blietā, kā it un it nerā," viņš atbildēja. „Tad tā nakšā lieta kūkam grib ar Klumsinkas kā nevēl kādu kalbpātīlu dzīt."

Šīs ziņotājs arī to pašu atvadījās un aizgāja.

EVLM 5667

palīdzēt, bet iespējām to darīt pat jūsu vārdā. Bet vēl
nu arī viss jūsu dzīve ir no šīdu lietām nospiests dūkā; dūkā apakš jūsu vārdus un jūs
tomēr nā spēlīgi dzīvojāt cilvēks jūsu cietās
un pūnesās, tad domāju, ka nenopelnāt arī manas
vaigās, bet tātēn varētu arī lieldienās palīdzēties.
Šā manamā vīrestēla mīr pastāta para,
kas manas mātes Jānītēs Latvietē bij gadā
apavu tērpiem cilvēkiem, bet mazbērnīte
gaja Gaismiņa kāzēs vīrem. Jūsudams
no galvas arī cēmu domāju priemerēt jūsu vārdu
un domāju, ka tas izdabūs. Apbrīnojums i ārzemēs
austas no baltiem linēm un dzīlauna adu.
Klāts ir viena pelēkas nāsu diegu kārtē
no ārāda vēl tāpat manas mātes tīnī no ārā
nas pusē mantām. Vīnam nevīga bet jūs
iet par sīmtē gada vecum, bet ir zvaigži, pa
vīsam no valkātas. Ja nu jums nāv gan
patīku pret šādu latvieša apavi, bet labdabī
pieņemt. Vēmam vēlēšos, laižam tas dārēs.
Kāuš zēnā no mātēs brīvētēm. Tad tālāu
šā ārā vīrestēla ir gulēs zēga un arī mātēs
mau no mātēs. Vīnā laj atstājam turpat šanē
tīnī dūkās. Vēna tāgad ir mau, un arī tā, nā
pārēdam, manu dzīves pātīvs, bet lī atau
līdzēu, ņemat, lielmāt jūs. Es adīstu, no ne
nāmam na vēlēna rajādīta pēc tīj, ne
jūms. Pēc tāgad pa manu ēgo pāmlūtnas
laikā ir mīnajusēlēs pakārgāt no kādem
pārāzam vēsēlu un arī nēlietēt." Ranas pakāstē
mētēt plus stāsēlēs tūādēs ir dzēlēn mūnīdēi, kārā
tās ēnāmā dūkā sustīnāta no tēlēs nēgaidīta bē
pārtēkēm, ka ēidāsēs tūrēlāh, nē nēlētā tā gaidī
jūsē dzīvēdāmā ēvētās brūtūs vīdū un pie
dēvēdāmā vēl pie ienīdālās dzīves vārtēs.

„Jūsu, lielmāt, nenīt gan nē vēnīs jūsu
pēdu dēl Lāgīs ābēl lēpā; bet vārgāu bēt
nē dārīs, nēpazīdāms jūsu lēbdārīgās dālēās,
dēmā grēcīgī tīs pēdēns ienīdālās dzīves
vārtīs dēl. Bet pēc tā jūms nāv vēl kārtē
tēs, jūsu lēbdārīgās un lēbsīēdīgās prēcī pā
nīēcūms vīsiēm." – Ka, bēt, lielmāt, jūms ta
nīm dāudz tā nēzāmā – pārāsāmā tīēs. Es dārīu gan
lābpāt tā gārā nēkādmēēnu ēēdēn, ēs pēcēēt
jūms nēst, bet vārārī tēēn nā mān
bāl, nā nētīns gāismā ātpānāk."

RVLM
9661

Visām kooperativām organizacijam!

Katrai kooperativai organizacijai vajadzigs lielaks vai mazaks daudzums dažadu grāmatvedibas un darbvedibas grāmatu, veidlapu, dažadu instrukciju, statutu un c. t. Šos kooperativiem visai nepieciešamos materialus gan cenšas izdot kooperativu centralās organizacijas, bet visu šo darbu tās nevar veikt, labu daļu no šiem materialiem izdod privatie uzņēmeji, pie kam drukas darbus izpilda gandriz tikai privatie uzņēmeji, piemēram, vienigo kooperacijas žurnalu »Kopdarbiba« iespiež privata drukatava, L. K. K. Padomes kooperacijas gada grāmata, visadas grāmatvedibas grāmatas, kooperativu statutus, dažadu izrikojumu afišas tāpat janodod privatām drukatavam.

Tādā kārtā liela daļa no kooperativu izdevumiem ieplust privato uzņēmeju kabatās, caur ko mūsu kooperacija tiek vājinata.

Paturesim pāsi savus līdzekļus! Dibināsim pāsi savu Kooperativu Izdevniecibas Savienibu, kura apgādās kooperativos ar visiem nepieciešamiem grāmatvedibas un darbvedibas materialiem, kura rūpesies par kooperacijas rakstu izdošanu un izplatišanu; ar laiku ta, varbūt, izdos savu aviži, kura brivi varēs rakstit par kooperacijas un lauksaimniecibas vajadzibam.

Ņemot vērā šādas kooperacijas nepieciešamibu un uz vairaku lauksaimnieku un kooperativu ierosinajumu, Latvijas Kooperativu Kongresu Padome kērās pie Latvijas Kooperativu Izdevniecibas Savienibas noorganizešanas.

Darbs ir veikts un Savienibas statuti jau reģistreti. Š. g. 14. decembri pulksten 4 p. p. L. K. K. Padome sasauc Savienibas dibinataju sapulci Rigā, Antonijas ielā Nr. 19.

Sapulces dienas kārtiba:

1) Sapulces atklāšana un sapulces prezidija vēlešanas.
2) Latvijas Kooperativu Kongresu Padomes ziņojums.
3) Savienibas nākošais darbibas plans un budžets.
4) Savienibas pārvaldes organu vēlešanas.
5) Dažadi priekšlikumi un ierosinajumi.

Katram kooperativam, kurš vēlas iestāties Savienibā, jataisa lēmums (pagaidām pietiek ar valdes lēmumu) par iestāšanos un jasūta savs priekšstāvis uz apspriedi. Pieteikšanos var iesūtit ari pa pastu. Sapulcē varēs piedalities ar balsstiesibām to kooperativu delegati, kuri iemaksās iestāšanās nauda.

Saskaņā ar Savienibas statutiem iestāšanās nauda ir 500 rbl., paju nauda 2500 rbl.

Šis zumas nav lielas; tās var iemaksat katrs kooperativs. Tāpēc pēc iespejas lielaku Savienibas dibinataju dalibnieku skaitu!

Rigā, 1923. gada novembri.

Latvijas Kooperativu Kongresu Padome.

L. L. Č. drukā. Rigā.

91 netiek vērā. Pēc tam, Moja, aizejot pie savējās vēl
vēlreiz, kā tās nomierina. Ķēta pavadī iesim
visi trīs Grejam. Katrreiz atstāju skolu, nemaldīdamies
līnijas, tvi, Moja — mācītāj mūžam tās dievgalda
galda malām un pats steigšus to garām aizlaižot
taču. Kādēļ cik ilgi vēl ārā skolā?"
„Lainam dēlu nedaļ," mātēm atbildēja.
„Nu tad tu zini izmaksu, kā vajaga," vecais
Kruskens teica. Abas vecākās iestājās savās
dienesta vietās: Moja atpakaļ pas vecāsmātēm un
tās par ganu meitu un es šāk tur par algādzi
vēj par puidi.
„Bet mīļais vecais Kruskēv," Moja atzāna
savā sārti-zaļganā balsī. „Uz ko laiks tur pie
savējās tiekam mērīta, kad nekā nav no rīta
šūk 2 Man beda vien ir, ka tu par manu abām
un tagad jo vairāk par manīgadadamus
tik grūti nopulējies un pats dažādu trucī
bām cieš. Es labāk iešu savā mahadzībā
nāde badama, kad tik tas manis dēļ nav
tik bēdīgs grūtumu jautājumam."
„Mīļais bērns," vecais Kruskēvs bēdīgi
rustīnāj, atbildēja, „caresim nomaļāsimies
uz to bagāto un vīsnāligo dēvēju, kādēļ
nevieta neatrasta un nepamet ~~mamu~~, kas
tik pie vina mātēs. Vēja nāda nav paisuma
ta nozēs ari mums mūsu mahadzībā vaj
jēl ari to mākinat."
„Tas gudri gan," Ķēta piebalsoja,
„Moja vairāk ari nerunāja un savā
bērnišķā palārā tālāk iet. Bet Ķētens
nomalē beam kādēļ nav
Vecais Kruskēs, vajes dzirdēt Moji
lēdzu, sēt."
„Kad jum tpini vēn tā izturēties, kā pie
mākās, bēd aj." Vecais Kruskēs atteica.
„Labāšu gan." Par to nav beda," tā Ķētens
vienu nodrošināja un stūķēs ārēs Ķēta
Moji līdza.
„Bez vajadzības, bērni, nekam dzīvu nepa
liekat. Kad atnākšat, tad ieturēsim vakaru
tēmas," Lakis bērnu meitenēm pavēl.
Ķēta pēc agrāk bērnasdēm, vīsi trīs iz
gāja. Vecais Kruskēvs, sadzījis abas meitu

Un tas tiesa, – labākais tas galiem. Es ārstēju gan vienu kungu viena pati." P. Dzelzītis rūpīgi bauda, viņam kaut kādā veidā un vēl kādu dīvainākā pakārtotā stāvoklī pakārtotās. Tad atkārtojies, izgāja ar spēcīgiem zābaku, kāju paraksti. Ta sunu atkārgadamies labāk.

Kaķim apsēdās ienākot Katrens ar sunīti vienam priekšā. "Redz nu, ražais kundzīte, kā es dabūju minēt, pienāc nu tu tūdaļ tas tiesas pēc pēdas un tad man nesaraksti."

"Vai es pareizam negribēju tev vēsti sūtīt?" Kaķis vaicāja.

"Bēdīgam vis nē, bet tik aitā reizē," Katrens atbildēja.

"Un tad jēlā vienā notāsi, un solīti," ražais kundzes atbilda. "Bet nabadzīte es tev tanīs neatrādīju, pēc tam!" negaužēn? pēvēlkdams mīļām dzīvnīte sēlēs.

"Mīļais kaķenīt abam ražam vēsti kundzenē ražu un sāpēja!" "Tatad, lai es neizgāju ārā."

"Ēsi ja, bet atnāc gan; bet pēc tam, ari to pūtā" ražais kundzes pārcēlināja. Vaas zaļam ražās mēsa, ra tie, kas spēlē "nienamer un vien ēsinat, brīž paliecat vēci. Vajēs ari gēlēm bēt ražai."

"Hm!" Katrens galvu pagrozīnādams ciekšā.

"Jāmējiemēs nāvēdīja un ražais kundzēnē pastnēsēs.

RVLM
5661

XIII.

Sāchās, un zaļam pusē, pēcam, kad viņš tik ražā un vāpludamies uz bērnēnu, kā ar vēlēšanās lasīt pārēsūnāšanā spēcīki, pēc vārda, ražā kundzēna ēs un mēja piedalījās ari mēja Lāčmēsa, abas mēitenes mēja izpredā jās ieš pēc rāsā ražais kundzēs galva mēja sāna dzīvoklī viens pēt. Pējēti atkārojīs, ārā gēlēs kūpēs dūrgam un dūnāja. Tad ārā lēja tīna aizlēja tīni, izņēma no turienes viegli dārāda dzēlē, dzēnā sasiēta nastu, uz līna to uz galda un apsēdās mājās. Tad ieverza adatēi tamēn diega un nolika to uz galda un lidzās ādu aso nolaižas nāvi. Pēcam ražā mēja nāsti vālē un izņēma no tās lēlī stāvēs mēlēs apgērba gabalu, ar zaļam priēsu, sāl tālnu apzīmēl, pēc tālāinēm uzplatīšēm, spīdīgam zēltēam pagam gan priēsā, gan aiz ausīm, gan piēdāsēnu dūrgalēs. Tās bij viņa

lux, ar veeas maines doniņu." (Jurpm)

Tad zemes pavalgas zaļumiņus ar kāvestes, iztek-
lēja to vīnu saturu pa mārauriem tauciņiem,
tā vienā-pārtaisnu pēcēs bēgis, ielikdamies tiem
radu mārauriņu; pēdīgi sadzēja vēl vārtu ga-
lam garkāju tipsat dīvaiņ dalās, piebilzdams:
„Tur ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ dalās iet."

Saldais plaunis pa vārtiņi vēnu tris iztinas sa-
dalījums, ka sajūt vaiņ ārvar, kāpis gajis iztaka
apgaiņ, nema no pagultes lauvā savu zoha-
ņas, apskatīja tos un dažādi izspaidīja, beigās
noteikdams:

„Vēl nu gan nazamus vabaru vārbut izbā-
res, bet kur tad celsies jauni? Pēdiņ par jaunu
gaiņas celš, un naj tur nekāds ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
jau rādīs cauruļu apakšā."

Sākanas ar nvslaucīšanu pospodrina-
jīs, vīnš tos nolika atkal pagultē un pa tam
sagriezā sev ar naži pačāndrētu tabāciņu,
no pa tam sākaņa mākā, protams, tīsidamies
uz celu.

Ķītlalan jēzvīca no punošanas ožas
neitenes no punošanas un ožām kāj pušķu
vīsi rozās. Moja sačurīsēja, ka pasada ma
no svīesloņēm, melngalvītām uzvītām pušķīti
lēzka to glāzē ar ūdeni un pienesa vecam
Kanslēram, sacīdama:

„Sē, vecais kanslēr, tev pienāc pāvazara
sveicīņi."

„Paldies, meitiņ, bērni!" vīnš atsauca. „Laikā
jūs tikumi nāca ar tā uz Ģeidīnas mīļdīņ
šās pārkāpās agrāk pavasari. Vārnus gan nāca
nosēdās, bet eilvesen tikāmies jāpa-
tīt ar mazu aizraisīšanu ari uz mūžīgu
— Pēc nu, bērni," vīnš pārtīņu mūžīgu
tālāk! Mums jāsāk domāt par ražīņu
un par vīnu nākamo nedēļu. Vispirms ejat
kambarī, tur uz plaukta jums abām priekš
rasānās nedēļas ir sadalīta iztīna, abām
gandrīz vienādi: ar pusklaipa maines rātsi
un ar pavalgu klāt, bet mazai dalai paliek
turpat ~~[illegible]~~ agrāk doniņa ar bierpienu. Tīras
maines un kulītes ir turpat. Sagriezāt iesākumā
ādaļjamu ~~[illegible]~~ drāniņās un sakārtojat
kulītes, aizsiejat un sakārtojat lādē, ~~[illegible]~~ pa-

9. gada mundāns, ar kuru tiesā ahlaistu no Kara klausītāju. Viņš izlēja to uz galda, attaisīja vietas stāvai apraksti. Lakāns pusē stāvēja nema nakti un aharādīja rupjo tur drukā ieņemot, mans atlētu, izturēja glīti aharādīšanu, aptaustīja uzmanīgi apraksts skāvi kraisā pusē un paklausu pie tevis nokāpstāja: „Ir gan turpat." Tad nogulētāja tīnī apakal tatā pastā vārti savā gada apgērbu un nu tīnā papīrēju valā, kur ieņēmās lielrīsais kalta mundāns galvals piepadomīt nullē pārtikā. Tā nu tā mana ilgā gada rupjā tatumpitā saldā tavalgā, ko remainīju launa reizlauna paglutināja vaj tikai, gan dē na dams saglabāt priekšmāņē mājas sēr, bet nāk citi ari liela un neatlieksana vajadzībā pa priekš. Otrs aprakstā stāvēs lai palīga ahnai lidzīgai vajadzībai, bet priekš tevis pašā jagadā no jauna."

Pēc tam viņš izvēra mundāns kalata grāmatiņu, izņēma no tās datus mundāns papīrus, pievērsja pie tem pie mīnēta zīmēgāla, svārīja rupā, ~~[illegible]~~ ārīši, ~~[illegible]~~ tazīmēja svārīši pēc svārīšā, svārīdāmīts ari nāder citā rēkā na lupā, bad bēgas vacīja, visu novēlušāms: [illegible]

Vajadzīja izrāvāt pēc tuvajās dolā sēkāsta; ja tīn varbūt nedīrs dēļ gan vīzas darbu algā; bet viņš jēl pagrīdīs, kamēr dolenīju par padejo līnu kālnīnu."

Ūtrīsajās adakal pīpīti un brīdīnu palamajās, kuriš atkal šāka pē tevis runāt:

„Tas nu gan ir tīs, ka ar mundāns līdz tīšā varbūt tauri, bet nā na līns ar ūtīnu? Līdz gan ēj jagadā kā vēna nedēlas kale Katrenāme, bet nēkamēn dīrām nēļolīns vajāga dēļ ari un vēl trīs dienām (vēlāk) celā mūžēs priekš tevis. Gadījās gan esmu, bet nu jēsēt, jaluksā pie launa badolīt."

Šo tevajās viņš celas un iegāja ranas rambaušā, kur plaukšķinos ķī bahāis to no spēgis iegūsot. Vispirms viņš paņēma svārīgās mētēs kleipu, pārpriešā to vidū pušu ar tevu abā nēkī, apsvārīja ap ahas galus un bēcīja.

„Tur viņām ahāns bīs dīzgēm; es ūtīrēju,

Балтійская фабрика конторскихъ книгъ.

Изготовленіе конторскихъ книгъ всякаго рода. Печатаніе книгъ и другихъ типографскихъ работъ въ обыкновенномъ исполненіи и въ краскахъ. Новѣйшая переплетная мастерская для простыхъ и роскошныхъ переплетовъ. Позолотное и графильное заведенія. Изготовленіе штемпелей всякаго рода по заказу.

Фабрика и складъ конторскихъ книгъ, типолитографія, переплетная мастерская, графильное и позолотное заведенія, изготовленіе штемпелей, писчебумажный магазинъ

Рига, Дерптская 50,

собственный домъ.

Телефонъ 78-02. Почт. ящ. 1233.

Адресъ для телеграммъ: *КОНТО — Рига.*
Адресъ для писемъ: *почт. ящ. 1233 — Рига.*

Складъ и продажа всѣхъ конторскихъ книгъ для казенныхъ и общественныхъ учрежденій, кредитныхъ обществъ и ссудо-сберегательныхъ кассъ, фабрикъ, торгово-промышленныхъ предпріятій и домашняго употребленія. Складъ и продажа канцелярскихъ, письменныхъ и чертежныхъ принадлеж. оптомъ и въ розницу.

Умѣренныя цѣны и предупредит. отношеніе къ публикѣ.

Добросовѣстное и своевременное исполненіе заказовъ.

М. Г. Имѣю честь довести до свѣдѣнія многоуважаемой публики, что въ началѣ января мѣсяца 1914 г. я открываю въ городѣ Ригѣ, по Дерптской улицѣ № 50, въ собственномъ домѣ, лучшимъ матеріаломъ и приборами снабженную и самыми новѣйшими машинами оборудованную

фабрику конторскихъ книгъ и типо-литографію

съ переплетной мастерской, графильнымъ и позолотнымъ заведеніями, мастерской для изготовленія штемпелей и писчебумажной торговлей. Казеннымъ и общественнымъ учрежденіямъ, кредитнымъ обществамъ и ссудо-сберегательнымъ кассамъ, разнымъ учебно-воспитательнымъ заведеніямъ, торгово-промышленнымъ предпріятіямъ и частнымъ лицамъ предлагаю свои услуги по изготовленію конторскихъ книгъ всякаго рода для дѣлового и домашняго употребленія, заголовковъ для писемъ, бланковъ для казенной и частной переписки, счетовъ, дѣловыхъ карточекъ и конвертовъ, накладныхъ, указателей цѣнъ, обзоровъ и программъ и т. д. Книгоиздательствамъ и г. г. авторамъ могу служить печатаніемъ какъ цѣлыхъ изданій, такъ и отдѣльныхъ выпусковъ, въ одноцвѣтномъ исполненіи и краскахъ. Для различныхъ обществъ печатаю уставы, годовые отчеты, пригласительныя и членскія карточки, входные билеты, паевыя свидѣтельства, чековыя книжки, афиши и т. д. Кромѣ того, тщательно исполняю заказы по изготовленію визитныхъ карточекъ, извѣщеній о помолвкѣ, бракосочетаніи, смерти и т. д. Присоединеніемъ къ моей фабрикѣ образцовой переплетной мастерской, позолотнаго и графильнаго заведеній и мастерской для изготовленія штемпелей мнѣ предоставляется возможность исполнять всѣ заказы, связанные съ одною изъ вышеупомянутыхъ отраслей промышленности. — Также иногородніе заказы на конторскія книги, переданные фирмѣ по почтѣ съ точнымъ указаніемъ линіатуры, шрифта, величины листа въ дюймахъ, качества бумаги и переплета и времени доставки, и другія порученія исполняются немедленно съ высылкой по почтѣ или желѣзной дорогѣ наложеннымъ платежомъ. — Въ концѣ обращаю вниманіе многоуважаемой публики на то, что къ Балтійской фабрикѣ конторскихъ книгъ присоединена также писчебумажная торговля, гдѣ можно получить по сравнительно дешевымъ цѣнамъ всѣ необходимыя конторскія, письменныя и чертежныя принадлежности и готовыя канцелярскія книги оптомъ и въ розницу. Съ совершеннымъ почтеніемъ

К. Я. Полисъ, влад. Балтійской фабрики конторскихъ книгъ.

7929

LATVIJAS SKOLOTĀJU SAVIENĪBA BIBLIOTĒKA

Baltijas veikalgrāmatu rūpnica.

Visādu veikalgrāmatu ražošana uz pieteikumu. Visu rakstos spiestu darbu izgatavošana parastā izvedumā un krāsās. Moderna grāmatu sietuve vienkāršiem un krāšņiem sējumiem. Zeltīšanas un līnēšanas iestādes. Stempeļu izgatavošana uz pieteikumu.

Veikalgrāmatu rūpnica un noliktava. Grāmatu un daiļrakstu spiestuve. Grāmatsietuve. Zeltītava un līnētava. Stempeļu izgatavošana. Rakstamlietu veikals.

Rigā, Tērbatas ielā Nr. 50,

Telefons 78-02. pašā namā. Pastkaste 1233.

Adrese telegramam: *KONTO — Riga.*
„ vēstulem: *Pastkaste 1233, Riga.*

Veikalgrāmatu pārdošana rūpnicam, kroņa un sabiedriskām iestādem, kasem u. kreditbiedribam, veikaliem un dzimtas vajadzibam. Rakstamlietu, kantora un zīmēšanas piederumu veikals pašvajadzibam un atkalpārdošanai.

Pagodinos cienijamai publikai padevigi ziņot, ka 1914. g. janvara sākumā atveru Rigā, Tērbatas ielā 50, pašā namā, moderniem materialiem apgādātu un jaunlaiku labākām mašinam iekārtotu

veikalgrāmatu rūpnicu un grāmatu un daiļrakstu spiestuvi,

pievienojot tām grāmatsietuvi, zeltītavu un līnetavu, stempeļu rūpnicu un rakstamlietu veikalu. Pašvaldibas, kroņa un sabiedriskām iestādem, kreditbiedribam un kasem, skolam, veikalniekiem, amatniekiem, privatpersonam izgatavoju visas amatdarišanās, veikala un mājas dzīvē nepieciešamās grāmatas, vēstuļu un ziņojumu loksnes, kuverus, formularus, veikalkartes, rēķinus, pavadzīmes, cenu rāditajus, čeku grāmatiņas, dalibu zīmes u. t. t. lespiežu: grāmatu apgādieniem un autoriem visadus rakstus vienkāršā un krāšņā izvedumā; biedribam — statutus, gada pārskatus, programas, ielūgumus, biedru un ieejas kartes, biļetes, afišas; privatpersonam saderinašanās, kāzu, kristibu un citu svarigu dzimtas dzīves gadijumu ziņojumus, laimes vēlejumus, vizitkartes u. t. t. glītā izstrādajumā, par mērenām cenam. Pievienojot manam uzņēmumam modernu grāmatsietuvi, zeltīšanas, līnēšanas un stempeļu izgatavošanas iestādes, esmu spējigs ari visus uz šiem arodiem attiecošos darbus apzinigi veikt. Ari cituriences veikalgrāmatu pieprasijumi ar pamatigu liniaturas, burtu veida, lapas lieluma collās, papīra labuma, sējuma stipruma un izgatavošanas laika noteikšanu, kā ari visi citi vēlejumies tiek tūliņ ievēroti un preces bez kavešanas pa pastu jeb dzelzsceļu uz pēcmaksu izsūtitas. Bez tam vēl daru uzmanigu godato publiku uz to apstākli, ka rūpnicai pievienots rakstamlietu, kantora piederumu un zīmešanas priekšmetu veikals, kura patīkamakais pienākums būs aizvien uzmanigi un apzinigi nākt pretim veikala labvēļu vajadzibam. Apsolidamies caur apzinigu, lietišķu darbu un korektu apkalpošanu manas paziņas katrā gadijumā apmierinat, lūdzu pagodinat manu firmu ar saviem apmeklejumiem. Augstcienibā

Karlis Polis, Baltijas veikalgrāmatu rūpnicas īpašnieks.

Darbu lietiška un glīta izvešana noteiktā laikā.

Mērenas cenas. Korekta un apziniga apkalpošana.

Skolotāja

Mahzibas:

Walodas-mahziba

Rakstīšana

Valodas-rehkinschana

Zīmēšana

Dziesmas-mahziba

Vingrošana

Ģimnastika

Rokas darbi

Zīmēšana

Ziņiba par dabu

Ziņiba par zemi

Ziņiba par vēsturi

Ziņiba par Dieva vārdu

Ziņiba par Latvijas valsts

Ziņiba par Latvijas valsts

Ziņiba par Latvijas valsts

celiniekiem ir lielāsais šalaina postu, bet [illegible] nieks, vai brauejs nekur palikt ne dīn na [illegible] ir tad nākt bij „paparādīt" tirgus pilsētā un izmaksāt dieždan laiku, bet celā ārā vis tā neveiksmē aizgājis, — nāja uz beigām akspārījās, bet pec šīta apstājās jau maja gan īsu.

„Un tad pastāstāt, no tai [illegible] pilsētā [illegible] vaj dzird," [illegible] nāja [illegible]

Redz, nevēl nevarēja [illegible] tāda vārgulīgā gurdenumu, vārgotaras paturēdams, visa [illegible] maka nuskibis un ielaižam [illegible] darbību. Tik [illegible] mi lielāka. [illegible] tie [illegible] pās nemaz vēl nāvēdz [illegible] aizpērn ir iesākts celā [illegible] stāvs vēl pilnīgi mierā. [illegible] ārī darg [illegible] lidz vēl darbus [illegible] neiespejama [illegible] algas [illegible] darbus [illegible]

[illegible] vēl [illegible] [illegible] [illegible]

un izdabūsot šīs eiropeiskās pastāvēs nakšņojamās

"Tad un kādēļ," smiedamies teica. "Tikai nav, kāpēc tas ir vīrs ēst."

Tad viņš [illegible] vēl, pēc brīža, "Kāpēc, ari par smiedamies, stāsta tālāk." "[illegible] vīrs ēst." Pēc [illegible] "Vēl [illegible] ēst." Tad un [illegible] mantas, [illegible] tālāk, tās [illegible] no Zīrdes un atrasās mājā nāmeņā birši."

"Bankam jau [illegible] bō to bīte ari pie mums," Sauja [illegible], [illegible] pulce, [illegible] Tālāk pasās domās [illegible] sarūsētā. Vakar jau [illegible] gaja apnākt [illegible] jumi un [illegible] nāvē ar pie [illegible] Nodinu [illegible], ne nedrīkst atkārties. Bārs jau man ēst [illegible] Sacijis [illegible], [illegible] mani ari [illegible] no [illegible] dolu [illegible] tālāk."

"Bārsku pārdomājot," Sauja turēja tālāk.

"Bet ja [illegible] tā [illegible] un [illegible], vārs tad [illegible] ar [illegible] [illegible] dalīšanu?" Tad jau [illegible] to vārs [illegible] - Es vēl [illegible] grībēju [illegible], [illegible] mani ari [illegible] no [illegible] dolu [illegible] tālāk."

Bārs jau gandomajas, ne [illegible] pasāsnuši [illegible] Lācis [illegible] "Kā [illegible] bus [illegible], to [illegible] - [illegible] laikos [illegible], kad [illegible] [illegible] pārēs. Tālāk [illegible] pārādījuši [illegible] vīra dienās un par [illegible] no [illegible] dolu [illegible]. [illegible] [illegible]."

To sacijis Lācis pakāpdamies [illegible] un [illegible] aizies, bet apdomājies, vēl [illegible]:

"Pēc, [illegible] apmēram, cik man [illegible] par [illegible] jūtu darbiem [illegible] [illegible]?"

Sūnēja paņēma [illegible] un [illegible] [illegible], kad pasāja [illegible], [illegible] [illegible], ne drošī [illegible] vēl [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

"Labi gan," Lācis sacīja, atrādams to [illegible] par pieņemšanu. "Bet vēj varēsot pasi [illegible] [illegible] [illegible]

92 nastiņos paisā, radā kādu lēcienu, bija tās šķersoņu pēns, kādu pleca un šaušu mazeiņu nastiņu nodusē, spiežā rokās. Meitēm vienai vai otrai ļoti nesamas tik daļas grāmatas. Moja izejot nēju neapāva, jo selā, nā ļoti mīnums, nacās ārā pāka vietās pa ceļu, nos tomēr nebij vairs visai aukstā. Katrenam gan nācās kruskens ļoti liels pastāliņas uzaut, bet pie ūdens nonācis, not viņš tam [illegible] uzsauca:

„Odie, šēdi uz rokas!"

„Tas gudri gan," Katrens atsauzās un, kā jau dārzeņi ierāvēji ~~bij pum~~ palēnām ~~ies~~ pāršēdās ~~uz~~ uz Kreiņa rokas, tad ar šauru balsi rādā apnācās ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ apā. Nesh, tad uz viņš jājot grozīties uz tāsiņus šēdēt, it kā uz rāda stipra [illegible] ar tādu šēja īstākšmi, kā nad gribēts šaušī: ē, kā [illegible] man? Ciņ reiz un viņš nesis mani pušēm kuiros gan uz skolu, gan atpakaļ, kur pats arvienu šaušja, kā cēla neatkāpe pēlos [illegible]. Ķīrsmiņušiem šausumu, meitēna atkal jautāj nolūca no rokas un stūrējās rājam lēdē, ārā udenam, kur tūpat nebij kādas pūr tīrāsnu pārī, jo dažādi ūdenāja uz tāsēliņas bēr raidīšanu uz neēši kruskēra rokas.

Ejot uz skolas pusi, Katrens šēnema to pašu neēši kruskēra roku, uz šūsa, nekin ēik reiku bēk bēdām šādēts, neēnāja to šurp tūrp un vaicāja:

„Vecais kruskēr, uz kurienu tu ēsi; vad ārpi atstāti mazēitāj mūiņā?"

„Vaj tās atkal jau nāk gribēs, neēsi tālā vecais kruskēs vaicāja pretī, „vad šķeitēs vēsu ātri uz mīnuši."

„Ā vē!" meitēna atraidāsi atsaucāja.

„Nu tad netūjāsu nelaiku," vecais kruskēs pamācāja.

Ar laiku varēšot dabūti mīnuši pa šī mānu gājēnu tūpat vā vīlaiku par trešām pastālām.

„Nu tad netūjāsuāt?" Katrens, vā no viņa vārdēs atkāpu ~~[illegible]~~ cēlies izsauzās un šāvēināja pāra reiku jo šķīrsi vecā kruskēra rokā.

Skolas turumā vecais kruskēs līka Mājai selmalā nokāpdies un apakš kājās, nāmēr viņš Katrēnu novēlēšot šāpēt. Cēļš turpmāk vēgarāms ēsot šāmās un par apāvu kāu bradāšanu vairs neēsot bēdas.

Atnācis atpakaļ pie Mājas, Lēkis šāka parlīdēnāties, kaj viņas jaunās ~~un~~ pirmkārt ēsmantās un jau šīmā bāšanā taidītās pastālās ir pārīnā lielumā. Viņš pa šāpēja pāsnu gālus, tāsādāmus vaj pirkstī nekāš spiests, bet dabūja pārlīdēināties, ka ir tālā pāsā laika. Nāmēr dūjās bij Katrens ari vēl neatskrieš, nā atsvēcināmadāmies šāsēlāsēt vēl gandrīz pavisām tūsā; tomēr uz neēši kruskēra pamudinājumu gribēs drīz atpakaļ.

Ābēi tālāk gājēji šēlāja kāsam, nāca nāramadāmi. Mājā ar šāvēu nūsēo dabū nāca neuzšāka un [illegible] līnās ēsot nāgrimis šāsās domās. Mācibnīeka mācītāj mūiņa

RVLM 79.8.

Приложение къ отчету за 1909 г.

На вопросъ циркуляра Военнаго Министра отъ 8 дек. 1909 г. за № 1265 имѣю честь отвѣтить слѣдующее:

4) а) Учебниками въ Спб. Оренбургскомъ Кад. Училищѣ въ 1909/10 учебномъ году были слѣдующіе: по русскому языку ~~грамматикѣ~~ „Русское Слово" I—III Григорьева и Алексеева и Максимова „Русская грамматика", по арифметикѣ для I и II отдѣленій Малинина „Рѣшеніе задачъ", для III отдѣленія — Проводина и Мошкина „Арифм. задачи" II, по географіи Курбеедова „Географія Россіи" и въ дополненіе ежедневно для кое сколько болѣе подробнаго изученія Прибалтійскаго Края Р. Каудзита „Географія", по Лит. чтенію Каудзита и Спрогисъ „Lekt. un skola" I—III, по латышскому Лайцкина „Latv. valodas mācība", по священной исторіи Дёдерлейна „Svēsta vēsture" III отдѣл. и для I—II отдѣл. Енде „Bibeles vēsture", по катихизису Г. Каудзита „Ticības skola", по церковной исторіи Р. Каудзита „Baznīcas vēsture". б) Отступленій отъ программъ и таблицъ уроковъ не было. в) Необходимыя учебныя пособія имѣются. г) Относительно конокаръ, кто изъ имѣющихся при совѣтномъ пріютной конюшнѣ устраивается всеобщія прогулки. д) Медицинскаго осмотра въ школѣ не было. е) Подъ надзоромъ мѣстнаго врача училище не находится. ж) Помѣщеніе удовлетворяетъ требованіямъ гигіены. з) При школѣ земли 1 десятина, отъ которой арендательно 1/3 отведена ко двору и дорогу, а остальныя 2/3 [illegible] ежегодно имѣетъ дохода 10—12 рублей.

Clevera ir kaulu dūdz no dzīvā ar dabas jēla radītas vietas un brīvām, bet ne rikotās un vienas dzīvības radītās, nas pa lielu vienumā pašas nepadzīsta radītās un nesatīsta kaut. Bet ar balsi un kungu dabas nosēbīm cilvēki sāka sev uz tiem un apgrābt?

„Uz stāda un dzīvniecēm valsti

„Labs, mācītas apskatīnoje. Tad tādas, ka radītās pats gribēja radīt un nesa nimas, apgādātās tikstošās labās, nesa to pasē cilvēki to spēti, ja ozum nesa ahlots. Solāls pasaules saimoda pašu un pakārās mūžīgās rokas pats tās, radītās un [illegible]

Bet kinatu zini pārgo. Na [illegible] laikā kā cilvēki ar [illegible]

[illegible]

Kajieliņā uzkāpuši [illegible] pretim [illegible] un [illegible] [illegible] [illegible]

Latvāņu dzīvošanu tā kā sasaukšanās, aklēdama ir „CVE", bet

100. Rudzīts, [illegible]

„Cilvēks Darvina pozīcijā" mācītājs A. Skujenieks tad vīns runā

vēsturiski par dzīves līgumu Dzīvībasnamā, bet tīnecēnu ar

rati, ka vīns runāts par ražīgumu [illegible] [illegible]

pasaules ējas tapšanu jeb izcelšanos. Pēc tam jaunākais lau-

ras ir Darvinam [illegible] par [illegible] [illegible] no jaunākās

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] vīns tālāk spriedis, tad tādi spriedumi nav vis

izreikšanas uzskatami par negrozāmiem. Tā ari nāds ieveņņāmies

spriedums nē, ja gribēts zināt, ka runā vārdā spēj

celties no zāles līdz Caloņai.

Lūkāsas šaņātās lūkā, ~~ņēmis~~ izrādījās lietās bērns

celonis mācījums, izrādām pārdārtāmā darbam bērns ie-

dīties, ~~[illegible]~~ kādā ļoti pārsteidzošā pēcādām pie

lidzārīnojumam. Jūs visi, mēzin cik reizām esat

redzējuši skēpjamies pāri dzelzs gāzes ceļu rindā.

Un kā tādas rindas sauc?"

„Par vilcieniem.

„Kas vīnus velk?

„Lokomotīves.

Un kas lokomotīves ir

Mašīnas.

Kur vīnus celušās? Vai pārsās izsauga?

Nē, ferbīnās izgatavojā

Kas vadīja to izgatavošanu, kāds bērnatēja?

Fūzmiers

Tad nu izņēmām, ka lokomotīvei vai ari citām

mašīnām izgatavotāji ferbīnās galvenā kārtā ir

inženieri. Ja ari nāviena no vīnem nepārstāmā,

tad šaubīties tomēr, ka vīsas mašīnas celvēna

vāgnūvētās un kārdinātās, bet nāviena nav [illegible] no sāvā

~~Un galīgā~~ ~~Bet nu vēl tālāk~~ ~~mums pārstāmā~~ ~~cēls sam~~

~~šanās vērtumu vilcēja, un ka to sauc?~~

~~Par ēnīgā.~~

~~Kur ēnīgā celās?~~

~~Uzcēlāns no kūmelīņa~~

~~Un kā [illegible]?~~

~~Kādā pīes gāzes.~~

~~Šaubīties ar to par [illegible] un pēlījumiem ēnīgā~~

~~[illegible]. Vienu tādi varētu jau vēl tālāk, ieteikt~~

~~šanās par kūmelīņa iedīmšanu, bet ari~~

~~to šaubīties aklēdā~~ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible].

RVLM 7662

104 Mazais zēns, kapēc tu esi tik drosmīgs

Jau pēdējais brīnums, no kā dēls atlaižas bailēs aizturēt vieglas, bet nav bastāde, tad neiznāca un pārpasaule un vīrs pārnāca jau vairāk pārdzīvojumu to no mutes pēc lēkšanas tālu, no traucēja dēla sarūgtināja

Un nav saņēmies ar visas radības dzīvēm, vārdu brīnumu tas nepārnākās! Nākošajā stāvā valsts darba dēlā gan izsita, gan ieslēja tā bērnu sunīši, kuros garums lēkšanas bāja dzīvnieku mazāku; tāpēc ūdens dzīvnieku dažādums no mīdīšanas valsts tās dīkā dzīvināšanas, ko šaurā stāvā ūdens tad, kuŗ neiznāca sinkrāsā policlinoti un sunīšu tomēr apņēmā dzīvība ar vojūnīgām mīksta bastāvdalām; jopkāpjam apakšējā dzīvnieku sauda, kuŗ no lielām pulmēm līdz mīslīdīšanas, kas bastāvam "tīra tad, nav no tām bastādīšanas vai vesels pasaules. Un pēdējā jautājumā to dzīvnieku ūdeņu un sāsta bezgalīga, kas līdz ar elkšanas apdzīs baustāmi, ieši kā ar tīlonīšanas un pabeidzot pie vismeicīgākās un grūti ierauganāmās kukaiņbiens. ~~Un tad nu, nav tīnam, ka pie dant kaut mazākā izņēmā zīmējot par atsmaksāšanu vienīgā nevar cokās no šeit, tar bet tīsa tās malta izvācīšanas, ko tās ūdeņa gratāns par neapskatāmā dzīvība plašumā, un vīgas nezināmā, nevis šaurākumā vai ūdeņu par no šeit!~~

Pa bastāvu mazais vēl mācās deva šo pārkāpjamu mācīt dabas, bet nevar palīdzēt vīs nepiemērots, ka pārsi nīdīšanā jauns pēc ūdeņa pēkšņi nedaudz tā, ka mācīties dzīvība rajonās pārī no šeit, bet atbēdzī to vismaz vēl nesaudzētās.

(Kas vēsā ūdenāmā pie dzīvības)

"Nu jā, tas pareizi," pamācīts pēkšņā. "Ūdeņā tiem es esi domājis un gribēju vēl aizmācīties, ciet bērnam tie aplūkoja dīvaina esamība, kur ūdeņam ar savu nieciņo pārtu jānostājas un tā ravar šaldāmās pārbaudāmās ūdeņā ar senāgiem dīvaiņi a dzīvojam un viņa darbu apbūnātāpēc:. Cīņā bērni ir tad darbi aut kungs! Tu esi tas vīrs ar gudrību darīts!" Tās dēlā ir, ir teic tā Mārtiņā godā un izplūdušās bīga vocēn darbu. Nesaņemjas mīļa jaunākā un jaunākās, ka ūdeņā mācīt jums tīnaigāmu tīnatā laiciņā nozīmē, jo bī mīnatne, ka ir vēsna no augstākām un dzīļā ozam, pie kuras darbojas pēmērā vīru mutu kaut uz to gars, nāmā lēdamā ser nevadās pēgnes. Bet es gribētu jums vēl īsāmā tīnā darīt ēsu nācis no izplatījuma bezgalība, no jaunā kārmenes mīšigā lielumā un vīnu nāk nerojāmiem aļiņu.

~~Nākošā atraimiens dabā gaismas atrāms ir pārī lielās vīs. Tas vienā sekundē apēj sauties pārtāmā reizes~~

, Mūsu acīs tīnaigāmes izsaucās ~~kīn tūrnu~~ aiz pie vīs tās tūrnu, kas jārādamā lauti vai vārēt no vienas uz otru. Tas izsaucās mīnus ~~tāpēc~~ tā, ka vīnas nosaukums nav vīs vienādā, bet katā dārzādā akālumā, kas mātu acīmā nav izkāpjamā. Bet pārī vīlā akālumā ūdeņā spīdēšanas ir brīnum kārī un pat vīlā neapskatāmā lielā. Mūsu ~~atrāmā~~ vieglāmā apēgāmās kārī gaismas atrāmu, kas vienā sekundē nav sauties ~~ceļā~~ tūrnu reizes tomēr tādēļ apkārt un tādā tīnā nozīmē līdz mūsu gar vīnu un vīnu cēlu dzīvā sekundes bet līdz saulē par ~~pēc~~ ~~minutēm jēb 1200 sekundēm~~ Bet līdz neplānam ~~jēb~~ pārī Jālaižai ~~saules~~ vālāts tīnaigāmā ūdeņā jau 4 stundās, bet pie tūrnās stāvā tīnaigāmes, kuŗas ir tāpēc dārā vīnas apkārt, ir ieti bez mākā pūspiesta gāja. Un tā tās var kārpināties gādu dārzā, gādu dīndāmās un nā

Už gala krstosiem, ne aj znadas na gala, nemalas, bet epist
Janam Kiennmierik, saulē redzēsim ar viņu gaiši zvaigznem un
pārnākšanu pēc mata lidzīgi mums omenēsim. Dārzos asti zvaigžņes, nas
pēc mata nāns ē cēlu adpakal uz mums saulē, atnāk pie
tās tik pec tristickstoš gadiem un ē gājis. Pie lielums gaiši zvaigž
nes ē dārzā dzīv, un mazu zvēnu nepieder vis pie lielaiem,
jo viena pasā Kupitone planetē ja to centr turēs vidu, varētu gai
lēck tādu planetē vā mums šeme lēk tīmt trīs desmit jēb citiem
vanliem. Kupiter lielāks par šeme tīmt trīs desmit reizes. — Pie
Nadi slēdziena un nakam apcerēt to īsamā dato ieskatu par
Galieju izplatījuma. Kādu cēlu brīnēt šiem mākslu vārnieniem tēr
uz platījuma turēsamā? Kādu zīmēt radu viņu vīnienus? Kādspārs
ses ar ahrumu viņu cīnēt — bauē nēlock tā vērtienā. Dārzā ceļmu
Niemmierpārnākšanu
cilēcēm nēzaņjāmi uz pārnākšanu pārāsts pārādīties, bet dabā uz plā
šjuma pie tumšiem ēlapādiem mēnešiem nākošanās jādzīen
pavīdēsim svētā. Pec kādu laikstā pēc un kas uz zvaigžņu no sa
durstanās sāsā stāpā. Sādi un šinātāu ēti svārīgi un nēzināmi
jautājumi pēda mums prāti, iesākādēs vēnu mākslu brīdi uz plā
šjuma. Un tādēj vaj lai palīesam mēra ar to gaiši sādēlēs vārni
dabā pēdi vētu dārzā. Bet, bet nas tad dabā iepīnojās, na viņu
ceļ lēc vārnu gala pēdi pēdēs, nav vēdītāja nāvēta, tādēļ
aplūkojama vīsā viņu dārzādēlā.
Pie šādiem jautājumiem nēzināmi japāliek mākslas n zvaigžņu
slāvāt nā pēc nāku augstās dārza siena, bet dīsāt tīsēlā ar šādēm
tīcēlā ar šādiem vārdiem, spārnēm bēj pārādēlēs pārī uz nēzināmā gai
sā ar šādiem vārdiem apskādēdzīnāmi un uz šāmātēs lēk ar dzīvādēs Pāmjmā
"Pēc nāsādāmās mātēs dūšā,
Zaprojām ēs mēnēs rādītāj,
Ēsāpās, nas mūsām nēzināmā
Kas ālās jāuna dārzā

Ja ja! pieniekamas spēks, pieveikamas spēks! Bet mēs tik
pievērsāmies spēkam! Kādēļ mēs tik sarūsējušās
tādas skaļumā vārnu kupeļās un čūkas, lai nepienāk
tās vēl čūkas, kamēr vīns pieņemas

Leen. Kaufeles kgs!

RVLM
5662

Nesaku Jums sava pasi
un Apyg. nauda un lūdzu
paziņojiet par drīzu pa-
mainīšanu un atsūtīšan-
u. Vēja puse ir gan mīļākam
nosaveto, un jauna ir la-
gad nepaņemšanai vajadzīgs
lapelz lūdzu jūs drīz vēl
par atsūtīšanu

Dīkvīs pa vējam nelaime
vēl nerādās tikai pilsētas
ūdeņi nav ilsti pa prātam.—

Nākamajā veselā mēnesī
laikam gan jau staigāju bet
īsti veselo vēl ne-esmu.—

Rīgā 7/21 97.

Kleinschmidt

ātrās jadasanu un vinas glabādanu. Arī bērnu audzināšanas rūpes un grūtumi ātrākā jo bērnus, kad tik tie daži jau skolojas, nams vispār ka vai kopsaucē, ~~no~~ audzināšanā un skološanā par brīvu gan līdz augstskolām. Brīvība tūs jaunatni izvelties savu dzīves ceļu labāk padzīt: – vai lauksaimniecība, vai rūpes amatā, vai fabrikā darbība vai virziens uz augstskolām. Spēkulanty, ko tīgā same par tīgolōjam, to gadījumā nebūs, bet izkusam tikai iedots no vīrkopēja, kas ~~dzīvē~~ vajadzīgs. Mūsdienās nevajadzēs pārsam, jo izkustē tīrumos bērnus ~~dabūs~~ zīmētes ~~un~~ tīkapat prieks ūkuma vietā, ~~ka~~ kā apģērbu gadalu sapemšanas, tāpēc ārlauku un vajadzīgā nebūs saus ko rādīt un tempt priekšlīcināmu; ~~kā~~ ~~kad pateicī~~ izkustas dienas izturēs ari izkustu dienu pārstrādāšana.) Kādām un satrakām tādām pradīgi iekārtojamā nebūs citas, kā vien prieks ~~grāmatniem~~ grāmatniem. Bet jādīna būs gan tās, ka visu dzīves izturēs darbus tikai tā, kas ~~stādas~~ ~~dienā~~ diendienam citīgi, bet slimīgi bēi nedomā tad dzīvot no cītu sviedriem. Šeme nepiederēs tad vairs ūmu bērnu pavēlēm, bet vīsiem vienkopā, tāpat kā gaiss, ko elpojam un saules gaisma. Tīrsilbas uz slimniekiem, uz ~~bērnu~~ un nāli dzīvojamu bērnu vīsiem; tāpat veļuma brīvmāte un bērnu kārsilbas pēc pārstrādāšanas. Tad bērnu vīsi pārdzīvī, vīsi izturēsī. Tapēc lai dzīvo mantas un darba vienādība! ~~Lai nāve apvīn kapitālisko verdzību!~~

„Ha, ja, ja,“ atsaucās kā kādēļ bērnī Sorg.“, Juluts un Reinis.

„Tas labi gan, ka pēc mantām vīsiem dabū,“ Romb priecīgi aplēcināja, „tas labi!“

„Ks jāb vīn gaidīja, ka mantu bērnu vaiņu vīnādī!“ Sārgunāns izbrīnaizpilnā prieka.

„Tojam tīsmāk ari prasa, ka vīsiem vienādi, lai!“ Juluts piebēra savu apskipināšanu.

Šajā laikā un tīkā nevēsī ne tādā, kā tā tīrīgus, ādām tīpat kā vīnādām, vīsi nāv un tīkā, kad nāv pārāk ātri pārāk 9.–10. gadā. (Cīņa ir bērnu vajadzīgs, vēlamīgs.)

„Jūs jau savu pelnu negatīgi izdrīkojāties un sam pa-
šiem savas neveselības, tie jau, protams, būs vienmēr
pašu trūkumi ~~cēlonis~~ mantas ~~dabūsit~~ dabūsiet," vārds no pulksten ak-
mens. nemaz pre citu

„Bet mani jau priekšmetu no tiem darbiem atbrīvo!",
Rems ~~ar~~ skaidrās lūgšanās dārdēdams. „Man, redz, tuksnešnās
tā vēl ar iespēju darīt, „vai bērni," to sadūrams, ~~Rems~~
~~Rems~~ grūda ar iksēi savas Tulukam sānos: „Vai, bērni,
a Palva ēdie, kāds aizgāja!" Tulukā izsaucās.
„Kā tad tu Māsai, brāli, vīnābi bāpes durdam sanāc
bi?" Rems pieleciēs norunāja.
„Kas man par tavim sanim vai tālmanīm
„Ko nu „Māsa, brāli pusojas, jau nu cauri būtu ieguši,
Cirim tak, bet cauri jau nav." Rems Tulukā mierināja un
tad priecāsaka pēc domām, lugdamies:
„Bet mani jau priekšmeta tā, ādsbij tāpat mili-
tārs, kur tā dzīve nav tīra smaga.
„Vāj ns bet militārs izkāt," Tulukā piebiedrojās.
Tad jau tai gada amatā ādam, tad vīrs tāpat vajā-
dzēs palikt, lai. Manis jau arī tās dusaks, vai dzīve, nolūk
vairs pie smagim darbim un putekļiem."
„Vālus, un man tā mugura vā nū ~~vārsta~~ ēta roga
na pelnīcāk nevar," Rems ~~Rems~~ metās klāt.
„Ahu jā, redzot, redzēt!" vārds ādzal ādsaudzas no
ādbalsas vietas. „Kūs slīgšu ~~nolēt~~ vēl jau pelnīcās
ārī kūldīnādamies ar nespēju.
Ādsvanēja smiekli.
„Vai tā pīgalojās kārātīes un īgatīes par gada
dzīvim, lai!" Tulukā aprāja runātāju un smējās.
Pēc to stūpu jau Brencis Lenums, ar pieņēmīgu
gramatīgu vārdīs bij nostājies runātāju stūrēkļā un
smiekli ar ~~sarūs~~ tāpēja sārumam apklusa. Kūt ie-
sākās runāt sekosi:
„Pa Zlabanāsam dzīvojuši no izpēdu komitāja
priekšmeta tīnas par mūsu lidzīnīgās ādzīvēšanās
tās pilnīgu par gīcību, ka vīs ~~tāpēja~~ tāpēja tīrs ādzēlis
un ta vietā nāks parādīsies cita dzīve ~~ēsārta~~ ārī
cīņā, kurā neērdās vienādības ar agrāko. Kamēr lidz tīm
ādzīvam bij brīvība un tīsība ādbrīvēt pašam ar savu
pelnu pēc savas patīkas, tikmēr ar priekšu tā dārīs val-
dība, ~~ka kā lidz tīm dārīs pēcāk~~ pēlētāja ~~pēcāk~~ ~~pēcāk~~ pēlētāja ~~pēcāk~~ ~~pēcāk~~ ~~pēcāk~~

tiesiba un brīvība izgadās tos vārdus mantas gurā un var
tamēr nāksnībā piedzīvot viss visiem. Kamēr bērni šim
pieaugušiem pārī varēja, audzināt savus bērnus, tikmēr tos
pamācīt audzināt vecākiem pēc labākās un tālākās
tādēļ parādīšanās vēlās pēc zaldātiem pieņēmīsi nastā,
Kad viņas jāpienem bez ierunāt; bet kamēr vēl tos vismaz
varēs mācīties, tikmēr vēl zārsam apsēst, vai tādai ieraksti
tai pārdzīvoties gan mūžs, kamēr līdzšinēja ieraksts ar
palsināšanās sešu ūkusesanās tiesību un brīvību ir salpo
jusi pasaulei, gandrīz tūnēlošiem, bet šī jauna nepaspēt
vēl nesākt. Tālāk apcelsies īsuma jautās īsākās gal
venās pamatus un bēlavās īpašības, kuras pēc īsākās
stādīšanās esmu ieņēmis savā nākotnē grāmatiņā
par komitāju priekšnieka ~~un~~ īsākās jaunās.
ir sākts ka ievedīs vienlīdzību ceļā kopmantā un nopār
ku. ~~Tādēļ~~ Tur jāsāka ka vienlīdzība dabā pēc radīšanās
~~par~~ kā pavisam nepazīstama tīrpal pie dzīvniekiem, kā
pie ļaudīm un nedzīvām vielām un na mākam pie
cilvekiem. ~~Ir~~ Tālāk, ka pavisam no vajēja atrast dīvai
raut ari cik tiem mākas vienlīdzīgas bērnus, lai ņem parunāsus
veidei mēģ saist ir tādēļ ka ala abas. Kas pavisām īsākās
kādas esot pārdzība, bet izpēdījot bēlumu, smajumu, ~~un~~
nepatīkamu. Un atliek ~~ir~~ ūz mums, cilvekiem, par kuriem
kobrid vienīgi ceļojamu, ~~ceļojamas~~ ātrās, jaunās, ka ~~ceļojamas~~ mūsu
~~dzīvi~~ vislielāk dārgādīšanās, ejam darba spēka, darba gribēs,
~~darba prasīšanas un tālākumu~~ darba ~~kārt~~ veikšanas
un darba ~~izturēšanas~~ rīnā, ti ka jau pat no dīvens cil
vekiem nevēlē pavisām gaidīt vienādus darba panāku
mus, ne vēl no vecākiem, nalab piespēlēt ~~ar~~ nopārlūku
nevar būt vienāda pamatnumā, jo dažās pasaulīs vai
rāk, citā mēnesī ~~viens~~ kriešnam, ātrs vejam, ~~tīpēm~~ ~~kā~~
darba nevaras pārkārt un ~~tālāmākā~~ Varbūt dažā no jumis
grūtības atsaukties uz jaunā ~~un~~ kārta pulkiem. Tur jaut
ka fabrikā pienāc strādnieks pēc darba spējam
jāb sākotnēm un ~~sāvēviem~~ ~~pārtīkām~~ ~~piesīpīsīm~~ viena alga ~~cita~~ ~~alga~~, bet
kopdarbā ieraksts ~~sākts~~ sāvu darbu sāmerīkā ar citu pasā
nāmiem darbiem, no ka vienā jau cēlsies tīc daudz ne
miera un ~~tīdzīnu~~ ka dzīvi vien kopīgi ~~dzīvot~~ dzīvot sākts sā
pārēs pie vienlīdzīgi izdalāmā īsākuma, Ārtnu
pēc ~~mākslīgi~~ ~~adosam~~ vismopilāā, cik bēs tādu, kas grī
bēs labprāt to darīt.

"Ārs tālāk!" Es ar, lai, "Lāi! gan," iesākās māni
Hargeniers, Vēlārs un Ranīs atkliedzās ~~vīs~~ citā,
caur citu vienā vārnā. Daļēji atrāl kēla pauzēs
ar smiekliem. Viens vārēāja, vēsta mākā, ~~Hargeniers~~
sīc dzīvē līksol. Dažā atkliedzā, ka Hargeniers lūdzās

Wē [illegible] lendu domas [illegible] to [illegible] dzīvi [illegible] dzīmt apdzīro vītas gājis zvaigznes bet tīklā [illegible] lieca droši, ka mūsu zemē [illegible] vienīgā [illegible] radījumu nedēja un uzturētāja. Bet Tizanijs [illegible] [illegible] [illegible]

Tad vecais Lāčis griezās pēc Tetes ar jautājumu:

"Tu ari, Tete, spīgoši un droši runā pandarbu vārdlīdzīku. Tad tavi nu vīsas šās lietās zapulāas priekšā, naj tu vīri rādi vīsos lauku darbos, kā sieviešu darbos līdza? Vai būšot bērna brīdejā, vai nāsti nesaga, govis barotāja un glābēja, vaļas mārgatāja, maizes cepēja, un vēl gājāja ār izkapti siena plāvā un ārāvā, sa ni tūp un aplaižini sava vārda pahiešām, tad tieši."

Vajadzās nāvis tādu darītāju vīru, bet risādu, un es dārda pēc manā spēka un māņa ēsāva sa sameru," Tete pusnedrošī atbildēja.

"A tā, tā! Tur jau tulīnkārtā, kā gribi izvārīties no grutumiem tāpat kā vīsi trīs mīlībī: dabū ar tukšmanu zāpēns, pēc ās ēsāpe mugura un vēl vārs ar ūdeņlagaru. Lidz šīm jau tādi vīsi nāsat apēsti gulkies, ar [illegible] dapēr [illegible] plēsīens, bet tad zagulsalies līmsāsīens un budat jānes na istāde vāgu rūnā nabāga zārpiens. No tāvas mūsu, Tete, jau tāj izmanams šaidrī tās, ka [illegible] no sieviešu pušies un prātāms kā tāsīāi, tēa pēdalā vieta, nas tēr tāgad varojas pēc šāniens, kūs jāpienāc nāgu pakāga. Un tāpat atbiecība ar priekšā nāgalāma runātāji, nas pārēd esam Leipatnē pilsētā [illegible] esam, nār tāpp dauds cita pāpilnīta ēaptas zāsis un pīles allidos izsatam priekšā kā galda ar mēsēs [illegible] mutē. Tad nu ganāsa, naj tādā mārgalāpā [illegible] tās gājāja mēslu kūti un šāmam celāja rāzmāvs, vai brīdāja linu, mārnā vai raudzēs mētāja vai ādāms celāja un vēl dēja vai ārā smagā darba darītāja pīldētās un pēc vāmdarībām vai ēturā vīsi tādi šīnā šās izbāzities par augstākiem un atbrāsities no darbiem, kū ari vēl vai šāidrī rāustītāj un rāzināt āsat vai [illegible] Šāds ir Jūsu vīenādīdīlāus prāts, tad pārsteno darba lauku pīlnīešgiem ārāvēliem, kūs nāvam."

"Ho, ho, ho," Tete ālmādīja, ēsīpēdāmā jāmā pāpīrosu.

Pa šāda runātāna laikā [illegible] tēja istābās pīlnīgs klusums un nu ārāmāja ālsāmāmas no rāsbām puišam: "Tas tīsa!"

"Tas tāsnīka!"

[illegible]

Par tautas stāvēšanu izmēra domāju pārcelšanu, ādādēl man
liek no godības kāju ratiņu sēdēšanu un gaiši.

Kādu mirkli Latvja runāšanu ar jēzus jaunu
pārdzīvojumu, kā ar vienādi tādu gēvu dāvanāju: izdzēšot
Jēzēra mana brāla mēle atrāda no virspū
zēlus pie manis nālamos pārlēmotos. Tādā dzīvo
ne, izdīdzēnās un tērēšanā bēdīgā. Mana
brāla mēle vienmēr bij taisnīdes nārā pie onr.
nis ēdīs [illegible] un [illegible]
un aizpēra vārdu atrāda ari para nešēlu
Par lēcēju [illegible]
madīga ēd. balsu piena, un nu gribēt kārt pārdi
ari dāvināju. Sāgādāju, kā nu varēdama, bet bēdu
blanē, ribēd alba, ēn izspārdā - izspārdā. - pa
werden hierdurch eingeladen zur Jahresversammlung nach Riga
eingeladen. Dieselbe wird am 10. December im Museum um
11 Uhr Vormittags eröffnet und dürfte erst am folgenden Tage
geschlossen werden, da die Sitzung des ersten Tages besonders
dem Andenken an das ~~[illegible]~~ hundertjährige Bestehen der
lettischen Literatur gewidmet sein soll. Diese Bedeutung der
diesjährigen Versammlung macht ein zahlreiches Erscheinen der
Herren Mitglieder wünschenswerth.

Was bijem un
rad jau tādas zārādā atrāda lāsīt
Par aufnahme als neue Mitglieder unserer Gesellschaft sind
vorgeschlagen und werden demselben unterzogen werden.

1. Graf Gebhard Keyserling — Grobin.
2. Pastor Rudolf Wilhelm Bahder — Heu-Ruhn.
3. Pastor adj. Alexander Kennewitz — Landau.
4. Pastor Emil Sichenstein — Kingen.

RVLM
5661

Vīrāni, lēli, ēnēcēl.
Vēna balsu atkārtu ari sārāsi.

„Mēs lielu brīnumu sēi sārādī, kādā Latvja jau-
kundēs [illegible] dārzēs izplauc vēna
balvēsēn.

Tādēj pēc tam Latvē izgāja brīnī ārā un ne
ilgi Augusta Antons ari. Dārzi, ēnādī dzīēn
izejot, kā tie vēns [illegible] Dāvā [illegible] nēkāmo
lēiku [illegible] vārandūdām cerībās.

Vārnulis nāja atkal stāvēlī un ar zvani
un vēsu sārādēšanās sāpulēi nomierināja,
ēsāka runāt nopietnī balsī.

„Latvē ir bērēt ranāt, no nurī gūt, brīna
tīchi bērēt, na nedēd nārādu brīvibas. Tomēr
tēi tīn ari nārs prieni" bēs rāvēs, kārjāmēs vēn
ēbēs nārs vēl pilnīgi īēvēsēt. Tūr pmarās sāpulēs
nārādēs runāt nārs nārs pārt valdibas rūcībām
jāmārās īēvārtās rīnā. Bērēt vēl nārn bādī.

Vīrs grieţas pie savieniem mācītāja vienas sievas

„Mīļie jaunkļi un jaunekļes! Tūsu mācības laiks ieņ
ņem beigas. Es Jūsu pa dalām atvadīţţies šūsu skolas mā
cibu līdzīgas mācītāja vārdu, pēc dalām šūsim ari gājusi, cik bij
varams tālpu. Bet mīnams, ka dauţ vēl aklien nāk
nāk šūs šķēlušā pasaulē bīţsim un kur gandrīţ daţā dzīţţa
pat vīkā dzīţţies. Bet Tīmelē jūs varam līdzīgi nevaram aizstāt iz
ipati vīsha lāti ţţvērīga jautājuma, neapţţīţţīţţo un ganuţţ
ţţ neapdomāţţo. Šis jautājums ir Dieva esamība. Šūs tālēlā
jautājumu ir apţţīţţī raksţţīţţ un runāţţ gadu tūkstoţţiem un
spēţţīţţ ţţauţţīţţ runāţţ ţţpravīţţ, nedaļujas pierādīţţ lietīţţī
ar ne dzīţţāmu, bet tīn ar domu ţţlegumiem. Es Vīsmar
lielākam traucēţţāju no jums lūs šīs mācības laiks kāsa ţţīţţ
ţţīţţ pār šī lielā jautājumā patīesība, tad palīcam, pārvisam ma
ţţ pārcaspūţţ un ţţpēţţ nāmā aptīţţ; jo kam nav gausa
ţţaţţegumā par Dieva esamību tādā cilvēţţ nevārţţ ţţa bet
lielākos ţţvārīţţāţţ pār šavas dzīţţelās nemīţţīţţ.

Bet nu mīļie jaunekļi un jaunekļes! Tūs nelīdzētu
dauţ nenāca, ja es jūms tīkat ţţaţţīţţīţţ no šeīs, bet mans
vajadzīgs šavstarpēji domu izmainīţţ, izrunāţţīţţ, apţţīţţī
ţţīţţ nopiņ dotāns grūtās jautājumu. Jums nav pašumā
šavus īţţsaātus vaj tā, nas dzīţţīţţ mācītāju, pakārţţ pie šeīs
un man nāsāţţ, bet uzţţāţţāţţ īţţī šeī lītā mani iz
kāī mēdz šev līdzīgu patīesību meklētāji. Šaţţāţţ tīk glā
ţţ dzīţţ vīsu. Nāsāţţ šaī lītā rūnāms vaj šās domāţţ un
ţţpētāţţ ieņemts. Vīsu lakošīns paraţţpīţţ un palīcināţţies
par patīesību.

„Nu jūs, ka jaunekļi, izsaţţāţţ šavus domāţţ un atţţāţţus
pīmīţţ, tādēs, kā šeņņas šūdams, šacīsāţţ mācītāju vārdu, bet ţţ šīm
asam mācītāju Dieva aizţţ no šīţţīţţ ţţaţţīţţīţţ. Bet
šaţţāţţ, vaj vēl kur citur ari šar mācītāju šīņņu aizţţ un pa
ţţīţţ?"

„Vārţţ gan — šīņņa darbs."

„Kārs tad ir šīņņa darbs?"

„Vīsa ţţaţţ dīlē."

Un ţţaţţ vīsa ţţaţţīlā šīņņa darbs; šārs tad ir šīņņs pat
„Radītājs."

„Labs vīss ir labā," Augusta Antons šacīja.

„Pēnamsīns, ka vīss ir tīţţdabā," mācītājs ţţpīņņāja; „bet tad
tālīņņ nāk jautājums kur ņņem labā?"

„Šīņņa pati no šavīsaţţtīţţņņāţţ," tā atbild Augusta Antons.

„Bet vaj dabā kautkas mākslīgs no šeņņa?" mācītāju
atkārţţ vairāk dabā, nā nevārţţ.

„Bet šārsīņņs pieņņemts," Aug. Ant. ţţauţţ.

Vaj jūs pārţţāţţ ţţaţţ labāţţ šaī šīņņā šārsīņņu ţţaţţīţţ? tā
atbild mācītājs Antonam.

* Vaj arī ţţaţţ ţţaţţ šārsīņņu vaj šārsīņņa ņņ ţţaţţ šārsīņņu ņņ ţţaţţ
šārsīņņu ņņ šārsīņņu? Vajadzēţţ lasīţţ šārsīņņa šārsīņņa šārsīņņa
ţţaţţ šārsīņņa ţţaţţ šārsīņņa šārsīņņa šārsīņņa šārsīņņa šārsīņņa
šārsīņņa šārsīņņa šārsīņņa šārsīņņa šārsīņņa šārsīņņa šārsīņņa

96. to meitani sagādāt."

"Nu, labi, es aizsiešu un pati visu aizmetīšu," Sanija labi pretīgi atbildēja. "Bet, poj, kurpes jūs varat ņemt līdzi līdz."

"Tā nu palieku vien vīts čoms pie jums," Laņa atbildēja. "Labāk smaguma jums no viņām vis nelūs."

"Vai nu smaguma pēc," viņa atsaucās; "bet jums vēl vārds jānovērš." Sulaida to savu audžu meitu taliņ sekdien, kad pārnāca, šurp pie uzpraova, un pirmdienas rīta arī vēl."

"Ha, ha, tas aizjadzīgs," ņaušatkāca. "Tīrai sekdien gan nebaušu agrāk mājā, nē tik vēlākā. Bet lūkosa atskaitīsu pie saimnieces."

"Ar labvakaru!"

"Ar labvakaru!"

16
12
92
16
192

RVLM
5661

XIV.

Pāri pirmās dienas mācībā Mājas pavadīja tās grūti, pārņēma vientulība, un viņa bija mācīties, na ēdas mēlēja nevienas brāvības, pat gan arī nevienas pazīstamās. Pat tās viņas bāra ūdrī vienkārši lauciniecēm, kā tās apgāzās izsāra ēdas citām drastīgi vēsāda, kamēr bija lielākais skaits no tām bij čerpies priemērojoties tām modēm. Tai arī dārzā bij apgāzās viens vienīgais vienkārsas gan nevienas, kā kūra Mājas jūsmi tās kāzams bij vēl vairāk vinas apava pēc. Pārāc dārzu Klusa, lent dalīt arī nometīja bez cerēdas drandžīdas starp citām meitēnēm, varēdams baidīdamas ar tas advansies vienkārdumā apgāzā vai vienīgais vai kāmēdies ar viņu čaļetīs. Dārzs valāsbrīžus dīna pavadīja pie grāmatām, mācīdamies mācītās mācīdamies galēnus. Tatīn pulāā atradās arī kāda cita vientiesīgas vārdu meitēnu bij gan no tīn trucīgā izskata kā ti. Vēnīgi ar šp čerdēdami vīnar dzīdāsies kādas rūtīnas parnākes.

Bet nu nāgādīsā un vārīrīnas nāca gadījums, kas pārgrozīja Mājas attieciības pret citām meitām un pārpārī pret vienu dievgaldā mācīdām jaunākui varēdami uz vīsāmākā.

Pirmā nedēļā kādu dienu pusdienas valāā bijušas mācīdās ārēdā dzīvojot dažas meitas bāra nomanīt kādu Mājas nākt gauši randam. Citas tīn bij redzējušas Augusta Kulonu ar viņu runājam un vairāk nera. Starp mācītāsēm bij arī divas čalāā skolotāsmātes: Mārmāte Alvīna un Brīnu Elma. Tās abas līdz jutīgi Rozēnu pie Mājas un Laņāja kāds viņai kaitēt, ka viņu gauši jūsmot.

Es – patiesi – par Jūsu rūpēm, bet iz-skatīt nevarēju
ēnu tās Dzīles aizkartos vīna akmeņlejas, smagi skan
stādama. Ariādnas mātes un dēli pūsi sapulcējās.
Jautāja Rūsiņš Ūna un stūrēja. Es vienādzīrdēju.
Tur ļoti bīstami pieņēma pie Lūna Majas Augura Antons gri-
bēdams ar kunas un sunas zīmi par Lūzajāmmudzi. Vīna
akmeņa, kuri to nesaņēma tikai nāloga meitene un nekada
jaunkundze. Tad Augura Antons šūkā vīnu pieņēmis,
tāi netuvojies vairs pie tās vecās mātītes, bet lai piegrie-
zīsies Jūtes jaunkundzei. Tā nemsat vīna lidz un
vērsypiletu, ienāsot smalkas ierāsās un izgāja ār
šad laika viegls dzīves vīkts. Bet Lūna Majas akmeņa,
vēl bēž vecā Krustkēna veleštanas vīna nespēsāt
dzīve neviena pasa bāla. Un kad pēc tās Antons
izbrauca par vīnas vecās Krustkēna vēl nāku lamāsa-
nas vārdu, laižam ārāpiņ, tad Majas ar ignumu
atsēica, ka tās vīnai vīsrīdīgānais ēilsens, nāsparī
vīnas vecā Krustkēna sanāk kaut jēl vienu vārdu. Un tā tad Augura Antons Lūna Majas salamāja
par vecēni, pastalnīem, nāladzi vas grēkus, tātā
kādēļ tīnt par Jēzu Majas spārnīem,
bet nekā nedzēlusēt. Majas kāva tālīs vārdus
un Augura Antons izsēdēdzās ārā.
Majas pa to brīdi ļoti drusku apraimskjušās ne
kunāja: Es nevienam neapsūdzēju vīna bagā-
tībās, kaut tīn manīs manu nāladzību tīkli mē-
rā un vīnas dēļ manis nenīvārā un nelamāt
Es nevienam vīnas nesrauju vīrtū, pati vīnu nestāvēju,
nevienam launa vārda nesāku, un nādēļ tad vajāja
manī tīn vīkārī nopūgāt? Man nav ārī nēdz tādas mātes,
nēdz radīnēes, kuras varētu tās nāladzības cie-
šanām rūnāties. Pēc
„Es arī rūnāju vairs, mes lūkūs tās mātes," Alvā
ņa ar vēlmu atsauzās, un pēc tās ēitās tāpat: „Es ar
es arī, mēs arī un bādīsī Rūsiņš Jūla: „Es arī."
Pēmēr Majas kāva rūnāt vēl sīkrāk un
ēitās vaicāja: „Kādēļ nu vairs rūnāt? Nu jēs esam
tās veisās mātēs."
„Es jau pati! mīļās mātes, vairs nekāmēs, vaj
rūnāt vaj dzīvot, vaj algādāt! un jā rūnāt, tad
ārā laižāmies. Sādzīvotās ar ~~pārpūtās~~ ārām
laimēs jātāms ir tāi bajārādās kopā, sēa pati
ēsēs pārt nesāta

Kads no puišiem izsaucās, ka ar Augura Antona draudzības neesot tālāku. Pēkšņi aizdārzā mātes Mārijas balsis: „Dudum nedarot manu dēl nekādu ienaidu. Es ~~gribēju nevēlēties~~ ~~[illegible]~~ Dudum nedarot ziņu tā!" Māja atbildēja: „Es nemēģinot nevēlēties ādrīzēbās ~~vai~~ nevēlēties naidu pārtā. Vīru uplūcu man ir daži vēl laku. Šeit viņa lauzpātībās es neizēstu pie jūsu labā pārtība, jo mīlās māsās, pec jūsu mīlēšanas nākagadsēs nevarētu ēst un no šeiš jus man vēnas grēkim nenestu kā tik kad bijāt kaskinātas no lidzjutības. Tapec tās palīdzēt kā bijis un lai viņam par to nekādu labu nevēlēt."

„Augura Antona ari pašlaik vairs dē naw," kads no puišiem pazinoja, „pirmīt vēnu ēsoidzīgi aizgājis prājam."

„Nu tad jo labāk," kads cits puisis piemetināja.

Kaur šito najandō ustrauksnu nokirsnu macibnēcīca bij piemirsusi par pēcpusdienas skundu sākumu un neleij vēl nemaz vietas balas zēnantas nav jau mācītājs ienācis. Aloina ar Vilmu sauksta aiejot pie savas rokās ķātra un nosēdināja sev vidū, atkaunās dienās to par ūn velejas ārīcītas meitas pa parkam; nemt Māja vidū un jau uz priekšu ūzkunaja. Drīz izrādīja, ka tās nenāca vēs zēns ārī lidzjutības, jo naudas dēļ tik laimīgas dzīvēs dzīhas piedzīvojumus bij mīlējusi ~~[illegible]~~ citas bārā bajusi veinas draudzīlēm, dīnas turumu bēs par lāti mīlēt. Tāt palīst Māja palika tapusi, nāsēlejusi: – lēnīga, lābsirdīga, ~~un~~ piedevīgā un pakiesīga, nevarēt ziņā nerādīdama zēnis par vainā ieverojamu, nesā pīmajās dienās.

Aloina ar Vilmu un daļas citās turīgāku vecāku meitās ~~[illegible]~~ – nās jau nu bij pilnīgā ziņā Mājai mātēs un draudzenes, lūcēja viņu aicinās ~~[illegible]~~ dažbrīd edamās reizā pie savas pārsīta, kurā tāms, ziņāms, bij bagātāku, nesā vīnai; bet Māja šai ziņā no visām pārāvīgā un paremīgā ~~[illegible]~~ bēdās, sacīdama:

„Mīlās māsās! Es vispirms ar lielu pātīcību esmu mierā pie tā, ka mīlās vecāi krustkāts man spējis sagādāt vīnīja es pie jums šāi ziņā viesotos, bet varētu ~~[illegible]~~ izsārīties, ka mēn tādēl jūsu mīlēšanā un draudzībā dzīvā šeit bērgala laimīgā esmu bēz nēka cita, kā tik ~~[illegible]~~ jūsu tīsmīlēm uz mani."

Uz nedēļas galu ierādās macība gan atkal Augura dēla vēnam bij jajātas tā kā no ātlēmu atstātām.

Otrā nedēļā priekšpēdējās dienās rītā macītājs ir īpaši ar čāli no piekūlēs tādēļa savu macībās darbu.

„Cīnvarena ir pasaule tālpā,
Dievs augstais, tava valstība!"

Līnīgā pārdzīvojumā atklājas nosāts jaunā laipnībā

HO
X35

Turpmāk nu valdībai nav tiesības dot man darbu un tādēļ man pelnu ierobežojas grāmatvedībā. Vajadzēs [illegible] ieeet pa mazi ūzvandīties, esa neslīkšu. Kad nu vecāsmātēm lauku varētu ar grūtibām dabūjīs zīmīti par saņemamo dienas ūzturu dabū ar to būs jāsēd negēr cēlā tālā, bet dabūjīs [illegible] tad nu būs jāsēd dīvāns zēvīdēšanā, vas pārlūkos mānu darbīnu un nospriedīs, vai pelnu dabūt ēstīnu vai nē. Ar laiku dosi drebēji gādīties pēcpalāgu. Ne vajadzēs ēst dabū ējoūnus. Tad jāstādas priekšā komisijai, kas izspriež, vai jāu dodāms vai vēl nē un tādēļ jāprojām vas dos nelāsu vas mānī par dzīvošī. Tādā lēnā mānādzīve naktsnē un ēstīnu ne lūkšu. Tur drīz izrādīsies, ka mans dzīvē laime pātagā manīs ūzdzīvē, un no tā darīs ar mani un citīnu arī tīn lielās dzīvnēkās. Vēnīgi vārdīnā fabrikās vārdu [illegible] ūzspējamās bērnu tīda nārtīnu ēzēsēt, bet ari ne ūz palīšanu laiku un ne ūz kūsīnu. Par to domā apāmīnu no runāt, bet lai pietiek ar to pāru, kur mans galavārds ir šādi: valdības vārā apēs gan ieēsēt kapmantās un kopdarbā ieēzēlu, bet ne ūz ilgēm laikiem un ne pavisām ūz laužu labāvēlību, bet tikai ūz vēnu nungu pāstāvēšanas aprokā vēnu dīlēnā laikā ūz dabā apmēlēta."

Dzīvnēku prēk celās vēmulīs un sacīja:

"Tēvai nemāk ārkārtīgi bērt, ka cēlēs nopēlī valdības nodomus sadūrās, labosanās zīna, bet taisās ne sēnu tālā sladūsē, ka vārda bērīnā jāu pagalam to neēmu liedzīs ūzrunāt līdz galam. Bet aplamus jāu ir to ēsēnāti, ka kārt valdībai mētīnāties sēnāja. Tādēļ ūz to ir visdzīdākie pamati, ka tīda ēsēnāja [illegible] dibināta ūz vienlīdzībās, mēsīs laimē un lūkšā jāu apspēstīsim. Tad notiek pēc augstu domātāju dzīdīgās teorijas, kur mīsēkļi nevēr cēlies un tādēļ tā drošī nejādīs pārtērēt."

Dzīvnēku "Tas tā ir gūmī bāpēsti, ka tīn ūzrādās pēlī teorija, nēsīs ūzvārēta dzīve, no vīnāsāna, Dīnāmā atbildēja. Dzīve nemīt līnī, bērīspēsī teorijā maigās un jāu dzīvnēmīt līnī, bērīspēsī teorijā maigās un ūzvārēt pārē tā un tādā bērīnā ēsēnāmēnus. Teorijas tīn sastādītās pīē vārstūmēm gādījēm, bet mānīs ēmēlbas ūz dzīvā pasaulē ārādīsim. Teorijas sastādās sēnāstāja, nē ārīlī notīkumīēm dzīve pārī bērīnā, nē zādīm. Teorijas modē, sāstādīs ūz tīrās dzīve, lai dzīve līdz tām ieēsēt, bet ūz vēna mēnēsēs. Vēs ūzvārēt stādīt pārādāmu bīlī bērīju, no dzīvnēku pāsēn gan Lietās [illegible] un Ganāt gan tīgāmās kā dabīgās rādībās, bet ari vēnā tādēļ tā ari nēsēt ēsēnāt. Tā nēsēsēsēmēs tādēļ teorīja, kādēļ tā ūzrādās, ūzpēsī un ja vēl ne vārēn ūz teorīja par zēlta nādrīsēm bērnībā un tādzīmēcībās ūzmēcīnāsēm."

"Tad nā lai gādījās tupsēnēn, no lēlkapitāla nāras nāt nās nēvārēs zēlā tīnī zālā no vīnēn rēādībās." Vārmulīs Vācēja "Ja bērnam drošī zālā tīnāsanās cēlā, vārī tīn to ūzēsēn pārtīgi un pīē bērīna stāvēšanās," Dīnāmā atbildēja. "Tas tā ēlēn

110. varēja kādu nolaustu lapiņu tautā galā, Tālukam varēja līnu kaudzes spāla un Romānam kādu noluraža ilenā galā no rucpnīcas, kā Lauksiem. Mamēns un jaunā, nav kādā vārtā šaubās ~~nemaz~~ par ~~kādu~~ rīntiņu, kā tad, kad Līnums Lauksiņā runāt tālāk, bet iepriekš vēl Tālukā savā izrādā lapmāmā ~~[illegible]~~ nosēlojas, ka par ~~gada~~ amata vietām nevajadzētu tā nobaidīties „Lai" Pat Līnums pārdzīvo zēpari tupinot, sacīdams:

„Un bērnus grūti mātam atstāt vienīgi, kā vīrs pēc sarāvē, lidz izvilcināsi no lielajiem nelaimēm un tad tas vīrams atnāms. Šādā nu mātam vairs citas nozīmes nelūk, kā mašīnu nozīme priekš jēgu sraita un ~~[illegible]~~ nesanas. Un tad gadījās viņa jau šādi automatiskās radīšanas mašīnas. Pēc Dēliņa pazīmināšanas celā viņām jāms nevajaga vīrs." Pēc Līnum vaļēšanās ārā, vispārīgā jautājumā un Līnu ns kunga tālāk. „Tīra sārts, ka sārtā izvelētās ari zīnātnē calu vaj lī" angelsrālāns. Bet nu jaunā, nav gan nevelāsies, aizsniegt par brīvu angelsrālu mnaēlās slāpēkli un kuri ~~[illegible]~~ par ~~[illegible]~~ melno un nepatīko darbu darītājēlu. ~~[illegible]~~ Un tie, kas bērnu angelsrālu stāvāli kāniegusi, tīpēk ari angelsrālu pārpārī, vaj tie palīks mierā ar to pārī vīrsliņā bērnu, vai das verga darāmā. Un tad vēl par vīrām bēgām bērgaligās ~~[illegible]~~ lieknu bārī izkāmdrīlās mīnā! Tām vīrāmiņām tad bērnu ~~[illegible]~~ iskārā mīnā un nerādīlās mīdīto malagu rēgāmā. Kas vīrs bērs cēr mārī, pastāvēt, ka vīsi pīnās izvairīties no grūtā. un īpaši jaunās darbiem, salīzdams bērgaligā uzrāngu grūtā, nāzīt vīrs darbiem, salīzdams vērgu pulkam vēsīt grūtāmēs. Un tad vēl ta pasaraini tēsīgā māmē valāda par vēl ~~[illegible]~~ nerādīlās nomāsanu pret īzdo domāmā Dīmitrū! Šās mācības vēdība jau aplacina ta pārādīlā vīen kā tāmi tie, kas tā mēlu mācīju sludīna, pasī ir vēlīlāvīe vēlā gadā kāvās rāvās. Mūsu bērnu vīena salīzīnāmā pārāngā pie mānīs kā pie amata mīera tā zīnā kāda māma līdzīnīgā dzīve un nāc dzīvī vīrā ~~[illegible]~~ bērs galā tupmā, kad iāvēdās nopārdīlā. Ēsma tā vīens pāts bākā, mēhanīsmā darbu strādnīeks, pāts dalīja darbus, pāts strādāja, pāts ūzīrās, nēvēlīndams, pārāmu nēkādu rūpī un raižu par sāvī. Bet nu tupmās. Pārpārīgā tā mācībāsās nēkādas nēkā jāvēdāmās īpaši jau tādai dāmītē, kurā nās pādai nēkādā kāmēs mātī, nē tālī, nē kāmēs allās nē dzēlkāmēs, un ari nēkādu mātēm izgūtāsāmās jaunībā. Nēpārīēma tā mācība, ka kāmī grēbāsāt līdzā gāidāms un ēaulās gāismai. Gāis un ēaulās gāisma gan sniēdz tēsī par bēz nēkā, bet nē tā kāmē. Jāuna māsa līela pārdarba tīēcāmās ko izdēd, īpaši tā fāsāma par māmu tā zīemēla kāmēs un kāmēcībā vēl vēl tēl tīēc tā, kā kāmē par dzīmtu.

RVLM 7225

Es dodams tu vari — vai nieks nomirst, ne pilites nevaidzēs pret ne
vienu, apzīmēs, ne apmulēsies; ticēdams jau es esmu pie tiem
lei. Bet vai esat ari vesels? Nads no drukmas izvairās jā.
„Esmu jau gan vai labāka, nevā pie ātrās; bet no ar to vien
dzīvots?"
Smieklināts.
„Ko tad tu?" pasjēmu atbildēt tie neviena dilbas nolū-
pumu, ka nevā vis vaina, nekļūsim dzīvi ar to apmierināts
bet pie pasiem līnaiņus nolīdzēs šo sarunu.
Jacundeny
Vēlāk es negaidot stāgās Augura Antons jūnas ātrā-
vedi, cepurīti drukni uz vienas auss un [illegible] pavēdēs uz
mauriņu, bet labi nav tādēļ sadurstījuma vīna vienu. Pa-
vien bagāts veikla, tādēļ [illegible] ieraugot jau [illegible]
dangās gaidīja [illegible]. Viņš ieskaņa [illegible].
Reiner o Jekaro [illegible]
„Viss mani, pa vasaru laidīti, bet [illegible]
[illegible] pret jauno [illegible] [illegible] fabrik [illegible] un
Montecucolli [illegible]? Sirsnīgi [illegible]
darbu [illegible] [illegible] grūtās pagājušas. Mūsu
vien [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Marie [illegible] [illegible] Europe [illegible]
laiki jau [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

12 Rakstāmais jau iepriekšējais rakstījums, kurā es ceļu
āgri ūdeņu un pastāvīgi tupinot, īsajā atlicināts jau pat
no vispirmās pēdas sāku mazumiņu un arvienu tālāk
līdz ieeju krāsainajā pieres. Šeit vēl nav
vēl liku pusmūžam un ilgāk, tāpēc ceļā nesa nedarīju
tam mīnusu, gan gūt vairāk no pamāte, kad pasa vēl
dažādas jau preciņas tiekamas, un tāpēc vēl vairāk mā-
mīnus pieres iesākumā rādās pēc niecīgi, mēnesī no pir-
mām pēdām to var daudz vieglāk. Vēlāk tad aug ietupi-
jumiņi pēc no ceļiem un ir pieres zīmi palielināti līdz vēlāk
pirmdienai, aj ceļā. Īsākais mēnesīgi aizgājušie. Kā es iespē-
jams to ir pieradījis? Šī pasā pagasta trīs ceļmaniņi, ~~otrais~~
~~pirmais~~ nobraucām pulksten un tūlīt trīs mājās apēduši
~~vakaru~~ ~~vakaru~~ ~~vakaru~~

16 bija to, ka visas valdības pavēles bija jāpilda un mata bērnu makavas pretestības un bērnu nevaslēm protojumiem par nākt no citādu, kur tad ievērojamu nemiera raditājs tiks uzsākts, par kā jau sapratāmi, par valdības priekšnieka un kungi tiesājamu. – Bet nu varlomsast pieņemu valdības riskojumu un pavēli, pret kuru, kā zināms, ne drīkst ieēlās, ne varda gala. Šī pavēle zināmu tā uwilk ar šo dienu spēkā: visa bērnība, kas nuzam mājā varētu par noteiktā pasa uztura dēla, visas lielās drēbes, vīri tirgi lopi un visa manta pārāk valsts rīcībā kopdarba un kopmantas nīcā. Kas kauns ar slaps un neatrādās, tiks uzsākts uzsākts un tiesāts nepēc vaiņā kā zavas, bet kā valsts mantas piesavinātājs un blēdīgs. Ar nīdienu zaves es es mantu zaves dēlīgi mājās no mājas milicīnu pavadībā, kur viss tiks sarimots, kas kāsam ir, bet gan vēl un nenoteiktu laikam atstāts līdzsinīgo īpašnieku glabāšanā?

„Mes ādvajā mes ādra?" tā bērni atsauca vidēji milicī.

„Nē, nezināvai," man gan izdod brīvība nauk vēnu ar bērniņu nākam pārēt tiemas, bet," bērnus ātrāja Vārnulis, „bērnus dauz aresākāt par izsākuta, bet."

„Ka man pēcāvais, nav bērna tīnpat kā nenāc," Remps pielīdās pie Vārnuļa pēdām ātrāji.

Mēnesī nu jāgaum kādas dienās

„Es bauti mīra man, kod jāl dabūtu bērnu mātēs un ēmdus."

„Tas viss vēlāk," Vārnulis atkārtoja, „līdz šim vēl nav atlauts nauk, bet tīr jāsaraksta."

„Tie prātam, dēbes pati pirmie, kas zāvu, pēcāvais nīnajāti tīr nopalaidīgāt."

Tad aizvākties tālāk!" Vārnulis uzsauca. Ī. zas" zēnos īpatāma tīrsēbes ar tā pata ir aicēlās un bērzēnīgā īpašnieka, pēlīen tīr kā nomnieka, pagājāmu uz vienu gadu, kas to vēlās un dīsu nedēļu laikā īemaksā gadā nomu. Ka nu pēlīn ari kā vīrnopīgā vēlēts īpašumu. Tā zināt piemīnāmu ari tās, kā tālāka zemes dalīšanas lietā ir apdāvināta un nešīs kārpinātā citādi, kā vien ja valdība to vēlās."

„Ak tā dīsēju, tādas bērnes!" Stūgēne izsauca tad nu mana vietīga pēlīes man ģīmī.

„Nākt nākā!" Stūgenēns atlauca. Atzaraksti pēnas Stūgē quse man, kā jau vajadzīgs pē-

zaļajās." Kādēļ

"Tavais pagan! – nē, nē, tēvam nava

Dzirdēt, tēv kaj la mosa vārs," Skaņ-

ākmanīgi vārtuvera Skaņonos vārdus, ārs

to vinēj vnas Pēpalgu tēv kaj valm

pavs Zēnēnat pulma.

Vaj es ar tevi?" Skaņone atbildēja

Es? fu el... Nē, nē! manu nava ar tevi

Vec-Pūtalgas „Ralna-Raibenos"

a Atrai la mojās

Sh. Rendzītes rgm

HIBA.OZ.ST
151223 B
LATVIJA

Nr. 294

Lo vin vinovēdēns

RVLM
5661

35
12
0
3 5 0
42 0

240
144 0

Latvijas Valsts vēstures arhīvs
Latvijas Etnisko zinātņu institūts
Latvijas Etnisko zinātņu institūta Folkloras nodaļa
Latvijas Zinātņu akadēmijas Folkloras komisija
Latvijas Zinātņu akadēmijas Folkloras krātuve
Latvijas Etnisko zinātņu institūta Folkloras nodaļa
Latvijas Etnisko zinātņu institūta Folkloras krātuve
Latvijas Etnisko zinātņu institūta Folkloras krātuve
Latvijas Etnisko zinātņu institūta Folkloras krātuve

RVLM 7995

MINISTAŘSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ 18 DEC. 1889

18 DEC. 1889

jaunā. Un kad bij pārliecinājies, ka nemierinās, tad teica:

„Šīs gramatas tapat atrādās, jo drīz jau vajadzēs!" Tad viņš pakāpās šaka apgērbties un Kārlens izsvārgja aiz durvīm ārā. Bet nelēja ilgi, kad izsvārgja atpakaļ un teica:

„Māja jau apgērbta un ar vainagu galvā. Tulīt aizies tev radīties un pārģērbties."

Tikko vecais Krustkārs bij pabeidzis apģērbties, kad no šaimnieces Dzirkula puses durvīs atrāvās un Māja ienāca lēnīga, vecā Vecam Krustkaram lūkotu, piegāja pie viņa ar ceļiem, ar to mutes un klausīt aizraujas, ar grūtsirdi, nualūsu pateicības vārdiem. Nožņaja ari vecam un ākam acīm ārpus ārā. Bet drīz viņš atkal sanāca ārā:

„Milais bērns, celies augšā! Man tev, Māja, ir manis pēdēj atmetāt. Kam pēdējais pats un pateicēja. Es, kā viņš viņš mums palīdzēji un palīdzēs tālākam ari, jā tāsēsies pie viņa. Šeim bērnim gadu un pateicies dod Dvēselē par visu Viņa žēlastību."

Sākuši, ka vecam Krustkaram, Mājai, Ernstam apraudāt, bij pašam tāds kā brīnums par viņas tagadejo dzīvi izskatu, glīti pieģērbt gēr apģērbot bet it nerīta lieka. Viņš tad teica Kārlenam:

„Ejam, gaišais Mārim kundzi, šaimniece un ari citus mājniekus, jā kas nākotnē klāt bus pie Mājas izvedīšanas un bakrica. Mēteni izņēmā, un drīz kārtās tālāk pāriejā no mājnieku, ienāca ārā viņš sundzā ar šaimniecī; kurām vecais Krustkārs pateicās par auduru mēteni apģērbšanu. Tad ieraudzīja ari citus mājniekus un mājniecēs un izvadīsanu. Vecais Krustkārs, šaidams, ka laiks jau ieiet, lūka Kārlenam, gramatu un izsacīt Dzīvēsanai radīto Ziemas pantu. Mēteni nemā gramatu un teica pa vārtiem jāraudzīt:

„Jēzus, pasaule!
Celā tēlīgi!

„Mēs nesam vēgulbarni bērni,
Tevim vēsu gramatu dzīties.

Mēs pie tā aicēs nāsim,
Vedīsim tēva zēnu."

Majas ~~sprauga~~ acīs Vīrandas tēvs ~~vērts~~ un-
laikam vīna sārtības – citādi viņš ~~vienalgas~~ nāca
Maja akvārijās ar vīsa ~~[illegible]~~ mutādinās un ~~[illegible]~~
vīriešiem ar rokas ~~[illegible]~~ ~~pēc~~ ~~[illegible]~~
nās ienākas. Kas nevēlās tuvam un sāsārīsu.
Marīna kundze ar zāinīšiem nomēma vīsa
rāvīnāgu, ~~[illegible]~~ to uz ~~[illegible]~~ gramatas ~~[illegible]~~
abam mācītājam bij ~~[illegible]~~ no ~~[illegible]~~, ap-
sēdza viegli ar ~~[illegible]~~ un ielūkojās ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~. Vecais ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
un ~~[illegible]~~:
„Vēzim tad ar Dieva palīgu."

mapiem: „Ēn Dievu, ejat laimīgi!" ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Māja ar Dēliņu aizskaitījusi jau labu gabalu, pa-
bā, līdzīgas zupeles mētā, ka nenāca [illegible] bā-
pulēšanās un sabāsināšanās vīnēns ķēž kniauša kva-
nīna māja, no kuŗienes pārāk [illegible] ejams
bārnīcā, mācītājam rādāt. Un čela ķēž zara-
dies jau labi dūņu. Ir bārnīcam – kāj'niekiem, bet
ari brauzēji jau līdzās garam. Vīss bārnīcas
daudzums gaišīja dievkalpu bārama laikā lauku
sētā lielā pārsuma. Vācais kruķītes atrada
vietu kur piesēdīties vēl ar nāda zēla, jauna-
kiem ķēdēm savienotiem cīsaiņu nopē. No
šie ari labprāt dariju. Pa [illegible] Kādrans tāmu
ādaja [illegible] kruķīšanas [illegible] ķēž jēhēt aizsēd
lidz kvanīna māja, kādēļ [illegible] mākas [illegible]
Ej, bet nāc pie [illegible], ka nav-
klīstī. Es tēpak kausu," [illegible] pēpīlī uzkāpdamas
Māja.
Maitene ar dzīvam pastalīnas nāja un pabalēja,
bērnu māte kārklīnciem vīcēnu ap galvu, ātri ap
plecīem aizkrāpāja ābri uz kvanīna māja un
pārnāca tur iekšā. Bet pa ceļu lauciņu nāca
kārpak skaidīgi apģērbē un stāstīja [illegible]
„Mātēm vēlam vaiņogi jau palīkās, – ķēž no
puzēm viņa, mācītāja ar jau klāt dzīž sāns nāvē,
rādnēši gan."
Un tēvam ķēž, ka ilgi gaidīt no rajadzējām ies vetāmas
jaunātnes pēdu nākām ar mācītāja priekšgalā.
„Pratīies, brālīies, vecais kruķītes, kur Māja
ar Dēliņu – viens, divi, trīs, četri, pieci – beztā
pēra meitu rindai no beigām. Pēc rinda žō-
ka par mātēm rindu. Katram ar pārāk [illegible]?
Ķēž ja ieskatamies un pēc tāmu ārā aizsēdušie bārnī-
cēni, tā vietā ari vecais kruķītes ar Platēnu.
Mācītājam sākot no altāja pastāvēt ie
svētīšanas rūmu, pilnīgā draudzes klusumā, nāca
ieksā Ģete, ķēž zilnadamās: Čir, čir – čir, čir.
Pa durvīm ir vadīšanas laikā viņa vēl ķēž [illegible]
Pēc tam atkal pātā spēdīja vietā viņa [illegible]
nāja lauksā gar altāra priekšu vīsam draudzes
ābrī un ar ķēdēkli rādīšanu tad staigāja gar bārnī-
cas sāniem pipēdamas.

pēc. Dievs ir gans un nav redzams, bet viņš redz un zina visu, no eiženes dara?, Bij necaur Kmalko no akhilde.

„Ak, kad viņa nevar redzēt, kā tad var zināt, ka viņš ir klāt?

To ir kungs dieslāpīgs eiženes var saprast Sava sirdī.

Un kad gans pats neparedzams, ~~vai viņam~~ kā viņš ~~pasaka~~ aiziet ar ir, ka ~~viņš~~ kā redzēt, no eiženes dara?. Ar no tad viņš var sākties? ~~Kas pats neparedzams, vai tādam aciss var tāk?~~

Tā, Kā pintiņis ar tādiem jautājumiem!" nacais Kmalkers nopūzdajis pie sevis. Dēlam viens tik kā tiesli, ka nedzīvotāji ~~ar~~ izturēties. — Mums pārāk grēdīgiem eiženeiem nav lāuts izzināt svētās un noslēptās Dieva īpašības un izsaucināt tās no mūsu eiženeiga uzbrukti stāvokļa vai ar ~~to~~ tādu tālāku balināšanās viņam ar eiženes veidu. Mums jāpaliek mierā tik ar tīcibu, no mazā svētie zināsti, pa dienas vidu zinātājs un reizēm uzlāt lūdzies. Pēc jau ros ~~dzīb~~ vēl no zaiņa izināt, tāms jāskaties kā ar pieri pret ~~t~~ mana ģiena (Visi tālāka pretnākšanas dieslāpās ne jauma nolūgumiem) ~~pat~~ nīcīcība kas almetama un apturama. tīcat

„Mans skolā ir mēnes gurkā, nas pēm gajis Alampena skolā, un stāsta, ka tur runājot ~~par~~ Dieva īpašībām nedzēt un grēku ~~par~~ nelūdzot par nevis ~~nevēlēja~~ bēda un pastāv ~~mirot~~ nevēlēt augšā nedzīvotie," Kādens stāsta.

„Ja, ja, redzu jau," galva papurināsanās Kmalkers prātīja. „Un un kā tad tev bijāt jaunās mācības pēta?"

„Ūzēkas ~~vēs~~ sāv," mātēni apsēdās un drošī atbēja.

„Tā, tā, tas jāsaprotamajam." Kmalkers ~~ēs~~ smaidīja, ~~ka~~ ~~tad~~ ~~jau~~ ~~sāka~~ tālāk.

„Un pasākis ~~jāsākt~~ jau gadījumā un bāsi drīzāk pēc tām mācībām:

Bet nu apcerdami parasaisies par vinām. Tur tiesot
kārtu, padieva mav. Vaj tas tas paliks, kāi Dieva
nelemtā?

Ka viņš milējis, tad nevaus, bet ja dzīdājis, tad
baiļ," Katrens domāja.

„Milējis viņš vīriem un zēliņiem par graiņiem
Vecais Krustiņš
„Tad kāi es pēc ap ganīt, kāpēc tad vēl veca
māte" Katrens domāja. „Kad pārāmu ārāmu" rūgti bij
viņam, nolēma atkāpt ar sacīju", bērni mierā,
Dieviņš bārā. Tad mēs aj tad baiļ.

Tā bij ir pēc tādi neaus tiesābas, kad agrāku eil
vēsi ēsto dēva ugunīgumu, turēja pēc ticēšanas
par Dieva valodu. „Bet nevar jāņu nemēģ sacīt,
ka tās nelaiži tādā" Dāvā dalītāis mīlas, fo vīņ
ēus brāvnīši, kas dalīā Dindarēi, par sauld par
dēva valodu, kā pēc zēlīņu rūkšanas apju
Krāsaru, vejaktam mēģ šāsanu tikai ne
bijies tur mav ēn tupatāi no pēcēnā rūkšanas.
Tupatāi Dieva laipnība mums radījusi visas
lietas ar vietas: gan saules sietumā, angļā lie
tas mazumā ēnēšā, dēvā rūpluma un plēsu
kāda skaistuma, ~~vārīšanas godīgas ēd ēnēm~~
~~Vaj nav, bērniņi, tādi nāv dēvā pārāmu~~
~~rīšiem~~ Dabiātas ko viņa tīn ~~grāmā~~ rīšiem
grāmatajiem."

„Tad labi gan," mātēne ~~atbildēja~~ apstiprināja.

„Ne un par grēku. Vajta pārāidam kādēļu
nāvēju dārā ar mierīgu bērni, vaj tas baiļ nelāta?
Vec. kr. turpināja Katrenes prātinās.

„Bērniņ gan baiļ," bērns atbildēja

„Ne tad kāpēc; ka tās ēi grēka baiļas, un par
grēku baiļas jutamas, kas tur darams? Tas vecais
Krustiņš.

„Tāi nav darams ārāmi," Katrene ~~atbildēja~~
mātēne sacīja

„Ne labi gan; bet ar citām zēliņiem sākot – tās kā darī
nāv jautāmi, no nāviem bērnu apkārnē cēļ baiļas, un
tā tad ēi grēku darb. Tad nāvēnam ēn nedrīkstēs
tās baiļ, ka grēka nav.

„Ne un tad pārādu, ka nākāda sodā
Sūmēika laikam tās vēlāku pāri,
Vaj tā ēi? Vecais Krustiņš prasnāja.

„Ēi gan" Katrens pus nedrāši sacīja.

Vec. kr. grāmatā

„Nu labi! Tad apņemsim, ka esat vaj to pašu rādītāju lieta, kas vēsturē bagātāma." Vecais kungs ar acīm ieskatījās gājēja tālēs. „Vai tad tas tiesa, ka saglābšanu un atšķirošanās nāviešiem, arī mums nav neko vēl sada?"

„Kad pienāk, tad iz gan."

„Agrāk vecs vēlējās pievērst visus lauku ceļus un [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vel vienmēr [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Pa dienvaidziem viņas iesvētās jaunatnes priekšā kā meitas ar iesvētīšanas apliecībām rokās, sapulcējās vienā kā abi kāzu rīcībā pagalmā un atvadīšanās un izārstēšanās. Meitas lēpa kārtojās pēc īpaši ap dažām, vecākajām bija kuģdamas pie sevis ciema. Radīties gandrīz, ka viņas nebij gaidījušas redzēt Maju apģērba rīcībā sev līdzīgu, un to rītu vienatvisas par vienu tā ne draudzīgi pieejām. Bet Maja pēc kārsnās bagāža visām, un īpaši tām, kuŗas viņu līdza pie savis sarosi.

„Dūliņš mozais no sirds pateicos par jūsu draudzību un laipnību, bet man jau tālīs bērnībā jāiet uz savu dzimtā vietu, – bāinnīca viena pati Maja, viņa manis gaidā. Bet esat parādīnāts mīļās mozais, ka es laimīga līdz šīs dīlenam jau no jūsu draudzības un mīlestības bajātīlas vien, kas man jaunā vieglinā visas darba gešāftīās. Bet jūs jau arī neviena nekuģā nestrādāšīja. Kaunās mozīņas lūka almāņas vieglinā darba nastas. Bet jūsu gan vel arī vienas domas pratā ar jūms nīšāms reiz satikties pie Dīkuma, jā tīn jūs arī ārtī tādīs domās. Par trīs nedēļīņu mešītajā nosauca sapu svētkus un man tad galot svētdiena. Sapulcēsimies tāpat veināgos pie kapsētas un iesim tādā pašā sakārtojumā mācītāja Bancelas priekšā noklausītīes dievārdus un tad šķirtīes kā no iesvētīšanas atsvētās.

Šīs priesīs tīkumam visas meitas uz reizes ~~bet~~ pie vārta un dakā šķita pat plaukstas. Arī puišu pulkam tās nodoms pīems izšķirsanās nāsot zināms un arī vienprātīgi apņēmās piedalītīes. Tad tīn šķirās vīši un visas uz pieciem šaredzēšanos.

Cerībā vel!

Ar to pašu dienu visiem trīs tīem saviešīem bij jāizšķiras uz savu pusi. Nuram, Mojā, kā jau bāgjus: ap pusnakšu pie saviem bāinnieciem, ne pārgāršīņus ikdienāsās drēbēs un bāvu iesvētīšanas apģērbu nesdama rupīgi nostīna līdz. Šāva iesvētīšanas veināga viņa negribēja vēl nomest vaj izņēmināt, bet pavāra to par almiņu (alātī). Atradušies ar vecā krustīera, tā viņa bāgjā „Dīnu, mīļais bērns! Vēl jau ari uzbrotana pusīlīdz pārsāvīgā, kā vārī šāds pats. Bet notīcēs par vajiem dzīves šolem. Un es nāsaubos, ka vieglprātīga, aplama un parsteidzīgā tu nebūsi."

„Mīļais vecais ozmalbēr!" Maja vārdī nustīnāta atsauceās, kamēr viņas vīrs „cia

platas, es neuzsākšu dzīvē it nava un savu galvu un bez tādas darba, tik nastu jūgā pajem man tava darba jāms dot.

„Tici drošī, meit, es to darīšu, kamēr vien spēju!" To sacidams viņš klusu mājā galvu. Tad Saraduošās acīs asaras spīkstēja un bērni viņu skatījās, nomanot Māju apraudzīties. Pēc tam viņš ātrākā [illegible] Katrenai:

„Ej, parādi mūsu līdz, mātes un tad nāc, kā pati ari zini ieš savā darbā."

Nākošais Mājas dēls skatījās pakaļ, cik ilgi vien to varēja redzēt. Un tad beidzot viņa nokuda ārā eglem un Katrenas vīna nāca atpakaļ, tā nosedzas bērgi pagulēt un mātes kluka un nogrima, kā redzēs, smagā domās.

Katrenai ganu vietā bij nozīmēts lauku zēns, ar citu pusi. Lapsa negribēja mētāties vienas bērnu, tad pēc viņu turēja aizvadīt. Viņš bija vīnā [illegible] un salīdz grožiņu balsko zēku drebēja ar jāmanāmu pārslodzi nāmu un ukauk vecākās, kurās varēja ar kalapēja tad vel, bērni ietuvē vīnā launiņu, bērni bērnu bērnu kāsnemamus un stāvēja projām. Ejot, protams, domāt vēl tika ražotās un macīs, kā jādzīvo, kā jārīkojas, cik pa cietīgi jāgana lopi un kā nav jāaiz mirst ārsta nacibas, uz no vecais kustēties tad un tad dārzeņā pēc atbildes „nāna."

Tīrai vasarā parādās un nogurušās kādams, kāpis varēja tad domāt uz darbu najādzīšanu samaksāšanu tad bez kādu agri var dzīt uz darba vietu, kur tā nodarījis pēc araju. Jau nu no vienas puses, viņš varēja justies drošs ka atsaglināts, pamazināties ar šī dienu ticiem gadījumiem, bez tam vietā uz otru pusi bija tā bēdīgs pienākumiem, bez tam vietā uz otru pusi bija tā bēdīgs kāpēc un dzīvošanā vienīgās tuvāmā, ātrām milāniem, meitenēm projām ātrā. Lai ari apzīnā sie vīna audžu bērni nekā vis vienumēr gājuši mājā un viņš ar tiem pārstāvēja rotā, bet tomēr zināja, ne viņš nevas tad un tad, tad nav jādzīt. Atradīnēs mēs tam domāmā. Un tomēr garīgās pārdzīvās par vīnēm viņš nedarīja aklāšā no savis pārpārī un tiem tīrā, bet pēc tam zināja ārā zināja ārā ilgi vien īsspējams, bērnu ari jāmy, bet pēdējā bāra zināja ārā ilgi vien īsspējams, bērnu ari tēsiskās pārdzīvās Pēlīņu mājās mantādamies zīnā, ja vēl pēc ārpārī tīrāšā ja uz kāmes dēlumam un turēšanu pa bērī.

KVLM
5661

XVII.

Mājā ar savu meitu, Ģerdrutiņu un kalpiem, go dažiem arī tagadējā vēsturē nalpasanas vietā Uriņš tika iemitināts. Šnūrainis, nav dzīvojis ar viņu kopā, tā viņš izlikās, ka viņš nav kā viņu kopā ar tapeņu parādu vēzai. Ķīšķulītis par viņu smuidiem, likās spēlēt cauri kautiņos ceļos un drumpjos, tapeņu iksiens, kas viņu pārsteidz, jutās it kā aizmāt, radīt tā kāpsētāju un pēc izejas darīt priecu.

Tatā viņa, ar pie tagadējās Zaiņmeņa un Zaiņmeņa, Mārja ~~ar savu tautumu~~ kuģu mākslas, Tiesnešu, kalpiem un padzīja remontēja dvīņi A kā Berna māja

Ar iskatīšu dienu viņas pieaugušā jaunās gaišiņnogs nemiers, un senāsi ~~gaišiņnogs~~ Tādēļ nedēļā ~~ar~~ kāpsāmu. Bet tātes viņas vēnumur vēl bij viņa gaišiņmas un saulīši mās ~~gaišiņnogs~~ ~~gaišiņnogs~~ mānāt un lūgt par abu līnāšjumu tresā šnēk dienās ar rāpu svētrieku, ~~ka~~ melandus, drošīgi vēj tīn ta aplauzu, kā gan pazīna viņas lūgšanu. Šeidrēt tātes kanonās un ra dēļ tredēs nedēļas dienvidā izsaciņa viņas zaļu lugumā, ~~ar~~ kāiņdā ma ari visskopīgo mūsmiecā kopsāksānās no domu ar rāpu svētrieku. Un nacī dzīvēja no Zaiņmeņa labprātīgi izbēgšto atlauju, tāt pratāmā, viņas cerību pilnais prātā slāva drošs un pilnīgs bet vārda šnūtīšu meniāna.

(Kā nāc dzīt, dzīve dažādi izgrozas citādes, nesā izāsnāt kādīšu un domātā. Ķenģis ~~ar~~ pieblēda nopūkāmies. „Tādā jumā ar Kimmina, kas ezal, kā dzīvēju, agrānie draugi, ~~dam~~ kolēģi kādā un pat domu kādēļ; nav uzsāku kā vaiņš pavisam vienādi, lēk pus nu man nēl ar tādu pastu mēteņi!" Kāt tīn ta Pētēr izsāsitu sauc piedzāsanu, tāt man vismāk bāreižmieri.

(Ja nu es pavisam piedzēros, tāt to dzīm nevīs vēnas, bet vienīgi tēvis dēl, par kuru man nav lāpīs, par kādēļ „Pārnulis izsāsīja miešīgi. Bet izbēvumi man tāi liela gan ir bijusi. Šeina zagadāja ies adnīkas ~~ar~~ un šaliņā ~~ar~~ ~~ar~~ ~~ar~~ vīs no Zalamana Dānsēla pīrāstas, vārdā bēlga, mazākā tāva tīeņa, bet no pēdējās nāsēs, vīns smādāmies pārsēdāpā.

Dzīvu ~~ar~~ ~~ar~~ ~~ar~~

124 Lai tad viņa lidzina gatavi vai vaj? Kungs
vjabeidža barunu. Vāl jau viena acīs ši,
lai pardot tapadu. Kad tiks manas
lieta pabeigta?

Ar to abi atvadījaties izejas.

Pēc nakšņošanas šeit dienas nesanāca
kad viņi dabūji pabeigti, par kreisās kāja
aizejot pirms pusu pulksten ritdienas vai
nagam. Pastu dažu gunas laudama viņa
bij ieverojusi aizkalnā plaša braiska
gurenus kādā un nē skaidras ipašības
kiem. Ieverojusi bij ari nedā nekā grāmata
vēta dandi neaizmirsteb un bar par
elasniem raplas vjalites, cal, ainja lielām
skurniem rejonus. No vietām viņa nāca
barvu samaka dalbu. Maja pārgājusi, nāc
dās klāt pieeja un nemana aizmet mā
zas pēc vamagy. Salasīto pusu vinai
pietiku pārkāpjot ir lasīšanas lietā par
pusei, tālab pabeigams bij jaizskata vel
vēla. Apēto dalā viņa noglabāja pārpalik
lai vakarā lai nevēl, un gāja pa māju.

Sāk tiemas rīta, pabeigušies sālaak gurīš
un izvadīt ganus, eiragri vien vai, kāja
ādā tāsja samaksāt vel vajadzīgās pusas
pieci vaimaga pabeigšanas un tad atval
rīta, ar mājām atpakaļ, lai nepienāku vai
pastāigāt pirms brāvasta laika. Brāvasta
bagātīgi, un galdu nosapuši, skaidras bagāt
tības uz ieskam. Kurpju viņa nejās nāca
lai nesadalāpināts kāja, un to darja tik kāp
tāsts taramā.

Pēcāk atvadījās viņas brauti no
draudzenu, apulāsjuši ar, lai gan lidz dienas
du sēdēšanai bij vel dārgam laika. Ar, vas
par prātam, vas par amerikām, vas par bēr
šanas, vas par mutēšanas! Visas laika stā
sta, visas laika šmaļas par nerien nezina,
par ko, tinai visas kārā par, pēnaksnu
ciemiņi — pārāk jāb laušī, ko pārnēsāja, ko
darījuši, vas jēdzīts, kāt daudzām ar laika ir bāsāt
neviena nazar nava sarūsušās, un iegumāt.

RVLM 7995

12.

Arvedinis bij padlaikam palikis un nastas dziedot kādu romanci par Jāni, kas ceļoja ārā, kad otra kopstāsta pusē dzeguzīte dziedāja un pazīstamās mājās pusē ieraudzīja nākam priekšā. Mātēs, paradzēdamas dzirvavām nolieksanas transformācijas, padzīdinājās drauzēi, lakas dalīja ārā klēti, vecā gaiši zvaigžņotā tracetajās makam, kas vēl tālu nolīka. Bet vīns nogurbā kaves amatā drābes un gāja ārā projām. Bet ārā lasa vieta nauž kur [illegible] Mārītēja pārā ir vēnu un akmeņaja kādzīnā: „Kaldīti, klēti, kaldīti priekšā!" Nācēja rīnda pa tam kādzīnām bērnu, ar matās pilnā izpušķotā bagā, bet pēc kopstāsvalni ar kādzīnām grāsī iesāka. Bērnata tīna sākam dziedāt nokleišana un tamdēļ arī repanacē nera cita, kā izbēdīlas un kopstāsta drīz palīna tukšā. Ari faunās mātēs izbēga pārsajūsmu tomēr ārpusē sēdēja rāmāja vīrieši gan gan valstīgās ūzs vēl. Bet [illegible] kusēj [illegible] lēj lotī. Dabū izsaukt: Ārā man bail! Ārā pāvē! Kādēļ jāu [illegible] mājā bīt! Dakas meginēja [illegible] tikamās. Tad Rūta [illegible] kādā:

„Ādiņas nakšā [illegible] jau un tā vainīnieces
ar sētās domas [illegible]."
„Pārnāc tālāk [illegible]
„Tad ārā [illegible]
[illegible]
„Jāsāk [illegible] vaināns nesadas"
„Tālāk mīļās mātēs!" Mēja rūnāja tālāk, [illegible] gan mīļās [illegible] jūs [illegible] manās nedus mājās, bet manā [illegible] pilna mēnešu tīcēdama, pa [illegible] dienas mājās [illegible] [illegible] par nākamiem [illegible]. Pandārās [illegible] [illegible] un nemes nīt [illegible] par [illegible] [illegible] nelaimes un briesmu. [illegible] [illegible] tracejāmā jāa ārā tā aiz radu. Jūs mīļās mātēs, ašā vīsas bērnam vainām vaj mātēs [illegible] [illegible] bērnu, bet man [illegible] [illegible] bērnam pie [illegible], bet tomēr pie [illegible] [illegible]. Mana man vēl mazā un maļīga, bet dzīvo ari tālu, bērnā pie [illegible] [illegible] vīnu ari man bērnā. Šāpēlīgās un mīļi gadīgās [illegible] [illegible] ari tālu, un man [illegible] vīnā pārādāmo brīsmu bērnu vārā. Man ī pāši pārto vīsa ā bail, ka tās [illegible] mēja dabūšanas dēļ, pēc kuras es [illegible], nekārāja un grilleti pēlā tīnā, bet nē [illegible] [illegible] par nākt mans bērnams. Bērnu jūs, mīļās mātēs bērni [illegible] tērpmāt izpušķā no manīts un bērnā mani glābt [illegible] man [illegible] bērnā, bet vārdos es nevēlu izteikt, cik pādzīgās es [illegible] pārto vīsā mātēs bērnā.

Vīsas bērnīs atsaucās un apsolījās to darīt, ja vīs [illegible]

Šān izvāta vēzolīgi saposkies un satausties. Baka ari vel tinu-
že, aun sajās. Sāvelapā citas citas palīdz, glīki un cēli uzstādīt
vainagus un atkārtoti, nur vajadzīgs, pieglaudīt ari matus. Nacapa-
vienai ari vel nākt, un tad atkal jauni priesi, jauni smiekli,
daudz jauna no sākta, daudz no priesā aizraukies un no palīdzot
pie katra bitānās. Sarādās labs pulciņš ari puišu, kā nē glūži
viši. Ari no maitām dažu reiz ištrūka, tāpēc ka dažām, pa-
kas palīnāsas nepaņāv, vajadzīga pazīdoties ar jaunā pasā. Kad
bij ištrukumi tomēr bij tīn mazi, ka palīna nenamanāmi. Nō
sprieda viši vienpatīgi, ieš pie laika kapsētā vēsā bai vēsel
vieglāu vel priekšā pie maitāsās ranas stāvēklā, kumārmaz
pasas pēc tās pasas mātās, nā nāsvēlēja nāv dienā gājušās
un kāna iēt kapsētā iekšā, kur bij ošams labi čāli lidz
viņas vīdum, kā apāk bāka nomanāms tīnt mānt kas
bāvāds. Pārādījās kur tās stāpkāsās, kāmēs na kapu pā-
minēšām, šveādi ļādzīgi cilvēki, kuri - nāskaidri nā-
dzīgās, čentās aizvārt ar diem un apsmiekām iekšā
čadā jaunatni.

„Pā man no vinēam bail!" kāja bāzīja bāvai lidzā-
jāpi Rupūčā Pālai.

„Kāt par tādām nelišķīem no ledus!" Pāla atkārta.
bai vēnī ākstās. „Mēs āudam drīz bāvai vietā - ēlāgļu-
mulkās vilū!"

Rādīst nākam tō šveādām bārnu rindām, kā jau pāri-
no no iesvētītānās dienās, sapulcējušies draudzē pāšē-
ros un dāva tai vietā ieēt lidz pāsai appūšānātai mācī-
tājā runās vietāi, kur šāstājās ap to lōka veidā.
Ari citās maitās bij nomanījušās tās bāvadās, mīļotājās
ar bērnu par tīn, kā bāsīnādzās. Tō pārāk dārīja, cik vārā
apāsāt, ari puišu bāvā starpā.

Beidzot nāca no otrās puses mācītājs ar dažiem
bārnēem aizbildņiem un bārnēem priekšā un ie-
bāzās diervārdi. Pārādījās taisās, ka mācītājs pirmā brīdī
dī izbrīnījās par tājādo mācītāsās bārnu ierādānās
gandrīz pilnā šāstāvā. Tad bispabrīnojums pārgāja
iepriecinājumā, pārliecināties, ka tās nāvar vēl būt
notēis nētīši - nejausi, kā ar īpāsu nodomu, ar vien-
pratīgu bārnu bāzus, kāra šāpta veiņu vā runātāja
bārnēši apgārgja, rādīst bāvā priekšā tō šāvātāko
jaunatnās pulku, kāpu, nā citās vēsus prāku ārā tās bij
dīļi un bērs nīgi ieēm[illegible]. Ārā šāvātāja dīļi pārdoma-
tās spēdīgi par tām nā[illegible] mīļāmēēm, dvēselēs dīļēēm.

RVLM 2667

2

„Waj tew prohts, Brenk, ka tu nunā? Waj nahdsam no neibaga jāsem?" „Sadzane kā bailē Jānis. Protees jel tup, ne bagatiba spihd," no uf mani was nohin nahdsam grutkihans fanen dsihwis' eno-pusi."

„Kad dsihwoni jemahs, tad meena algu, kā ruhsu pee mantas tiris. Tad nemsi wihsem, tik daudz nosi, tik ~~[illegible]~~ kuhdsu pahri par meenahdsibas lemeshu," Brenkis gahwes uzpanahkusi sakaja.

„Ko tu tahdu, Deewiņ, waj tad man tik daudz wer bruht, ka mehs jāsem aps?"

„Waj tu pats ta nawari Laprosi, ka ~~[illegible]~~ nosem pasaule ir tahdu, kas par tawu tarigaki un bagataki, nekā tahdu, kas mahkuligaki un nabadsigi? ~~Tad~~ Ko na tad tew sems, kaadu neetuhks?"

„Loi sem no ka ~~[illegible]~~ es ganuas nabagsibas gan nedohtu, ja ari man nekā ~~[illegible]~~ nedotu." „Sadzane kā uzkrai-tuses ~~[illegible]~~ ottikna, ahmeldama pahr nu-guru abpakaļ ganu kultainu ragu.

„Kad ta nedohsi ar labu, tad tuhs was pasprohsi ar wara," tuhtiņas waldibu neies!"

„Es tad uf ~~[illegible]~~ kritoši waj kāmi-skara."

Brenks gan tad tew waiņs tahdi „kritoši" waj „kāmiskari", nahdz tew waj ~~[illegible]~~ Tad „wihsu meeta" ~~[illegible]~~ tahdi tik was nekaunsloj ēsem lihs laukhsnus mu-tē, kā nāku jaukthneeki pratīgeem fīgeem namuds eemahka meegi klausīt."

RVLM 5662

„Lai nu zā, lai nu zā! Ar jel reiz tā Jaunu mutsēlu gaidīta taisnība nahks! Kur netaisnība man [illegible], to jau nieveens zilweks nevar fināt! Tur es neesmu [illegible] taisnības tēw wiesturēt, lai, melēi nā, melēi Ār nu wēja pehdēji [illegible]! Ar tas taggad tilpis netaisnības galā Deewa [illegible] ar. wehlušchanas!" — Ēhe nu, Brenk, folahpi man wehlušchanas! — jofalatē ifpiešlihs, [illegible] wehjiņš pukši lehnu nosk — lalas frofelas. Tad nu, tad nu mums, tēw nahgaam ari weegli deenās [illegible]. Ar bagatee [illegible] Jaunu reizi wacrē Edublus brīnīs. Ko tu, Brenk, [illegible] nē? tu nepee. [illegible] Kā jēs ahsi?"

Skahdeneeks, Brenkis lihnus pasam meenīgi no deguņa rūnāja, [illegible] wehlušchanas! folahpi to apluhkā [illegible]: „Ha, nē! faisnība! nehl laiva dehgam, pree-rzēja ween tālāk."

„Kā tu, nabaga zilweks, nepeeskaties, kad pēc tā mutsēla gruhtameem un ruhkumeem, un fapūtās weglas deenas un wēja nahkušchās gads, kad taisnība nahks netaisnības neetāk? Man nenas tā nemihle, nā taisnība, taisnība ween! Kad pofaules bagatāku folahs, tad wi-feem ruhks dehgam."

Labi, labi! Man jau tā Jaunu dalās wēja tālāk nehuhs jamosle! "Gan tās lehnam runāja, apfaņemto wajbus-turi! Dar bodamees. Es jau tad dabūšu no tawis [illegible] gaiši, meenu fīgu, labi. Bu nu dohšos darba lātās."